EPÄVARMA ÄÄNI

(The Uncertain Sound)
60-1218 · Jeffersonville, Indiana, USA, 18.12.1960

1 Hyvää huomenta ystävät. Olen niin onnellinen ollessani jälleen tänä aamuna seurakunnassa viikon jälkeen, jonka aikana ojensin vilustumiseni takaisin perkeleelle aina muutaman minuutin välein. Tiedättehän, joka kerta, kun hän ojentaa sen minulle, minä ojennan sen takaisin hänelle. Ja me yhä taistelemme. Minä vain olen päättänyt, että hänen täytyy pitää se. Katsokaahan, joka kerta, kun hän ojentaa sen minulle, minä vain työnnän sen takaisin hänelle. Hän ojentaa sen minulle, ja minä työnnän sen takaisin hänelle. Vaikka hän onkin hyvä palauttamaan sen takaisin, tiedättehän. Hän totisesti tietää, miten se tehdään. Mutta me tulemme lopulta väsyttämään hänet tai kuluttamaan hänen kärsivällisyytensä loppuun, niin kuin sanoin eräänä iltana.

2 Eräs mies sanoi kerran, kun hänen puolestaan oli rukoiltu, hän sanoi: "Perkele sanoi minulle, etten ollut parantunut." Hän sanoi: "Katsoin sitä, ja kaikki oireeni olivat aivan samat kuin ennenkin." Ja hän sanoi: "Hyvä on Saatana, se on totta. Minä en näe minkäänlaista eroa. Mutta tiedätkö mitä? Siihen asti, kunnes ne jättävät minut, minä tulen todistamaan niin paljon kuin voin Jumalan kunniaksi. Niinpä jos haluat pysytellä lähelläni ja kuunnella minua, niin pysy kuuntelemassa."

3 Sellainen on todellista uskoa. Todistakaa Jumalan kunniaksi! Koska: "Usko on toivottujen asioiden aineellistuma, todiste näkymättömistä asioista." Näettekö? Te ette näe uskoa. Te vain uskotte, usko.

4 Ja tällä viikolla olen ollut kotonani melko kiireinen. Siellä on ollut, uskoisin, noin kolmekymmentä ensimmäisen päivän aikana. Ja sitten kaikki yksityiset haastatteluni ja muut asiat. On ollut kovin kiireinen viikko.

5 Ja olen oppinut joitakin asioita tällä viikolla. Minulla on täällä kaupungissa eräs ystävä, joka on erittäin hieno mies. Hän on lääkäri. Me kävimme koulua yhdessä. Hän on tohtori Sam Adair. Ja hän on oikein mukava mies. Ja olen tavannut häntä noin neljän vuoden ajan. Ja minulla oli tällä viikolla kolmen tai neljän tunnin keskustelu hänen kanssaan. Me menimme sisälle toimistoon, suljimme ovet ja keskustelimme.

6 Ja minä kerroin hänelle joitakin asioita, joita olin tullut tietämään

hengellisesti, ja jotka koskivat pahan voimia, ja kuinka ne tulevat sisälle. Ja hän kertoi minulle niiden diagnoosit lääketieteellisin termein. Ja oli yllättävää nähdä, kuinka täydellisesti ne sopivat yhteen.

7 Niinpä hän kertoi minulle eräästä määrätystä limasta, joka tulee inhimilliseen olentoon, vaikka hän ei olisi lainkaan vilustunut. Hän sanoi, että tuo lima tulee sinne, ja sitten bakteeri tulee tähän limaan, tai tämä lima saa aikaan tuon bakteerin.

8 Minä sanoin: ”Hyvä on, jos tuo lima aikaansaa tuon bakteerin, niin silloin haluaisin tietää, mistä tuon bakteerin elämä tulee.”

9 Niin hän sanoi: ”Sitä me emme tietenkään tiedä. Sitä ei yksinkertaisesti voida sanoa.”

10 Te vilustutte, ja tuo bakteeri muodostuu. Ja sillä on tapansa lisääntyä, tuottaa lisää bakteereja tästä limasta, luulisin. Lääkäri tai sairaanhoitaja ehkä ymmärtäisi enemmän siitä.

11 Mutta minun kiinnostukseni, se mitä minä ajattelin, oli tuo bakteeri itse, siinä oleva elämä. Elämä tuon pienen, pienen kapselin kaltaisen sisäpuolella, joka on niin pieni, ettei ihmissilmä edes näe sitä. Mutta tuon pienen olennon sisäpuolella, joka on niin pieni, että se voidaan nähdä vain voimakkaalla suurennuslasilla, sen sisäpuolella on elämä. Mikä saa tuon elämän ottamaan niin paljon tuosta limakalvosta, kietomaan sen ympärilleen ja muodostamaan tämän kapselin tai bakteerin? Se on perkele. Se on hengellinen voima. He eivät tule koskaan saamaan sitä selville. He ovat jo niin pitkällä, että he voivat nähdä tämän molekyyliä pienemmän bakteerisolun, tuon pienen limakalvon, joka voidaan nähdä vain mikroskoopilla. Ja sitten, sen jälkeen, he eivät voi nähdä mitään, koska siellä ei enää ole mitään luonnollista ainetta, josta saataisiin ote.

12 Ihmisiä on seisomassa nyt. Enkä haluaisi nähdä sinun Charlien ja Daavidin ja Rodneyn ja kaikkien muiden teistä seisovan siellä. Te olette niin hyviä minulle, kun tulen kotiinne, enkä minä voi antaa teille edes istuinpaikkaa Jumalan huoneessa. Mutta minäpä sanon mitä minä teen. Jos tulette tänne, niin tässä on minun tuolini. Tulkaa tänne ylös ja tuntekaa itsenne tervetulleeksi. Kuka vain haluaa tulla tänne ja ottaa tämän istuimen. Tule suoraan tänne ylös, ja ole enemmän kuin tervetullut.

13 Ja se on hyvä tuoli. Se ei todellisuudessa kuulu minulle. Se kuuluu herra Wilsonille, koulun johtajalle. Minulla on ollut se vuodesta 1937, ja se on täällä vanhin.

14 Ollessaan täällä jokin aika sitten hän sanoi: "Hei, onko sinulla yhä minun tuolini?"

Minä sanoin: "Istun niissä joka ilta ennen kuin saarnaan."

Ja hän sanoi: "Hyvä on, silloin se on hyvissä käsissä, joten antaa sen olla."

15 Te olette nyt tervetulleita istumaan. Tässä on yksi istuin. Ja jos haluatte tulla tänne, missä nämä pikkumiehet istuvat. Älkää nyt antako sen hämmentää itseänne, että ajateltaisiin, että te olette pikkumiehiä, koska te ette ole. Mutta te haluaisitte kyllä olla... Ja sitten tässä on vielä yksi istuinpaikka. Ja tuolla toinen, niin että voitte käyttää niitä. Erikoisesti nuo naiset siellä, jotka seisovat siellä tuolla tavalla. Ja me olisimme iloisia, jos te voisitte siirtyä tänne eteen istumaan.

16 Ja Charlie, ajattelin, että sinä tulisit tänne ylös. Olen koko ajan vähän kiusannut häntä. Olen yrittänyt saada häntä tulemaan ja tapaamaan minua. Ja minä sanoin: "Kun tulet kirkkoon, niin minä tulen sanomaan: 'Tänä aamuna tohtori Charlie Cox tulee saarnaamaan', ja kävelen itse pois."

17 Hän sanoi: "Minä tulisin pyörtymään." [Veli Branham nauraa.] Ja niinpä ennen kuin kutsuin häntä tänne, hän jo pakeni sinne takahuoneeseen.

18 Niinpä haluaisin juuri ennen kuin aloitamme oppitunnin... Ajattelin viime viikolla, että Herra todella siunasi meitä! Pidittekö te... [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Se yksinkertaisesti meni kaikkialle! Tuo Sanoma on jo ehtinyt Kaliforniaan asti. He soittivat eilen illalla Kaliforniasta sitä koskien. Ja nyt he haluavat, että sama asia tehtäisiin Kaliforniassa tämän alkavan tammikuun aikana, näettekö.

19 Näytti vain siltä kuin Pyhä Henki olisi äkisti iskenyt siellä Shreveportissa, ja nyt Se on menossa paikasta toiseen sillä tavalla. On ilmestyksen aika.

20 Niinpä me olemme iloisia ja luottavaisia, kun näemme oman ryhmämme täällä Tabernaakkelissa niin menestyvän tämän takia ja kun näemme täällä Jumalan julkitulemisen keskuudessamme. Me olemme niin onnellisia siitä ja uskomme olevamme tuossa suuressa Seurakunnan uloskutsumisen ja Sen järjestykseen asettamisen hetkessä.

21 Löysin jotakin, kun keskustelin hyvän ystäväni tohtori Adairin kanssa hänen toimistossaan. Me puhuimme erilaisista röntgenkuvia koske-

vista asioista ja pahoista vilustumisista ja bakteereista, ja hän otti esiin kirjojaan ja näytti niistä, minkälaisia tuloksia he ovat saavuttaneet. Hän sanoi: ”Voin sanoa sinulle yhden asian, Billy, joka koske pahaa vilustumista, joita meillä on niin paljon. Meillä ei ole yhtäkään asiaa, joka auttaisi pahaan vilustumiseen.”

22 Minä sanoin: ”Mutta minä aina olen ajatellut, että kurlausvedestä olisi apua kipeään kurkkuun.” Minä sanoin: ”Aina saarnaamisen jälkeen, kun menen kotiin yöksi vähän käheänä, minä otan hieman Lavorisia ja kurlaan sillä.” Minä sanoin: ”Me olemme kotona käyttäneet sitä vuosia ja vuosia suun huuteluun.”

23 Hän sanoi: ”Kylmä vesi kävisi siihen aivan yhtä hyvin.” Näettekö? Hän sanoi: ”Koska älä koskaan ajattele, että mikään, jolla voit kurlata, tekisi sinulle mitään hyvää. Ja ainoa asia, mitä voidaan tehdä, on pestä kurkussasi olevat bakteerit ulos, niin etteivät ne pääse vereen. Jos niin tapahtuu, se voi puhkaista kurkkusi, ja sinä saat verenvuodon.” Hän sanoi: ”Niin ei voi toimia.”

24 Niinpä tullaan takaisin tuohon vanhaan sanontaan: ”Lääke valmistettiin myytäväksi eikä otettavaksi”, tiedättehän. [Veli Branham nauraa.]

25 Ja loppujen lopuksi minulla itselläkin on kotonani lääkärikirja, jota luen. Olen kiinnostunut lääkinnästä, varmasti olen. mistä tahansa, joka vain auttaa Jumalan ihmisiä, mikä vain auttaa inhimillisiä olentoja. Jos on kysymys rauhasta, tutkin rauhanehtoja. Minä olen kiinnostunut siitä. Minä olen kiinnostunut paremmasta yhteiskunnasta, jossa elää. Minä olen kiinnostunut paremmista kouluista lapsiamme varten, joissa he voivat käydä. Minä olen kiinnostunut kaikesta siitä, mikä on hyvää, terveellistä ja on oikein.

26 Ja lääketiede on tehnyt joitakin suuria asioita. Uskon Jumalan käyttäneen sitä monissa asioissa. Uskon, että jos me olisimme vilpittömämpiä ja vihkiytyneet Jumalalle, olisi jo olemassa lääke syöpiin ja kaikkeen muuhun. Jos me vain... Jumalalla on tuo lääke, jos me vain kysymme Häneltä siitä, näettehän, jos me pyydämme Häneltä. Ja uskon, että syy salk--rokotteen löytämiseen oli se, että pienet lapset kärsivät sillä tavalla. Kun Saatana, tuo paha asia siellä, halvaannutti näitä pieniä lapsia, Jumala antoi heidän löytää sen, jotta he voisivat rokottaa heidät. Ja se on tehnyt suuria asioita, josta me olemme kiitollisia Kaikkivaltiaalle Jumalalle. Me olemme niin kiitollisia, että Jumala on jatkuvasti siunannut meitä!

27 Ja veli, minne... Eihän hän vaan ole menossa takaisin kotiin, sisar Nash? [Sisar Nash sanoo: "Ei. Hän vain on menossa noutamaan joitakin tuoleja.] Oi, se on hyvä. Se on hienoa. Hyvä on.

28 Nyt, kotiintuloni jälkeen olen istunut siellä huoneessa ja tutkinut pitkän aikaa. "Mitä tämä kaikki on?" Tulen nyt antamaan teille vähän jotakin siitä, jota olen juuri tutkimassa, niin että voitte tutkia sitä kanssani. Ja Herra... Uskon, että se on Hän, koska minulla on ollut joitakin suuria kokemuksia Hänen kanssaan.

29 Mutta tiedättekö, että sen jälkeen, kun tuo lääkäri kertoi sen minulle ja näytti sen minulle kaikkein viimeisimmistä lääketieteen kirjoista, tiedän, mitä he ovat juuri havainneet. Siellä istuu myös eräs lääkäri kuuntelemassa minua. Nyt tämä on viimeisin ja parhain asia pahaan vilustumiseen, johon heillä ei ole mitään lääkettä. He tuomitsevat aspiriinin ottamisen ja niin edespäin. Se ainoastaan helpottaa särkyä tai kylmettymisestä johtuvaa kurjaa oloa, mutta vilustumiseen siitä ei ole mitään hyötyä. Mutta se auttaa teitä lepäämään. Ja paras asia pahan vilustumisen aikana on mennä lepäämään ja nukkua, ottaa rauhallisesti. Vuoteessa makaaminen on melkein paras asia, minkä te voitte tehdä.

30 Sitten aloin tutkia sitä. Minä sanoin: "Tohtori Sam, silloin paras asia pahaan vilustumiseen on lepääminen, eikö niin?"

Hän sanoi: "Se on paras asia mihin tahansa."

31 "Hyvä on", minä sanoin, "kiitos tohtori. Se on hienoa." Ja keskusteltuamme vielä vähän pidempään minä menin kotiin. Ja kerroin hänelle... Hän pitää kaniineista ja oravista, mutta hänellä ei ole useinkaan tilaisuutta päästä ulos. Meillä oli tapana metsästää paljon yhdessä, kun olimme poikia, ja me metsästimme ja erityisesti kalastimme.

32 Niinpä sitten, kun olin mennyt kotiin, aloin ajatella. "Mitä?" Tiedättekö, panin merkille jotakin. Tarkatkaa eläimiä. Ottakaa joku koira, kun se tulee sairaaksi. Se juo vain vähän vettä ja menee ja laskeutuu makuulle jonnekin. Niinpä sitten tuo ajatus tuli minulle seuraavana aamuna, kun makasin vuoteella odottaen perheen heräämistä. He nousevat noin puoli seitsemältä, ja minä herään noin puoli viideltä tai viideltä. Makasin siellä ajatellen. Monta kertaa Jumala paljastaa asioita.

33 Tiedättekö, en opeta tätä, mutta tiesittekö te, kun Jumala alussa teki miehen, Hän ei tehnyt häntä tohtoroitavaksi. Hänellä oli itsessään oma lääkityksensä. Hänet oli varustettu sillä. Hän oli oma yksikkönsä. Ym-

märrättekö? Parantuminen ei tule mistään ulkopuolisesta alkulähteestä. Sen täytyy tulla sisäpuolelta. Me kuitenkin voimme ottaa vastaan ulkopuolista apua kuten sellaista, joka tappaa bakteereja tai mitä tahansa se sitten onkin meissä. Tai me voimme käyttää käsiämme ja leikata toisiamme, voimme ottaa toisiltamme jotakin pois kuten umpisuolen tai huonon hampaan. Mutta parantuminen ei tule mistään siitä, mitä te teette. Parantumisen vaikuttaa ainoastaan se voima, joka teillä on itsessänne. Se rakentaa uudelleen ne repeytyneet kudokset sille paikalle, josta se poistettiin. Ja sen vuoksi parantuminen on teissä itsessänne. Kuunnelkaa nyt tarkoin ja ajatelkaa voimakkaasti nyt, ennen kuin te sanotte omaa ajatustanne tästä.

34 Ihminen alussa, kun hänet oli tehty, ihminen on jumala. Hän on ehdottomasti jumala, sillä hänet tehtiin Jumalan kuvaksi, ollakseen Jumalan poika. Hän silloin on perillinen kaikkeen siihen, mitä Jumalalla on. Ja ihmiselle oli annettu hallintoalue, ja tuo valta-alue oli maa. Teillä on valta yli kalojen, yli ilman lintujen ja yli kaiken. Hän pystyi puhumaan, ja kaikki totteli häntä, koska hän oli sisäisesti jumala itsessänsä, ei maailmankaikkeuden Jumala, tarkoitan taivaiden ja maan Jumalaa, mutta hän oli tämän valta-alueen hallitsija. Hän oli kuningas, kuningas -hallitsija. Ihminen oli sitä. Ja jopa nytkin, nykyisessä langenneessa tilassansa, hän yhä on ulkonäöltään sama.

35 Ei ole pitkääkään aikaa siitä, kun he yrittivät tehdä risteyttämisiä, ja niin edelleen, ja sanoa: ”Ihminen tulee joistakin alemmista eläinlajeista ja on vain kehittynyt korkeimmaksi muodoksi.” Mutta katsokaahan, he jatkoivat hullutteluaan tieteen kanssa, kunnes he todistivat vääräksi oman teoriansa.

36 Te ette voi risteyttää mitään ja tehdä siitä korkeampaa lajia. Se tulee tipahtamaan suoraan takaisin. Risteytetty maissi, tai mikä tahansa, ei voi tuottaa itseään uudestaan. Tai kuten sanoin eräänä päivänä: aasi ja naarashevonen voivat risteytyä ja tuottaa muulin, mutta tuo muuli ei voi siittää toista muulia. Sen täytyy mennä suoraan takaisin alkuun, sillä Jumala sanoi: ”Jokainen siemen lajinsa mukaan.”

37 Nyt kun meidät oli tehty... Ja he löysivät juuri äskettäin sen, että teidän ruumiinne on täynnä valoa. Röntgensäde todistaa sen. Tuolla röntgensäteellä ei ole mitään valoa itsessänsä. Se on teidän oma valonne, jota se käyttää. Te olette syntyneet neljän säteen kanssa. Ja vähän ajan kuluttua, sanokaamme kaksikymmentä-, kaksikymmentäviisivuotiaana yk-

si säde sammuu, kolmekymmentäviisi-, neljäkymmentävuotiaana sammuu toinen, ja lopulta, kun olette ylittäneet kuusikymmentäviisi, te elätte viimeisellä säteellänne. Ja joka kerta, kun te otatte röntgenkuvan, te revitte alas noita säteitä. Siksi teillä ei enää ole... Kun te työnnätte näiden lasten jalat noihin koneisiin, se repii näitä säteitä pois heidän ruumiistaan. Ja se on tuo kosminen valo, joka on teissä, josta teidät on tehty. Te olette täynnä valosoluja. No niin, se on kosminen valo.

38 Mutta Jumala on erilainen Valo, mutta kuitenkin Hän on Valo. Minun mielestäni tuo valokuva siellä on suurena todisteena siitä, mitä nyt aion sanoa siitä, että Jumala on Valo. Ja kun me vaelsimme Jumalan Valossa, Jumalan poikina, me olimme ehdottomasti kerran todellisia aitoja Jumalan poikia. Jumala ei ole kosminen valo, mutta Jumalan Valo toimii kosmisen valon kautta meidän ruumiissamme, meidän soluissamme. Mutta sitten kun lankeaminen tuli...

39 Hengen hedelmä tänään on rakkaus, ilo, usko, kärsivällisyys, nöyryys, lempeys, pitkämielisyys, joka kaikki on yliluonnollista. Se on vain tullut pisteeseen, jossa kaikki koko ruumis… Se tapahtuu niin vähitellen...

40 Se on kuin meriheinä, joka kasvaa meren pohjalla. Monta kertaa sukeltajat menevät näiden meriheinien alle ja ennen kuin he huomaavatkaan, he ovat kietoutuneet niin, etteivät voi päästä irti siitä.

41 No niin, sillä tavoin synti on tehnyt inhimilliselle olennolle. Sillä tavalla kylmyys on tehnyt seurakunnalle. Sillä tavalla kommunismi on tehnyt kansakunnalle. Se on niin petollista! Ja sitten ihmisruumiissa se on kietonut meidät ja työntää ulos tämän Jumalan Valon kirkkokuntien ja uskon kieltämisen kautta ja niin edespäin. Se on työntänyt ulos kaikki Jumalan suuren uskon voiman säteet, jotka ovat meissä, joiden pitäisi olla meissä. Kaikki nuo säteet on työnnetty ulos, kunnes me olemme tulleet vain jonkinlaiseksi majataloksi, tarkoittaen seurakuntaa, koska se on työntänyt sen kaiken ulos. Ja he jopa sanovat: ”Se ei tapahdu”, ja kieltävät, että Jumalan ihmeet voisivat tapahtua.

42 Ja kuitenkin ihminen, jossakin hänen sisimmässänsä, jossakin hänessä, jos hän vain voisi antaa tuon pienen... Niin kuin kuvailin sitä. Se on kuin nappi. Kun joku on pelastunut, niin paljon hänestä on Jumalaa. Se on tuo pieni Valo, joka tulee sisälle, joka saa hänet lopettamaan hänet tekemästä sitä, mikä on väärin. Nyt jos te voitte ottaa itsestänne ulos kaiken ilkeyden ja kateuden ja taistelun ja epäuskon, silloin tuo pieni napin-

kaltainen Valo ja Jumalan Voima tulee jatkuvasti kasvamaan ja kasvamaan ja se työntää ulos kaiken epäuskon. Ettekä te saa sitä aikaan kehottamisella ja ruumiillisella harjoituksella. Te teette sen pyhitetyllä, vihkiytyneellä Elämällä, kun Pyhä Henki liikkuu kauttanne. Näin jotakin Siitä eräässä paikassa, jossa äskettäin...

43 Kuinka monet muistavat, kun Elijah Perry herätettiin kuolleista tuona aamuna? Te olette nähneet sen täällä sanomalehdissä monta kertaa. Näin kuinka sisar Wilson ja jotkut muut kohottivat kätensä. Minä seisoin siellä, kun tuo mies kuoli. Hän on elossa täällä juuri nyt ja hän tulee seurakuntaan aina silloin tällöin todistamaan siitä.

44 Hän oli ollut kuolleena useita tunteja. Hän kuoli verenvuotoon keuhkoissa ja oli niin verinen yltä päältä. Ja minä kävelin pois. Olin tuohon aikaan vain nuori saarnaaja. Ja sisar Jacksonilla oli tapana olla jäsen täällä seurakunnassa. Ja eräs metodistisaarnaajan vaimo, olen nyt unohtanut tuon miehen nimen, Shafiner, veli ja sisar Shafiner. He olivat jotakin sukua Wiseheartille. Ja tämä nainen seisoi siellä vuoteen vieressä. Ja minä olin lähtemässä pois. Ja hän oli niin verinen kuin vain voi olla siinä, mihin hän oli kuollut. Hänen silmänsä olivat kääntyneet ympäri, ja hänen kurkkunsa oli pullistunut ulos. Ja he olivat vetäneet lakanan hänen päänsä ylitse. Ja hänen vaimonsa oli siellä ulkona. He itkivät ja yrittivät löytää osoitteita soittaakseen ja tiedottaakseen rakkailleen.

45 Ja minä lähdin kävelemään pois vuoteen luota ja tunsin Jonkun laskevan kätensä päälleni. Ajattelin sen olevan sisar Shafinerin. Ja kun käännyin, lähelläni ei ollut ketään. Ja sitten Se jätti minut, kun käännyin ympäri.

46 Ja veli Elijah makasi siellä kuolleena. Me olimme olleet hyviä kavereita, kalastelleet joella, ja tehän tiedätte, kuinka me teimme sitä niin paljon yhdessä. Ja hän loukkaantui työskennellessään täällä rautateillä. Hänen keuhkonsa murskautuivat, ja hän vuoti verta. Ja hän sai siitä tuberkuloositartunnan ja kuoli.

47 Ja minä olin lähdössä pois tänne päin, ja silloin tunsin tuon Käden uudestaan. Käännyin takaisin, ja Se jätti minut.

48 Ja ennen kuin tiesinkään, mitä olin tekemässä, makasin tuon miehen päällä, huuleni ollessa hänen huuliansa vasten. Minä olin yhtä verinen kuin hänkin, kun makasin siellä tuon miehen päällä ja huusin Jumalan puoleen! Ja tunsin jonkin tulevan ylös korvani vierestä. Se oli hänen kä-

tensä.

49 Ja te olette nähneet, kuinka hän on seissyt täällä ja todistanut siitä. Ja hän palasi takaisin elämään. Siitä on nyt noin kaksikymmentäviisi vuotta tai ehkä kolmekymmentä, ja hän elää tänään täällä tienmutkassa. Hän tuli tänne äskettäin ja todisti siitä seurakunnassa.

50 No niin, he halusivat tietää siitä, kun he soittivat kerran Kanadasta. Olin antanut siitä todistuksen Kanadassa, kun alussa aloitin kokouksiani. He soittivat herra Cootsille, hautausurakoitsijalle, ja kysyivät, oliko hänen toimistossaan joku mies herätetty kuolleista. Minulla on siitä vielä lehtileikkeleet. Ja herra Coots sanoi: "Me olemme kuulleet, että monia ihmeitä on tehty. Herra Branham on henkilökohtainen ystäväni, ja kaikenkaltaisia asioita on tapahtunut. Mutta meillä ei ole mitään tietoa, että ketään olisi herätetty kuolleista, ei ainakaan tässä hautaustoimistossa."

51 Nuo kanadalaiset olivat ymmärtäneet sen väärin. Ja seuraavana päivänä... Sanomalehti oli sitä täynnä. Hän sanoi: "Sadat ihmiset soittivat kaikkialta." Ja veli Perry itse antoi siinä todistuksen ruumiinsa ylösnousemuksesta siellä ja protestoi sitä asiaa vastaan, jonka hän oli pannut lehtiin. Ja niinpä he tulivat ymmärtämään, ettei se ollut siellä hautaustoimistossa, vaan se tapahtui hänen kodissansa, jossa hän oli maannut kuolleena. He eivät olleet vielä vieneet häntä hautaustoimistoon.

52 Sitten luin eräänä iltana, kuinka Irenaeus, uskon, että se oli hän, tai Pyhä Martinus, joka laski ruumiinsa ystävänsä päälle sen jälkeen, kun tämä oli hirtetty. Tämä on nyt historiaa. Hän makasi hänen päällään tunnin, ja tuo mies palasi elämään.

53 Ja näen, kuinka Elia Raamatussa laski ruumiinsa kuolleen pojan ruumiin päälle, ja se palasi elämään.

54 Ajattelen tuota pientä poikaa siellä kaukana Suomessa, kun hän makasi siellä tien sivussa kuolleena.

55 Sitten myös, noin kaksi kuukautta sitten, uskon, että Newsweek lehdessä oli artikkeli siitä, kuinka he päästivät , niin kuin he kutsuivat sitä "jumalalliset parantajat" irti Lontoossa. Ja he antoivat heidän mennä rukoilemaan sairaiden puolesta. Ja heistä parantui noin kahdeksankymmentä prosenttia enemmän rukouksella kuin lääkinnällä. Sen saa aikaan rukous sairaiden puolesta!

56 Sitten Valitut Palat otti sen. He kirjoittivat täällä Amerikassa Vali-

tuissa Paloissa siitä, kuinka he tutkivat Jumalallista parantumista. Ja he ottivat erään veljen, joka rukoili sairaiden puolesta, ja erään sairaan miehen, ja he antoivat hänen rukoilla tämän sairaan puolesta. Ja sitten he ottivat palan lyijypaperia ja panivat sen näiden miesten väliin, ja sitten he ottivat siitä röntgenkuvan. Ja tuon miehen kädestä tuli ulos näkyvä säteen heijastuma, joka meni tähän toiseen mieheen. Näettekö, se on totta.

57 Jumala tiesi, mitä Hän tarkoitti, kun Hän sanoi: "He laskevat kätensä sairasten päälle, ja he tulevat terveiksi."

58 Kun tämä toinen mies laski kätensä tämän toisen miehen päälle, (oi Jumala!), mekaaninen röntgenkuva osoitti tuon Valon tulevan tuon miehen kädestä. Kuinka ihmiset voivat olla niin typeriä, että he sanovat, ettei mitään sellaista asiaa ole olemassa kuin jumalallinen parantuminen? Näettekö? Jopa mekaaniset kojeet, tieteen valmistamat koneet, on… (mikä?) nuhtelu heidän omille ideoille, näille seurakunnille, jotka sanovat: "Ei ole mitään sellaista asiaa kuin jumalallinen parantuminen ja Jumalan Voima."

59 Entä tuo mies Chicagossa. Miten hän pani minut tuon mittarin eteen siellä, tuon kojeen, joka rekisteröisi kädestä kuin valheenpaljastaja.

60 Ja he testasivat tuota naista, joka makasi siellä kuolemassa. Ja siinä, miten se heitti tuon käden ympäri, oli tarpeeksi Voimaa lähettää radiosanoma neljäkymmentä kertaa maailman ympäri, ja se rikkoi tuon koneen, kun tuo pyhä nainen makasi siellä ja teki tunnustustaan. He testasivat sitä erään pahan kuolemassa olevan miehen kädestä, ja kun he tekivät niin, heitti se tuon käden vastakkaiseen suuntaan, ja se oli tarpeeksi vahva rikkomaan tuon koneen. Tuo jumalankieltäjä sanoi: "Jos on olemassa Jumala, ja Hän on hyvyys ja hyväsydäminen, josta Häntä ylistetään, ja Hän lähettää tuohon koneeseen tarpeeksi Voimaa heittääkseen se ympäri, niin tuossa naisessa täytyy olla jotakin, mikä valmistaa tuon Voiman. Ja jos paha mies heittää sen takaisin toiseen suuntaan, niin Jumala, ole minulle syntiselle armollinen." Ja hän antoi sydämensä Kristukselle. Kyllä, tiede on siitä tietoinen!

61 Ja jonakin päivänä te tulette näkemään, että Jumala on teissä, näettehän. Jumala itse inhimillisessä olennossa. Jumala meissä! Oi, kuinka kiitänkään Jumalaa noista asioista. Ne ovat niin ihmeellisiä!

62 Nyt, ennen kuin lähestymme Hänen Sanaansa... Ja käyttäkäämme nyt siihen aikaamme, koska ilmoitin, että tänä aamuna me tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta.

63 Ja joku kysyi, tulemmeko me olemaan täällä ensi sunnuntaina. Mutta minä en tiedä sitä vielä. Tuskin tiedän sitä, ennen kuin Jumala paljastaa sen. Jos Herra sallii, niin ehkä ensi sunnuntai-iltana. Minä otan kaikki nämä aamusaarnat pois kalliilta veljeltäni täällä. [Veli Neville sanoo: "Aamen. Se kyllä sopii, veli."] Ensi sunnuntai-iltana, ehkä, jos olen täällä, ja se on Herran tahto. Ja tavallisesti olen täällä, ellei minua ole kutsuttu ulos. Haluan silloin puhua aiheesta: *Me olemme nähneet Hänen tähtensä idässä ja olemme tulleet palvoamaan Häntä*. Näettehän, se on vain joulusanoma.

64 Ja nyt, ennen kuin lähestymme Häntä, tai Hänen Sanaansa, lähestykäämme Häntä rukouksessa. Ja jos kaikki, jotka voivat seistä, nousisivat hetkeksi seisomaan.

65 Taivaallinen Isämme, me olemme kaikkein onnellisimpia ihmisiä, niin että joskus meidän inhimilliset sielumme eivät voi pitää sitä sisällään. Joskus meidän yksinkertaisesti täytyy huutaa ja antaa sydämissämme valta ilolle Jeesuksen Kristuksen kautta, kun tiedämme sen hetken, jossa nyt elämme, kun kaikki on sellaista melskettä kuin olla voi. Ja kuitenkin siellä on Perustus, joka on varma.

66 Ja nähdä kuinka menneinä päivinä älykkäät miehet ovat astuneet esiin ja ovat omien mekaanisten kojeittensa kanssa yrittäneet todistaa, ettei Jumalaa ole edes olemassa. Ja se kaikki on koitunut todistukseksi Jumalan kirkkaudesta. Totisesti, Juudaksen itse täytyi sanoa, että hän oli "pettänyt viattoman Veren." Tuo roomalainen sotilas sanoi: "Totisesti tämä oli Jumalan Poika." Hänen omien vihollistensa täytyi todistaa. Ja me olemme eläneet nähdäksemme tieteellisen ajanjakson tulevan loppuunsa. He eivät voi mennä yhtään pidemmälle. Ja minä hetkenä tahansa he tulevat räjäyttämään toinen toisensa palasiksi. Ja kuitenkin me näemme, että juuri ne tieteelliset koneet, joita he ovat keksineet yrittääkseen kumota Sinut, joutuvat todistamaan Sinun kirkkaudestasi. Kuinka me kiitämmekään Sinua siitä, Herra! Salli meidän tänään muistaa, että Jumalan Sana ei koskaan petä.

67 Anna meille usko, Herra. Niin kuin sen hetki sitten niin karkeasti ilmaisin puhuessani Jumalan Voimasta meissä, ja kuinka kaikki meidän säikeemme ovat Jumalan Valoa, ja kuinka pimeys ja synti ovat tukahdut-

taneet kaikki nämä huokoset sielussamme. Tulkoon Pyhä Henki tänä aamuna ja levittäköön uskon meidän sisimpäämme, niin että koko ruumiimme ja elämämme ovat niin Jumalan Voiman kostuttamat, että ihmiset tulevat näkemään, kuinka Jeesus Kristus elää Seurakunnassansa. Suo se, Isä.

68 Me jätämme nyt sen kaiken Sinulle ja pyydämme, että Sinä siunaisit nämä muutamat sanat, jotka nyt tulemme sanomaan yrittäessämme tuoda esiin sen, mitä yksi Sinun apostoleistasi, suuri Pyhä Paavali, on jo kirjoittanut. Ja minä rukoilen, Isä, että Pyhä Henki ottaisi Tämän ja antaisi sen kasvaa ihmisten sydämissä, jotta se loisi uskoa tulevaa parantumiskokousta varten. Me pyydämme Jeesuksen Nimessä. Aamen. (Voitte istuutua.)

69 [Joku sisar puhuu vieraalla kielellä, sitten tyhjä paikka nauhassa. Joku veli puhuu vieraalla kielellä, sitten tyhjä paikka nauhassa. Joku veli antaa tulkinnan.] Kiitos Herralle. Aamen. Ylistys Jumalalle. [Veli Branham pitää paussin.]

70 Rakas Jumala, me kiitämme Sinua hyvyydestäsi ja laupeudestasi. Me kiitämme Sinua Sinun rakkautesi ja Voimasi julkitulemisesta, kaikesta siitä, mitä Sinä olet tehnyt meille. Me emme ole ansainneet näitä siunauksia, joita Sinä annat meille. Kuulosti siltä, kuin nuo sanomat olisivat olleet yksi ja sama sanoma. Ja näytti kuin se olisi kutsunut syntisiä etsimään Sinua, sillä hävityksen hetki on lähes käsillä. Ja Isä Jumala, me rukoilemme, että jos tuo henkilö on täällä tänä aamuna, tai nuo henkilöt, niin he ymmärtäisivät, että me emme tiedä mitään näistä asioista, vaan että se totisesti on Pyhä Henki, joka puhuu ihmisen huulten kautta, antaen tulkinnan, kutsuakseen ihmisiä, jotka ovat säädetyt *ennen* maailman perustamista olemaan Jumalan poikia ja tyttäriä, ja he ovat ehkä väitelleet tätä kauan aikaa. Voikoot he tulla tänään, Herra, tuntemaan Sinut ja löytämään tuon kätköpaikan, sillä tuo hetki on melkein käsillä. Suo se, Isä, kun me odotamme Sinua edelleen sanomassa. Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

71 Nyt, jos siellä sattuu olemaan joku, joka ei tarkalleen ymmärrä, kuinka sanoma tulee esiin sillä tavalla, ne molemmat. Ja on saattanut olla, että toisesta jäi sanomatta jotakin, mikä toisen täytyi korjata, sillä te huomasitte, kuinka lyhyt tuo toinen oli. Vain muutama sana ehkä, jotka toiselta jäivät pois. Ja kun tulkinta tuli, se tuli kaikki samassa linjassa, näettehän, tuoden sanoman esiin kutsuen syntisiä.

72 Sattuu vain olemaan niin, että nämä ihmiset eivät tiedä, mistä aioin puhua. Kukaan ei tiedä sitä. Kukaan maailmassa ei tiedä sitä kuin vasta nyt, sillä se on juuri tuo asia, josta tulen puhumaan, näettekö. Kyllä, menkää nyt kanssani Ensimmäisen Korinttolaiskirjeen 14. lukuun. Teidän on nyt hyvä panna kaikki epäusko pois, niin että Pyhä Henki voi tulla ja tehdä tahtonsa mukaan, tiedättehän, ja voi liikkua teidän säikeittenne lävitse ja hallita - ja voi hallita teidän elämäänne.

73 Nyt te, jotka kirjoitatte ylös raamatunpaikkoja. Huomasin eräänä päivänä, kuinka siitä opettamisessa apua niin paljon. Ja niin minulla on täällä kolme tai neljä sivua raamatunpaikkoja ja asioita kirjoitettuna, jotka voitte merkitä muistiin. Minulla on ne merkittynä tänne, niin etten tule unohtamaan niitä,

74 Nyt, Ensimmäisen Korinttolaiskirjeen 14:sta luvun jakeet 1-8. Kuunnelkaa tarkasti nyt.

Tavoitelkaa rakkautta ja halutkaa hengellisiä lahjoja, mutta mieluummin, että te voisitte profetoida.

Sillä hän, joka puhuu tuntemattomalla kielellä, ei puhu ihmisille vaan Jumalalle: sillä ei kukaan ymmärrä häntä; mutta hengessä hän puhuu salaisuuksia.

Mutta hän, joka profetoi, puhuu ihmisille rakennukseksi ja kehotukseksi ja lohdutukseksi.

Hän, joka puhuu tuntemattomalla kielellä, rakentaa itseänsä, mutta hän, joka profetoi, rakentaa seurakuntaa.

Tahtoisin, että te kaikki puhuisitte kielillä, mutta mieluummin, että te profetoisitte, sillä suurempi on hän, joka profetoi kuin hän, joka puhuu kielillä, ellei hän tulkitse, niin että seurakunta voi rakentua.

Jos minä nyt, veljet, tulisin luoksenne kielillä puhuen, mitä minä hyödyttäisin teitä ellen minä puhuisi teille joko ilmestyksen mukaan tai tiedon mukaan tai profetoimalla tai opin mukaan?

Ja kuten elottomat esineet antaessaan äänen, olkoonpa huilu tai harppu, elleivät ne anna toisistaan erottuvia ääniä, kuinka tiedettäisiin, mitä soitetaan huilulla tai näppäillään harpulla?

Sillä jos pasuuna antaa epävarman äänen, kuka valmistautuisi taisteluun?

75 Haluan, että kotiin tultuanne jatkatte ja luette tuon koko luvun, koska tuossa luvussa on neljäkymmentä jaetta. Ja haluan teidän lukevan sen

kotiin mentyänne. Se selittää lahjoja.

76 Nyt tämän aamun teksti, se mitä haluan sanoa, on: *Epäselvä ääni.*

77 Paavali puhui tässä kielilläpuhumisesta. Jos ei ole tulkkia, kuka tietäisi, mitä nuo ihmiset sanoivat hetki sitten? He eivät tietäisi sitä. Hän puhuisi vain Jumalalle. Varmasti hänen henkensä antaisi ulos Sanan, ja se siunaisi häntä! Paavali sanoi: "Hän rakentaa itseänsä", koska hänellä on lohdutus Jumalan puhuessa hänelle. Mutta jos sitä seuraa tulkinta, silloin se ei rakenna ainoastaan häntä vaan koko seurakuntaa. Sen kautta tulee Herran Sana annetuksi jokaiselle.

78 Nyt sanotaan: "Jos siellä on profeetta, silloin profeetta puhuu, niin että koko seurakunta rakentuu." Mikä on profeetta? Jumalallisen Sanan jumalallinen paljastaja, jolla on ilmestys Sanasta annettavaksi ihmisille. Silloin se rakentaa jokaista, näettehän.

79 Nyt mies, joka puhuu kielillä... Ja on myös kielletty ketään puhumasta kielillä seurakunnassa, ellei siellä ole tulkkia. Niinpä siksi meidän on lupa puhua kielillä, koska meillä on nyt kolme tai neljä tulkkia seurakunnassa, juuri täällä seurakunnassa nyt tällä hetkellä, jotka tulkitsevat tuntemattomia kieliä. Ja sen vuoksi, jos ei olisi tulkkia, me emme antaisi heille lupaa puhua seurakunnassa. Kuitenkin he voivat tehdä sen kotona, ja kun he rukoilevat ja rakentavat itseänsä, koska Henki on heidän yllään, elleivät he yritä... Ihmiset itse asiassa ajattelevat sanovansa jotakin, mitä te voitte ymmärtää, mutta he eivät tiedä, mitä he sanovat. He vain nousevat seisomaan ja alkavat sanomaan jotakin eivätkä voi lopettaa sitä. Se vain yksinkertaisesti jatkaa virtaamista ulos. Ja he ajattelevat puhuvansa, niin että te voitte ymmärtää sen. Se on alitajuntainen tila.

80 Aivan niin kuin te tulette huomaamaan sen puhujanlavalla tänään, kun erottaminen tulee. Täällä on monia ihmisiä, joita en ole koskaan elämässäni nähnyt. Tarkatkaa Pyhää Henkeä, kun Se tulee alas, kuinka Se alkaa mennä kuulijakunnan lävitse ja alkaa kertomaan noille ihmisille, keitä he ovat tai mistä he tulevat, mitä on tapahtunut, ja mikä tauti heillä on, ja kaikkea sellaista, näettehän. Mikä se on? "Se on Jumalan Sana, terävämpi kuin kaksiteräinen miekka, joka lävistää luun ja ytimen ja jopa erottaa sydämen ja mielen ajatukset ja aikomukset." Näettekö? Se on Jumalan Sana.

81 Nyt Paavali sanoi: "Jos te kaikki puhuisitte kielillä, eikä olisi tulkkia, niin oppimaton tullessaan sisälle sanoisi: 'Hehän ovat mielettömiä, hullu-

ja.'" Tuo sana *mieletön* merkitsee hullua. Ja nyt sanottaisiin: "He ovat hulluja. Mutta jos siellä on joku, joka voi profetoida ja paljastaa sydänten salaisuudet, silloin jokainen on lankeava maahan ja sanova: 'Jumala on teidän keskuudessanne.'"

82 Nyt, "jos siellä on tulkitsija." Tulkinta tuntemattomasta kielestä on profetia. Näettekö, se itsessään on profetia, koska Pyhä Henki puhuu ja antaa tulkinnan. Se käskee määrättyjä ihmisiä tekemään jotakin määrättyjä asioita, ja kaikkea sellaista. Ja jokainen tietää sen, kun se osuu henkilön kohdalle. Te tiedätte, kenelle Se puhuu.

83 Ja niinpä on hyvä nähdä, että siinä ei ole kysymyksessä nuo inhimilliset olennot, vaan Jumala, joka on tekemässä työtään inhimillisessä olennossa. Ja me olemme suuresti kiitolliset Herralle siitä.

84 Ja olen alkanut huomaamaan, että sitä on alkanut tulla toisiinkin seurakuntiin. Charles Fuller. Kuinka monet ovat kuunnelleet tuota *Vanhanajan herätystuntia*? Hän on suuri mies. Ja äskettäin hän sanoi: "Meillä on kielilläpuhumista ja tulkintaa juuri nyt täällä." Siellä Long Beachilla. Se on totta. Minä olen saarnannut siellä hänen kanssaan monta kertaa. Niinpä heillä on kielten tulkitsemista, ja he panevat jokaisen istumaan hiljaa.

85 Katsokaahan, asia on niin, että me emme kunnioita noita lahjoja. Ja sitten joskus, jos joku lahja menee pois järjestyksestä, täytyy teidän palauttaa se järjestykseen. Katsokaahan, se on Saatana, joka yrittää työntää heitä laidan ylitse. Jos hän ei voi pidättää teiltä totuutta, hän ottaa tuon saman totuuden ja työntää teidät laidan yli sen kanssa. Ymmärrättekö? Se on totta. Hän tulee tekemään sen fanaattisuudeksi.

86 Nyt me yritämme pitää sen oikeassa järjestyksessä täällä. Se on jälleen alkanut liikkua ylöspäin seurakunnassamme, ensi kertaa vuosiin. Niinpä me pidämme sen oikealla tavalla antaaksemme heidän tietää sen. Monta kertaa, kuten juuri nyt, siellä saattaa jostakin tuntua siltä, kuin hän haluaisi puhua kielillä, näettekö, juuri nyt, mutta heidän otaksutaan pysyvän vaiti. Katsokaahan, minulla on Sana nyt, näettehän. Ymmärrättekö? Ja sitten kun tämä on ohitse, ja alttarikutsu tai mikä tahansa, kun tämä on päättynyt täällä, silloin sanoma voi tulla esiin, näettehän. Kun puhuja on lopettanut tai ennen tätä aikaa.

87 Nyt jos se jatkuvasti lisääntyy, ja lahjat tulevat sisälle, silloin meillä tulee olemaan erikoinen aika, kun he kokoontuvat yhteen. Ja he tulevat

kokoontumaan yhteen tunteja aikaisemmin, ennen kuin kokous edes alkaa, ja he istuvat yhdessä ja profetoivat ja puhuvat kielillä ja kirjoittavat nuo sanomat muistiin ja panevat ne tänne puhujanpöydälle.

88 Kun pastori sitten tulee, hän sanoo: "NÄIN SANOO HERRA: Tulee tapahtumaan ylihuomenna, että veli Jonesin, joka asuu täällä rautatien vieressä, täytyy muuttaa, koska rautatievaunu tulee suistumaan kiskoilta ja murskaamaan hänen talonsa. NÄIN SANOO HERRA: Siellä on tänä aamuna oleva nainen nimeltään se-ja-se. Hän tulee sieltä-ja-sieltä. Hän varasti jotakin ollessaan tyttö. Veli Branham tai veli Neville tai kuka se onkin, on laskeva kätensä hänen päälleen sen jälkeen, kun hän on tunnustanut väärintekonsa ja luvannut oikaista asian, ja hän tulee parantumaan. Hänen nimensä on se-ja-se.'" Ymmärrättekö? Ja sitten pastori lukee nämä profetiat, ennen kuin ne tapahtuvat kokouksessa. Näettekö?

89 Se on nyt keskuudessamme lapsen asteella, näettehän. Se on lapsen asteella. Silloin, näettehän, mikään ei voi mennä vikaan. Katsokaahan, perkele on tuleva sisälle ja aloittava lihassa. Ja sitten kun hän tekee sen, tulee hän repimään koko seurakunnan palasiksi, näettehän, ja se menee fanaattisuuteen, ja tulee tapahtumaan milloin tahansa. Mutta Seurakunta on järjestyksessä, ymmärrättehän.

90 Nyt, jos joku henkilö, jolla on lahja, kun hänet kutsutaan olemaan järjestyksessä Kirjoituksessa, ja jos he käyvät vastustamaan sitä, se osoittaa, ettei se ollut Jumalan lahja. Koska jokainen Jumalan lahja tulee kunnioittamaan Sanaa ja olemaan nöyrä, näettehän.

91 Siksi jumalallinen parantuminen on sellainen kuin se on, ymmärrättekö. Pyhä Henki kunnioittaa Sanaa. Pyhä Henki kunnioittaa kastetta Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Pyhä Henki teissä tulee kunnioittamaan tätä Sanaa, koska Hän itse kirjoitti sen, ja Hän on teissä. Tuo Jumalan Valo, joka on teissä, tulee kunnioittamaan Sanaa huolimatta siitä, mistä on kysymys. Profeettojen henget (profetoitsijoiden, joilla on nämä lahjat) ovat alamaiset profeetalle, näettehän, joka on jumalallinen Sanan paljastaja. Ja emmekö me nyt olekin onnellisia nähdessämme nämä asiat omana päivänämme? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

92 Tämä on nyt epävarmuuden päivä. Täällä sanottiin: "Jos pasuuna antaa epävarman äänen, kuka valmistaisi itsensä taisteluun?" Paavali on tässä puhumassa näille korinttolaisille. Ja monet heistä noina päivinä olivat sotilaita omissa sotajoukoissaan. "Nyt, jos pasuuna antaisi epävarman äänen, kuka valmistaisi itsensä?" Teidän täytyy olla varmoja kaikessa. Mei-

dän täytyy tietää, onko se oikein vai ei.

93 Ja nyt me elämme suuressa epävarmuuden ajassa. Me kaikki tiedämme sen. On epävarmuuden päivä ja epävarmuuden aika. En usko, että koskaan on ollut sellaista aikaa siitä asti, kun aika alkoi Eedenin Puutarhassa, kun synti tuli ja särki Iankaikkisuuden ajallisuudeksi. En usko, että koskaan on ollut ajanjaksoa, jolloin epävarmuus olisi ollut niin suurta kuin tänään. Koska luonnollisessa maailmassa ei ole tänään yhtään toivoa jäljellä.

94 Nyt te sanotte: "Mutta minä olen nähnyt aikoja ja lukenut historiasta ajoista, jolloin koko maailma on ollut sodassa." Se on totta.

95 Mutta milloinkaan ei ole ollut aikaa, jolloin koko maailma voitaisiin hävittää yhdessä sekunnissa. Olisi ottanut viikkoja ja tunteja ja niin edelleen, mutta nyt tarvitaan vain yksi minuutti, ehkä ei sitäkään. Tarvitsee vain painaa nappia, ja se kaikki on ohitse. Siinä kaikki. Ja heillä ei ole... Kuuba voi tehdä sen. Haiti voisi tehdä sen. Mikä tahansa pieni kansa, joka haluaa, voi sytyttää maailman täysin tuleen. He voivat räjäyttää sen pois radaltansa milloin vain he tahtovat. Näettekö? Tarvitaan vain yksi fanaatikko tekemään sen, ja heitä on miljoonia ympäri maailman.

96 Katsokaa vain jotakin itsemurhatapausta siellä heidän keskuudessaan, jonka täytyy vain painaa nappia, ja siinä sitä ollaan. Ja niin pian kuin ohjus nousee ilmaan, se näkyy vastapuolen tutkassa, ja he painavat omaa nappiaan. Ja tässä se on meillä, näettehän, siinä kaikki. Koska jokaisella on oma tutkansa valmiina, ja he tarkkaavat sitä. Ulkona merellä, sukellusveneet, ulkosaarilla, kaikkialla ympärillämme, ylhäällä Pohjoisnavalla ja alhaalla Etelänavalla, kaikkialla ovat nämä suuret tutkalaitteet. Antaa vain jonkun painaa nappia, ja siinä on kaikki, mitä he odottavat. Täällä he painavat omaa nappiansa, ja he muut painavat ja painavat ja painavat. Ja mitä tuleekaan tapahtumaan! Ajatelkaa sitä, että se voisi tapahtua ennen kuin me lähdemme kokouksesta tänä aamuna.

97 Mutta muistakaa, ennen kuin se tapahtuu, Jumala on luvannut tulla Seurakuntaansa varten. Hän lupasi tulla, joten me emme tiedä, millä hetkellä Hän on tuleva! Kuinka ihmeellinen asia! Ja kaikille niille, jotka rakastavat Hänen ilmestymistään, Hän tulee ilmestymään. Ettekö te rakastaisi nähdä Häntä tänä aamuna? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Niin kuin me laulamme tuota pientä laulua: "Haluan nähdä Hänet, katsoa kasvoihinsa laulaakseni siellä iäti Hänen pelastusarmostaan." Kun kaikki elämä on ohitse, ja kaikki vaikeudet ja murheet lakanneet, me tulemme

näkemään Hänet. Ja siellä me seisomme nuorina, kuolemattomina, iäti Hänen Läsnäolossansa, missä ei koskaan tule olemaan syntiä, sairautta, sydänkipua tai murhetta. Kun aika tulee sopeutumaan Iankaikkisuuteen. Miten valtava asia!

98 Ja mitä se silloin saa teidät tekemään? Haluatte työskennellä nyt saadaksenne jokaisen, jonka vain voitte, tuohon tilaan tuota Ylöstempausta varten. Haluan...

99 Olen uudelleen vihkinyt itseni ja luvannut Jumalalle, että yrittäisin kaksin verroin. Olen tehnyt kaiken, mitä tiedän tehdä. Ja toivoisin vain, että olisin jälleen nuori mies, kahdeksantoista-, kaksikymmentävuotias, ja tietäisin, mitä nyt tiedän. Kuinka silloin ehkä voisin seistä hieman pidempään valveilla ja vierailla useampien luona, tai jotakin sellaista, Jumalan Valtakunnan tähden.

100 Te, jotka tänä aamuna olette nuoria, te, joissa vielä on paljon nuoruutta ja joilla ei ole perhesiteitä, voikoon Jumala antaa teidän nähdä näyn tänään, jotta näkisitte, missä hetkessä me elämme.

101 Epävarmuus. Katsokaamme nyt joitakin epävarmoja asioita tässä epävarmassa ajassa. Siellä on epävarmuus... Niin kuin juuri puhuimme sodasta, siellä on epävarmuutta sotaherrojen äänessä. He eivät voi ymmärtää. He eivät tiedä. Heillä on suuria kokouksia ja niin edelleen, eivätkä he voi päästä yksimielisyyteen. Siellä on epävarmuutta. He eivät tiedä, mitä tulee tapahtumaan. Kaikki suuret sodanjohtotaitoiset, ja niin edelleen, jotka opiskelevat sotaa ja mahdollisuutta, kuinka se tulisi päättymään, heillä ei ole sille vastausta tänä aamuna. Kenelläkään ei ole sitä. He yksinkertaisesti eivät osaa sanoa.

102 Tiede, kaikkien niiden suurten asioiden jälkeen, jota he voivat ajatella, kaikkien suurten sotaharjoitusten jälkeen ja sodanjohtotaidosta huolimatta, ja huolimatta siitä, mitä he voivat tehdä tieteellisillä koneillaan ja järjen jättiläisillään. Ja kun he olivat tehneet siitä kaikesta yhteenvedon, he sanoivat: ”On kolme minuuttia keskiyöhön.” Se on heidän vastauksensa.

103 ”Kuinka me voisimme jäädä eloon siitä? Voisimmeko me kaivautua tarpeeksi syvälle maahan estääksemme noita pommeja tavoittamasta meitä ja säilyäksemme elossa kansakuntana?” Varmasti te ette voi tehdä sitä. Se tulee räjäyttämään mailin syvyyteen maahan. Mitä jos te olisitte kymmenen mailia syvällä? Silloin te olisitte laavassa. Ja jos te voisitte

päästä niin pitkälle, särkisi tuo tärähdys jokaisen luun ruumiissanne. Ei ole mitään tapaa selviytyä menemällä alaspäin.

104 Tuo Tie on ylöspäin! Olen niin iloinen, että minulla on Vastaus. Ettekö tekin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Se on Ääni, joka on varma!

105 Tuo maahan kaivautumisen ja luoliin menemisen pasuuna. Kuulen, kuinka he aikovat siirtää koko hallituksen ja kaiken täältä Fort Knoxin ympäriltä ja Mammoth Caven ympäriltä erääseen paikkaan siellä, jota he ovat valmistamassa. Sitten kun sota tai jotakin sellaista tulee, he aikovat siirtää hallituksen sinne näihin luoliin. Eikö Raamattu selvästi sanokin, että he tulisivat kätkemään itsensä kallioluoliin? Tarkalleen. Katsokaahan, heillä ei ole vastausta. Niinpä meidän suurella sotilasvoiman järjestelmällämme ei ole vastausta siihen.

106 Meidän tiedemiehillämme oli tapana voida sanoa: "Me osaamme valmistaa suuria koneita. Meillä on paremmat aseet kuin, mitä Saksa voi valmistaa." Meillä on ihmisiä, jotka pitävät suuria ryhtiä antavia jenkki-puheita. Ja lyödään rumpuja ja liput liehuvat ja hurrataan vähän ja kaikkea sellaista. "Pojat, emmekö me voikin mennä sinne! Meillä on takanamme vanha kokemus, kuinka se tehdään." Teidän ei tarvitse mennä sinne. Tällä kerralla me tulemme saamaan sen kotona. Kyllä.

107 Tarvitaan vain yksi kaveri painamaan nappia. Siinä on kaikki, mitä täytyy tapahtua. Vain yksi mies! Ei tarvita mitään tuhansia koulutettuja sotilaita. Tarvitaan vain yksi järjetön, perkeleen riivaama mies, painamaan tuota nappia. Ja se riittää.

108 Niinpä, kun heillä ei ole vastausta, niin mitä he lopulta päätyivät sanomaan? Että on kolme minuuttia keskiyöhön.

109 Minulla on siitä elokuva. Se on nyt lainassa eräällä lääkäriystävälläni. *Kolme minuuttia keskiyöhön.* Tuo filmi on tehty noin viisi vuotta sitten, kun juutalaiset alkoivat palata takaisin Palestiinaan. Ja tuo filmi näyttää, kuinka he tulivat kantaen vanhuksia ja raajarikkoisia selässään. Ja he kulkivat siellä haastattelemassa heitä. Niinpä kun he kysyivät heiltä: "Palaatteko te takaisin kotimaahan kuollaksenne kotimaassa?"

110 He sanoivat: "Me tulemme takaisin nähdäksemme Messiaan."

111 Ja mitä tuo profeetta lupasi? Monet teistä luette noita Look ja Life -lehtiä. Heillä oli kuva noista lentokoneista, jotka toivat heidät sieltä eri paikoista, Iranista ja muualta, missä he olivat. Ja kun he eivät tahtoneet mennä tuohon lentokoneeseen... He eivät olleet koskaan nähneet sellais-

ta. Katsokaahan, he siellä yhä kyntivät vanhoilla puisilla auroilla, niin kuin he tekivät noin kaksituhatta viisisataa vuotta sitten, kun Rooman Imperiumi heidät hajotti. Eivätkä he halunneet nousta noihin lentokoneisiin.

112 Silloin heidän pappinsa, yksi noista vanhoista rabbeista, opettajista, käveli sinne ja sanoi: "Eikö Jumala sanonut meille, että jonakin päivänä me tulisimme takaisin kotimaahan kotkan siivillä?" He laskivat syrjään auransa, nousivat lentokoneeseen ja lensivät takaisin kotiin kotkan siivillä. Jesaja näki sen, mutta hän ei tiennyt, mitä ne olivat. Ne vain näyttivät kuin lentäviltä linnuilta. Hän näki Israelin tulevan takaisin keinuen edes takaisin. Ja te, jotka olette kulkeneet lentokoneissa, tiedätte millaista se on. Se on keinumista edes takaisin. Aivan samalaista kuin linnun lento. He tulivat takaisin kotiin.

113 Sitten laskeutuessaan alas koneista he kysyivät: "Missä on Messias?" He halusivat nähdä Hänet. Ja sanon teille, kun te näette juutalaisten menevän takaisin sillä tavalla, se on Jumalan ajannäyttäjä. Me olemme lopussa.

114 Nyt, se on juuri äskettäin tullut kansakunnaksi. He ovat tulleet siksi, mitä he ovat. Heillä on oma raha, oma armeija. Heillä on kaikki. He ovat jälleen kansa. Näettekö? Oi, kuinka kaunis ajatus! Minulla on joitakin Kirjoituksia siitä täällä vähän myöhemmin.

115 Nyt, sodan epävarmuus, me emme tiedä millä hetkellä. Kuunnelkaa radiota. Te kuulette heidän sanovan radiossa: " Hankkikaa niin paljon varastoja kellariinne. Hankkikaa tarpeeksi vettä saasteen lankeamisen varalle. Viekää radionne mukananne sinne ja rentoutukaa." Kuvalehdissä voitte nähdä heidän mainostavan pieniä rakennelmia, joita voitte asentaa kellarikerrokseenne tai takapihallenne. Kun pommit alkavat lentää, ja te selviätte siitä elossa, niin saasteen sataminen tulee saavuttamaan teidät kuitenkin, joten ei teidän tarvitse siitä murehtia. He voisivat tipauttaa pommin New Orleansiin, ja saasteen lankeaminen saavuttaisi teidät täällä. Niinpä sillä ei ole väliä. Te kuolisitte joka tapauksessa. He sanovat: "Niinpä pysykää sisällä ja pysytte elossa hieman pidempään", tai jotakin sellaista. Hyvänen aika! Minä en edes usko sitä. Minä uskon, että on mieletöntä edes yrittää sitä. Niin se on.

116 Mutta Seurakunnan ei tarvitse olla huolissaan. Te ette kuitenkaan tule olemaan täällä silloin. Se ainakin on varma asia. Te ette ole täällä. Koska Jumalan Sanan varmuus on luvannut sen niin meille.

117 Ottakaamme nyt jotakin muuta, mikä on epävarmaa näistä niin monista asioista. Työpaikat ovat epävarmoja. Te ette tiedä milloin olette työtön. Te työskentelette tänään, ja huomista te ette tunne. Se on niin epävarmaa. Te voitte ajatella, että teillä on hyvä työ, ja seuraavana päivänä tulee pomo ja antaa teille potkut ja panee jonkun toisen tilalle. Niinpä työ on epävarmaa.

118 Ottakaamme myös kotielämän epävarmuus. Sanon teille: en tiedä mitä on tapahtunut meidän naistemme moraalille. Avioerot ovat lisääntymässä. Se on aivan hirvittävässä tilassa. Te voitte nähdä, kuinka kansoitettuja avioero oikeudet ovat. Kun tytöt ja pojat menevät naimisiin keskenään ja heillä on kaksi tai kolme lasta. Sitten he eroavat ja menevät naimisiin toisen kanssa ja naimisiin toisen kanssa ja naimisiin toisen kanssa ja naimisiin toisen kanssa. Ja minkälaisia heidän kotinsa ovat?

119 Ollessani eräässä todella köyhässä kodissa yhtenä iltana, tuo mies sanoi: "Minä en yksinkertaisesti tiedä! En tiedä kuinka tulisin toimeen."

120 Katsoin ympärilleni. Hän oli tehnyt työtä. Hänen pieni vanha vaimonsa oli siellä niin todella siniverinen kuin vain voi olla, ja neljä tai viisi likanaamaista lasta ympärillä lattialla. Ja minä sanoin: "Poika, sinä olet miljonääri!"

121 Hän sanoi: "Huh! Veli Branham, en halua kiistää sanaasi." Hän sanoi: "Mutta veli, minulla ei ole penniäkään."

122 Ja minä sanoin: "Mutta sinulla on jotakin, mitä rahalla ei voi ostaa." Minä sanoin: "Sinulla on pikku vaimosi tässä, joka ei luultavasti omista kahta leninkiä." Ja jos hänellä olisi, niin joku olisi antanut ne hänelle, koska tuolla miehellä oli työtä vain päiväksi silloin tällöin. Minä sanoin: "Katsohan nyt, vaimosi on niin uskollinen kuin vain voi olla. On olemassa monia multimiljonäärejä tänä iltana, jotka antaisivat jokaisen omistamansa pennin voidakseen tulla kotiin tuon kaltaisen vaimon luo." Oikein. Minä sanoin: "Hänen vaimonsa on jossakin ulkona jonkun miesjoukon kanssa tai jossakin kapakassa, kiroillen, laulaen, tupakoiden, ollen jossakin yö-ajelulla ja tehden kaikkea sellaista. Ja kuitenkin tuo mies rakastaa häntä, mutta katso, mitä hänellä on. Tuon miehen koko elämä on kietoutunut tuohon naiseen, ja katso, mitä tämä tekee."

123 Ja päinvastoin jonkun naisen kohdalla mieheen. Katsokaa sitä. Siinä ei ole mitään eroa. On tullut aika, jolloin se kaikki on vain yksi suuri läjä syntiä. Joku pikku nainen kotona, joka yrittää huolehtia lapsistaan, ja

hänen miehensä on jossakin ulkona humalassa juosten toisten naisten kanssa. Mitä tuo nainen antaisikaan, jos hänellä olisi miljoonia dollareita, jotta hän voisi nähdä miehensä todella tulevan mieheksi? On vain yksi tie, miten se koskaan voi olla niin: Jeesus Kristus on Vastaus. Ei ole yhtään mitään, mikä voisi koskaan saada aikaan mitään hyvää. On lopunaika. Se on Kristus ja Hän yksin.

124 Sitten minä sanoin: ”Kuinka monia isiä on tänään, joilla on miljoonia dollareita, ja jotka antaisivat kaiken, mitä heillä on, jos vain tuo pieni liikuntavammainen lapsi, joka hänellä on, olisi yhtä terve kuin sinun lapsesi täällä tänä iltana? Ymmärrätkö?” Hän alkoi katsomaan minua.

125 Minä sanoin: ”Katsohan. Sinä sanoit, että teillä syötiin tänään pekonia, papuja ja leipää, että sinä nostit rahasi pankista tänään iltapäivällä ja ostit hieman leipää ja papuja lapsiasi varten täksi illaksi.” Minä sanoin: ”Jokaisella heistä on hyvät vatsat, ja he voivat syödä sitä, niin kuin sinä itsekin.”

126 ”Mitä John D. Rockefeller sanoikaan? Hän ‘antaisi miljoona dollaria’, jos hän ’voisi syödä yhden annoksen kaalilaatikkoa’.” Ja minä sanoin: ” Sinä sanoit istuneesi ikkunan ääressä tänä aamuna kylmän tuulen puhaltaessa sisälle, kun hän istui jossakin palatsissa. Mutta kuitenkin jos hänen täytyisi istua tuon paperilla peitetyn ikkunan ääressä, josta kylää tuuli puhaltaa sisälle syöden kaalilaatikkoa”, niin minä sanoin: ”John D. Rockefeller antaisi miljoona dollaria voidakseen kerran syödä niin kuin sinä voit syödä milloin tahansa.”

127 ”Kuinka moni sokea, joka keppi kädessään kulkee koputellen katua, antaisi jokaisen omistamansa pennin sinun silmistäsi?” Katsokaahan, te ette voi arvioida todellista rikkautta niiden asioiden perusteella, joita me kutsumme rikkaudeksi.

128 Nyt, suokaa anteeksi seurakunnan jäsenet. Siinä on syy, miksi me yritämme sanoa tänä aamuna, että te ette voi verrata suuria kirkkojanne ja suuria kirkontornejanne ja asioita siihen Jumalan rakkauteen, joka on sydämissämme Pyhän Hengen kautta. Niitä ei voida verrata! Nämä asiat ovat yliluonnollisia. Te voitte ajatella, että me olemme omituisia, koska te kuulette heidän puhuvan kielillä ja tulkitsevan niitä, ja ihmiset itkevät ja huutavat ja kirkuvat. Minä haluan mieluummin sen kuin tuota kaikkea. Minä haluan mieluummin olla pastorin pienessä rapistuvassa rakennuksessa, kuten tämä, missä Jumalan Voima ja ihmiset kohtaavat toisensa, missä Seurakunta tulee yhteen tuon kaltaisten asioiden kanssa,

kuin että minulla olisi suurin tuomiokirkko koko maailmassa, jossa saarnata jollekin penseälle, kylmälle joukolle tunnustuksellisia, niin- kutsuttuja kristittyjä, jossa teidän täytyy tarkata jokaista sanaa, jonka sanotte. Ettekä te voi saarnata siellä Hengessä. Teillä täytyy olla se juuri niin-ja--niin. Ja teidän on pidettävä silmällä jokaista tuomaria ja jokaista tohtoria ja kaikkea siellä, niin ettette vain sano jotakin, mikä loukkaisi heidän tunteitaan, koska he ovat suuria seurakunnan maksajia. Minä tulen valitsemaan tien Herran muutamien halveksittujen kanssa. Näettekö? Te ette voi verrata sen arvoa. Ei ole mitään tapaa tehdä sitä.

129 Niinpä sen vuoksi, mies, joka tänään on rikas, on mies, joka on Kristuksessa. Sanokaamme nyt, että teillä on hyvä näkö, hyvä terveys, paljon rahaa ja kaikkea muuta, mutta kuitenkin ilman Kristusta te olette kadotettu. Te olette viheliäinen, kurja, köyhä, sokea, alaston, ettekä tiedä sitä. Sellainen Laodikean Seurakunta-ajanjakso oli. Te voitte kuulua maan suurimpaan seurakuntaan, te voitte kuulua laajimpaan kirkkokuntaan ja yhä olla niin kadotettu kuin kadotettu voi olla. Ymmärrättekö? Niinpä rikas mies on se mies, joka on Kristuksessa.

130 No niin, kotielämän epävarmuus, työpaikan epävarmuus, sodan epävarmuus, seurakuntien epävarmuus.

131 Koska jo mainitsin siitä, niin puhukaamme muutama minuutti seurakuntaelämän epävarmuudesta. Te tuskin voitte verrata sitä, koska ei ole mitään tapaa verrata Pyhän Hengen kokemusta seurakunnan jäsenyyteen. Ymmärrättekö? Ei ole mitään tapaa. Ei ole mitään tapaa, miten te voisitte ostaa tämän Pyhän Hengen. Se tulee ilmaisena lahjana Jumalalta. Se tulee jokaiselle, joka tahtoo.

Te sanotte: "Eikö Se tule vain helluntailaisille?"

132 Helluntai ei ole mikään kirkkokunta. He ovat yrittäneet tehdä sellaista, mutta te ette voi tehdä Jumalasta kirkkokuntaa. Helluntai on kokemus, jonka jokainen uskovainen voi saada. Ymmärrättekö? Se on baptisteja varten, katolilaisia varten, juutalaisia varten, mustia, valkoisia, ruskeita, keltaisia, punaisia varten; kaikkia värejä ja uskontunnustuksia varten. Olittepa te sitten köyhä tai rikas, jos teillä on paljon tai ei mitään, josko te olette siltä väliltä, tai kuka tahansa te olettekin. Se on teitä varten!

133 Ja siinä on kyseessä Jumalan rakkaus ja armo, joka on ojennettuna teille ottaaksenne Sen. Se ei maksa teille yhtään mitään. Ainoa asia, mitä

Se maksaa teille, on vain luovuttaa elämänne Hänelle ja vastaanottaa Se. Kuinka yksinkertaista! Vain unohtakaa kaikki, mitä te koskaan olette tienneet ja yksinkertaisesti luovuttakaa itsenne Hänelle. Sillä tavalla Se tulee. Sillä tavalla Se saadaan, vain vastaanottamalla Se.

134 Kirkkokunnat, sellainen se ei voi olla. Kirkkokunta antaa epävarman äänen. Sallikaa minun nyt osoittaa teille, että se on epävarma ääni. Jos te menette tähän kirkkokuntaan, he sanovat: "Meillä on Se. Heille muilla ei ole Sitä." Hyvä on, niin he sanovat tuossa kirkkokunnassa. Menkää seuraavaan niin: "Meillä on Se. Heillä ei ole Sitä." Katsokaahan, niin sanoo jokainen kirkkokunta! On olemassa yhdeksänsataa eri kirkkokunnallista seurakuntaa. Uskon, että niitä on yhdeksänsataa kuusikymmentäyhdeksän, ollakseni tarkka, tilastojen mukaan. Yhdeksänsataa kuusikymmentäyhdeksän erilaista kirkkokunnallista seurakuntaa, ja jokainen väittää, että muut ovat väärässä, ja heillä on Se. Niinpä siinä on varmasti hyvin paljon epävarmaa ääntä.

135 Mutta miltä Tämä kuulostaa: "Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iäisesti"? [Seurakunta iloitsee.] Siinä ei ole mitään epävarmuutta, eihän? ["Ei."] Sillä tavalla me arvioimme Sen. Se on tapa löytää, missä Totuus on, näettehän.

136 Sanotaan: "Meillä metodisteilla on Se! Meillä baptisteilla on Se! Meillä katolilaisilla on Se! Meillä presbyteereillä on Se!"

137 Mutta Jeesus on Se, jolla on Se, koska Hän sanoi: "Minä olen Valo, Totuus, Tie." Niinpä se on Kristus teissä.

138 Niinpä nämä eri suuret kirkkokunnat ovat erilaisia, ja ne antavat niin kovasti epäluotettavan äänen. Ja kaikki, mikä on niin epävarmaa kuin se, on myöskin epäluotettavaa. Te ette voi luottaa vain seurakuntaan liittymiseen ja sanoa, että se on Se. Koska jokainen niistä antaa erilaisen äänen, joten minne te voisitte mennä? Se saa teidät ymmällenne. Olen monta kertaa sanonut tämän ja sanon sen uudestaan tänä aamuna. Suurin tarve lähetyssaarnaajista, mitä tiedän, on USA:ssa. Mikä on pakana? Pakana on "uskomaton".

139 Ja sitten meillä on Afrikassa ja Thaimaassa ja eri osissa maata pakanoita, jotka palvovat epäjumalankuvia. Ja siksi me kutsumme heitä pakanoiksi. He eivät erota oikeaa kättä vasemmasta eivätkä he tunne aakkosiaan. Ainoa asia, jonka hän tuntee, on joku jumala, josta noitatohtori on kertonut hänelle ja sanonut, että se on siinä. Ja ainoa asia, mikä kiinnos-

taa häntä, on löytää jotakin syötävää millä keinoin tahansa. Nyt se on sellainen, mitä me kutsumme pakanaksi. Mutta tuota miestä ei ole kovinkaan vaikea käsitellä, jos te tuotte hänelle Totuuden.

140 Mutta vaikein käsiteltävä on tämä koulutettu pakana, näettekö, tämä pakana täällä Yhdysvalloissa, jolla on neljä arvosanaa korkeakoulusta, tämä uskomaton, joka seisoo puhujanpöydän takana!

141 Sanokaa hänelle: "Meillä oli kokous yhtenä aamuna, ja Herra paransi erään naisen siellä."

142 "Hah-hah! " Hän on pakana. Hän on vain koulutettu pakana. Pakana on "uskomaton".

143 Toissa päivänä istuin eräässä paikassa, ja siellä oli ryhmä ihmisiä ja jotkut heistä ovat nyt täällä, kun eräs nainen ajoi sinne paikan eteen. Siellä oli viisi tai kuusi ihmistä sisäpuolella, ja siellä eräs nainen ajoi talon eteen perävaunun kanssa. Eräs mies tuli ovelle ja sanoi: "Veli Branham, en haluaisi häiritä, mutta olimme juuri kulkemassa ohitse ja halusin sanoa..." Minä sanoin: "Tule sisälle."

144 "Ei", hän sanoi, "vaimoni vain halusi antaa todistuksen kertoakseen sinulle jostakin, mitä tapahtui." No niin, tämä nainen sattui olemaan sisar Mercierin hyvä ystävä. Veli Leo on yksi veljistämme täällä seurakunnassa, yksi nauhoittajista, ja se on hänen äitinsä.

145 Ja noin kahdeksan tai kymmenen vuotta sitten minä olin jossakin täällä idässä, ja eräs nainen tuli lavalle rukoiltavaksi. Pyhä Henki sanoi: "Sinä olet rouva se-ja-se ja tulet eräästä määrätystä paikasta. Sinä kärsit siitä-ja-siitä."

"Kyllä, se on kaikki totta."

146 Sitten sanottiin: "Nyt sinulla on ystävä, joka elää Kaliforniassa, ja joka on hyvin kallis ystäväsi. Ja tämä nainen on kuolemassa munuaissyöpään."

Hän sanoi: "Se on oikein, veli Branham."

147 Siinä on Pyhä Henki paljastamassa sydämen salaisuuksia, näettehän. Sen pitäisi saada amerikkalaiset lankeamaan kasvoilleen ja sanomaan: "Jumala!" Katsokaa, sen pitäisi tehdä se.

148 Mutta, oi ei, he ovat koulutettuja pakanoita. Sen kaltaisia on vaikea käsitellä. Katsokaahan, hän on niin älykäs, hän tietää enemmän kuin Jumala, ja siinä on syy, miksi hän risteyttää viljansa, risteyttää eläimensä ja kaiken. Katsokaa mihin hän on saattanut itsensä? Se tulee takaisin, ja

hän yksinkertaisesti tekee itsestään sekarotuisen tekemällä niin. Kaikessa, mikä syntyy heidän mielessään, hengestä, hän yksinkertaisesti lähtee sen perään.

Nyt tämä nainen sanoi: "Kyllä, se on oikein. Minulla on ystävä Kaliforniassa, joka on kuolemassa munuaissyöpään."

Minä sanoin: "Kirjoita hänelle ja sano: 'NÄIN SANOO HERRA: hän ei tule kuolemaan vaan elämään.'" Ja hän oli tuo nainen ulkopuolella.

149 Ja hän sanoi: "Siitä on ehkä noin kymmenen vuotta, ehkä kaksitoista vuotta." Ja hän sanoi: "Minä paranin, täysin terveeksi, eikä munuaisessa ole mitään vikaa." Hän parani. Hän sanoi: "Noin viisi vuotta sen jälkeen sain kasvaimen, ja kasvain kasvoin suureksi, kunnes se oli tullut, uskoisin hänen sanoneen, halkaisijaltaan noin seitsemäntoista tai kaksikymmentä tuumaiseksi. Ja se oli tullut niin suureksi, ettei hän enää voinut seistä tämän kasvaimen kanssa. Kun hän yritti seistä, hän ei pysynyt pystyssä.

150 Ja he toivat hänet tähän seurakuntaan ja panivat hänet istumaan juuri tuonne. Ja he toivat hänet illalla, kun meillä jo oli ollut parantumiskokous tuona aamuna. Ja veljet täällä olivat kertoneet tälle naiselle, että me emme tulisi rukoilemaan sairaiden puolesta tuona iltana, koska olin jo rukoillut sairaiden puolesta tuona aamuna. Eivätkä he tahtoneet panna liian suurta kuormaa päälleni yhdellä kertaa. Ja niinpä kun kokous oli ohitse, minä seisoin siellä keskustelemassa joidenkin ihmisten kanssa. Ja jotkut miehistä ottivat tämän naisen ja kantoivat hänet rakennuksen ympäri ja laskivat hänet istumaan sinne portaille uloskäynnin kohdalle. Ja siellä hän istui. Nuo miehet olivat kantaneet hänet sinne.

151 Ja veli Taylor, yksi kalliista veljistämme täällä seurakunnassa, oli siellä, kun se tapahtui, ja uskoisin, että hän oli auttamassa tuota naista sinne. Oletko täällä, veli Taylor, missä sinä olet? Kyllä, täällä takana. Hän seisoi siellä läsnä ja auttoi tätä naista sinne rakennuksen taakse.

152 Ja tuo kasvain oli pullistunut ulos tällä tavalla. Ja sitten tullessani ulos takaovesta katsoin alas tuohon naiseen ja sanoin: "Nainen: Herra Jeesus, joka paransi sinut tuosta syövästä munuaisissa monia vuosia sitten, on myös parantava sinut tuosta kasvaimesta. NÄIN SANOO HERRA." En edes koskettanut häntä tai tehnyt mitään. Kävelin vain ulos ja nousin autoon ja ajoin pois.

Nyt tämä mies kysyi: "Tahtoisitko tulla ulos katsomaan häntä?"

Minä sanoin: ”Kyllä. Varmasti. Käske häntä tulemaan sisälle.”

Hän sanoi: ”Ei, meillä ei ole aikaa. Meidän täytyy jatkaa matkaamme.”

153 Kävelin sinne ulos. Ja pieni nainen hyppäsi ulos autosta ollen aivan yhtä laiha kuin minäkin olen. Hänellä oli suurta aikaa siellä ulkona kadulla juostessaan tietä ylös ja alas, puhuen kielillä ja huutaen koko äänensä voimalla siellä tuon presbyteerisen pappilan edessä.

154 Nyt jotkut naapureista ovat saattaneet katsoa ulos ja ajatella: ”Tuon täytyy olla joku jostakin mielisairaalasta, joka on tullut, jotta veli Branham rukoilisi hänen puolestaan.” Mutta tuo nainen ei ollut mistään mielisairaalasta. Vain hänen sielunsa palasi takaisin kirkkaudesta, näettehän, ja hänellä oli ihmeellistä aikaa.

155 Hän sanoi: ”Katsohan tänne veli Branham.” Hän avasi päällystakkinsa, ja hän oli niin laiha kuin vain olla voi. Hän sanoi: ”Nyt, sen jälkeen, kun olit sanonut minulle sen, olin ensimmäiset kaksi tai kolme kuukautta hyvin huonossa kunnossa. Ja lääkäri sanoi, ettei hän enää tulisi yrittämään mitään enempää, ellen minä antaisi hänen yrittää ottaa tuota kasvainta ulos sieltä.” Hän sanoi: ”Se olisi painanut enemmän kuin...”

156 Kuinka paljon hän sanoikaan, veli Taylor, oliko se noin kolmekymmentä paunaa [13,5 kg]? [Veli Taylor sanoo: ”Kyllä.”] Noin kolmekymmentä paunaa he arvioivat, että tuo kasvain olisi voinut painaa.

157 Ja hän sanoi: ”Yhtäkkiä se alkoi: ’Shuu, shuu, shuu, sh.’” Oi. Hän pitää Sanansa! Kyllä.

158 Jos te nyt haluatte kirjoittaa tuolle naiselle, niin meillä on hänen osoitteensa. Hän jätti sen veli Leolle, ja pyysi häntä tervehtimään äitiään puolestaan.

159 Ja sattui olemaan niin, että tämän naisen veli oli mennyt naimisiin erään ystäväni kanssa täällä Uticassa. Tuo tyttö oli siellä. Hänen nimensä on Clyde Raines, tämän hänen miehensä. Meillä oli tapana kutsua häntä Chisel’iksi. Pelasin hänen kanssaan, kun hän oli poika. Hän elää täällä Utica Pikessa, ja on siellä nyt jonkinlainen valtion virkailija.

160 Ja hänen sisarensa istui siellä autossa. Ja uskoisin, että he käyvät campbelliittien seurakunnassa. Ihmettelen vain, minkälaisen vaikutuksen se tekikään tuohon tyttöön? Hän sanoi: ”Billy, se on ihmeellistä!” Minä joskus tunsin tuon tytön. Olen ollut ulkona hänen kanssaan pari kertaa, kun olimme nuoria, kun me asuimme täällä tien varressa. Ja oikein

mukava tyttö, niin hieno kuin vain voi olla. Hän on nyt suunnilleen minun ikäiseni. Mutta mitä hän on ajatellut istuessaan siellä kuuntelemassa tuota todistusta. Ja tämä oli hänen miehensä sisar, joka oli parantunut.

161 Oi, sanon sinulle, veli, siinä ei ole mitään epävarmaa. Se on totuus. Se on Jumalan Sana. Hän toteuttaa Sen.

162 Kaikki, mikä on epävarmaa, on epäluotettavaa. Ja niinpä nyt, kun he eivät ole varmoja, onko Jeesus sama eilen, tänään ja iäisesti, niin jättäkää tuo asia rauhaan.

163 Te voitte olla varmoja. Te voitte tietää sen ollaksenne varma, vaikkei Hän koskaan tekisi mitään muuta ihmettä teissä, kuin vain tuon suuren ihmeen, kun Hän antaa anteeksi teidän syntinne. Se on suurin ihme, mitä Jumala koskaan on tehnyt: antaa anteeksi inhimilliselle olennolle sen synnit.

164 Pankaa merkille joku mies, joka on käännytetty pois näistä asioista. Katsokaa, kuinka se on muuttanut hänen sisimmän olemuksensa pois noista asioista. Siinä, missä hän kerran ryyppäsi ja pelasi uhkapeliä ja teki pahoja asioita ja muuta sellaista, yhtäkkiä hänet on käännetty suoraan ympäri rakkauteen, ja hän menee kotiin vaimonsa luo ja sanoo: "Kultaseni, olen pahoillani, että olen kohdellut sinua sillä tavalla. "Hän nostaa ylös lapsensa ja pitää heitä käsivarsillaan: "Isä kulutti kaikki rahansa viskiin ja teki sitä ja tätä. Ja äiti on ollut ulkona koko pitkän yön ja jättänyt teidät lapset. En enää koskaan tule tekemään sitä uudestaan. Jumala on antanut minulle anteeksi." Ja millainen todistus se onkaan. Se on yksi suurimmista asioista mitä on. Kaikki Nimettömät Alkoholistit, ja muu sellainen, ei voi koskaan aikaansaada sellaista muutosta, kuin se voi tehdä. Se ei voi koskaan tehdä sitä henkilölle.

165 Katsokaa pientä Rosella Griffithiä täällä. Siellä hän istuu, kun kaikki Nimettömät Alkoholistit Chicagossa ja neljän suuren sairaalan lääkärit olivat jo luopuneet hänestä. Ja yhdessä hetkessä tuo kurja raukka oli muuttunut. Kun hän seisoi siellä puhujanlavalla, takki leikattuna sillä tavalla, tuo minkkitakki, jonka hänen äitinsä oli ostanut hänelle. Hän oli älykäs tyttö. Ja hän kuljetti viskipulloaan tuon takin sisällä. Ja hän pelkäsi kaatuvansa jossakin kadulla ja jäätyvänsä kuoliaaksi, ennen kuin joku löytäisi hänet. Se tapahtui hänen seisoessaan siellä, kun kaikki Nimettömät Alkoholistit ja kaikki olivat jo luopuneet hänestä. Hän kirjoittaa siitä nyt kirjaa.

166 Siellä hänen tullessaan lavalle Pyhä Henki sanoi hänelle: "Sinun nimesi on Rosella Griffith." Siinä ei ollut mitään epävarmaa, näettehän. "Sinä olet alkoholisti. Sinä olet ollut Nimettömissä Alkoholisteissa ja kaikessa. Mutta, NÄIN SANOO HERRA, nyt se on ohitse."

167 Ja sanottiin: "Tuo nainen, joka istuu siellä ylhäällä parvekkeella, hän on Fred Astairen tanssipartneri." Hän hyppäsi ylös. Sanottiin: "Se on totta. Hän on myös alkoholisti ja huumausaineiden käyttäjä. Laki etsii häntä nyt."

Ja hänen isänsä nousi seisomaan ja sanoi: "Minä panen pahakseni tuon."

Tyttö sanoi: "Hetkinen vain, isä. Tuo mies on oikeassa."

168 Siinä ei ollut mitään epävarmaa! "NÄIN SANOO HERRA, sinä olet parantunut. Anna itsesi lain käsiin." Nyt hän on kentällä miehensä kanssa saarnaamassa Evankeliumia. Oi!

169 Mistä siinä on kysymys? Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iäisesti. Päivinä, jolloin kirkkokunnat antavat epävarman äänen, miksi me kuuntelisimme jotakin kirkkokuntaa, kun Kristus pysyy samana? Siinä ei ole mitään epävarmaa. Se on aina varma.

170 Nyt Raamattu, me tiedämme, että Raamattu sanoo tässä, jos... Kaikki, mikä on kuollutta, antaa äänen. Kuolleet asiat, kuolleet seurakunnat tai mikä tahansa voi antaa ääniä, mutta ennen kuin tuo ääni tunnistettavissa, ei ole mitään tapaa meidän olla varmat...

171 Minulla on täällä jotakin kirjoitettuna koskien sotilaita. Koulutuksensa aikana sotilaat koulutetaan noihin torven ääniin, miten ne soittavat perääntymiskäskyn tai mitä muuta tahansa. He ovat koulutettuja tuolla äänellä. Ja jos he eivät tunne tuota ääntä, kuinka he voisivat valmistautua? Se on totta. Mutta heidät on koulutettuja tuohon ääneen. He tietävät kuullessaan tuon äänen, että se merkitsee jotakin määrättyä asiaa.

172 Kun Tiitus piiritti Jerusalemin muureja sotajoukoillaan noiden harjoitettujen sotilaiden kanssa. Historioitsijat kirjoittavat siitä.

173 Jeesuksen istuessaan vuorella tuona päivänä Hän sanoi opetuslapsilleen: "Kun te näette Jerusalemin sotajoukkojen piirittämänä, älköön hän, joka on pellolla, palatko taloonsa noutamaan vaippaansa; ja joka on talon katolla, älköön tulko alas noutamaan mitään, vaan paetkoon vuorille, sillä silloin tulee olemaan vaikea aika."

174 Katsokaa nyt, mitä kaikki nuo suuret kirkkokunnalliset seurakunnat sanoivat nähdessään Tiituksen olevan tulossa marssien: ”Nyt me menemme Herran Huoneeseen uhraamaan rukouksen.” Mutta he olivat liian myöhässä.

175 Se oli epävarma ääni papille. Se oli epävarma ääni seurakunnalle. Mutta noille, jotka olivat harjaantuneet Jeesuksen Ääneen, heille se oli käsky paeta vuorille niin lujaa kuin voivat. Ja he olivat ainoat, jotka selviytyivät siitä elossa. Tuo varma ääni... ”Paetkaa kaupungista.” Nyt, jos Jeesus ei olisi kertonut sitä heille, antanut heille tuota harjoitusta, harjoittanut heitä tuohon ääneen, kuinka he olisivat tienneet paeta?

176 Nyt, Joosephus, tuo suuri historioitsija sanoi: ”Ainoat eloonjääneet olivat nuo Kristuksen opetuslapset, jotka olivat ihmissyöjiä.” Yksi historioitsijoista, sanoi, että he olivat ihmissyöjiä ja sanoi: ”He ottivat erään miehen nimeltä Jeesus Nasaretilainen, jonka Pilatus ristiinnaulitsi. He varastivat hänen ruumiinsa haudasta ja leikkelivät sen palasiksi ja söivät sen.”

177 Mutta mitä he tekivät? He nauttivat ehtoollista, ”Herran ruumiin”, tiedättehän, niin kuin me teemme täällä.

178 Ja hän sanoi: ”He olivat ainoat, jotka selvisivät siitä hengissä, koska he lähtivät ulos kaupungista.” He tunsivat tuon Äänen.

179 Oi veli, voikoon Pyhä Henki päästä sydämiimme tänä aamuna antaakseen meille tuon Pyhän Hengen ja Hänen Voimansa sydämensykkeen äänen. Ainoastaan se tulee olemaan kykenevä selviytymään elossa, kun Jumalan pasuunan ääni kuuluu, ja meidän sydämemme ovat valmistetut tätä hetkeä varten tietämään mitä tehdä.

180 ”Me, jotka olemme elossa ja jäljellä, emme ole estävä niitä, jotka nukkuvat, sillä pasuuna on soiva.” Kaikki nuo nukkuvat sotilaat, kautta ajanjaksojen, he nukkuvat, mutta kun pasuuna soi... Vaikka he nukkuvat kuolon unta, se ei ole estävä heitä, sillä pasuuna on soiva ja herättävä heidät. He ovat valmistautuneet siihen!

181 Ne, jotka ovat valmistumattomia, eivät tunne tuota Ääntä. Kun tuo Herran Tulemuksen Ääni jylisee, se on ravisteleva Taivaan ja helvetin, kun se törähtää. Mutta ne, jotka ovat helvetissä, ne, jotka ovat kadotettuja, he eivät tunne tuota Ääntä. He eivät tiedä mitä tehdä.

182 Mutta nuo, jotka nukkuvat Kristuksessa, he tuntevat tuon varman Äänen!

Oi, Herran pasuuna on soiva eikä aikaa enää ole,
Aukee aamu Iankaikkinen ja kaunis;
Kun maasta pelastetut kokoontuvat kotiin taivaan taa,
Kun on nimenhuuto, tahdon olla siel'.

183 Pankaa nimenne Karitsan Elämän Kirjaan tänään Herran Jeesuksen Verellä, eikä se tule olemaan mikään epävarma ääni.

184 Nyt me voimme kuulla tulevien vaikeuksien äänen. Atomipommit riippuvat kaikkialla. On ahdistus kansojen kesken ja hämmennyksen aika. Miksi me surisimme työpaikkaa? Miksi olisimme huolissamme kodista? Miksi olisimme huolissamme mistään?

185 Jeesus ei koskaan käskenyt meitä olemaan huolissamme, vaan Hän sanoi: "Kun te näette näiden asioiden alkavan tapahtua, nostakaa päänne ja iloitkaa, koska teidän lunastuksenne on lähellä." Se on Evankeliumin äänen varmuus.

186 Kun me näemme Pyhän Hengen tulevan seurakuntaan ja alkavan erottamaan sydänten ajatuksia ja tekemään näitä suuria merkkejä, ja me näemme Hengen palaavan takaisin ehtooajassa, kun Valot loistavat. Ja me näemme Hänen tulevan ja tekevän saman asian, jonka Hän teki siellä Sodomassa ennen sen polttamista, kun tuo Enkeli selkänsä telttaan päin käännettynä sanoi: "Miksi Saara nauroi?" siellä Hänen selkänsä takana. Jeesus sanoi: "Niin kuin oli Sodoman päivinä, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa." Mistä siinä kysymys? Se kaiuttaa Herran Jeesuksen Tulemusta.

187 "Katso, Minä tulen lähettämään teille profeetta Elian, ennen kuin tuo suuri ja kauhistuttava päivä hävittää maailman. Ja hän on palauttava ennalleen lasten sydämet takaisin alkuperäiseen Uskoon, takaisin Evankeliumiin, takaisin Jumalan Voimaan, takaisin todelliseen Pyhään Henkeen, takaisin jälleen Kristukseen, ennen kuin tuo suuri päivä tulee." Me kuulemme pasuunan soivan. Mitä se on?

Herätkää te Herran pyhät, ...
Miksi torkkua kun loppu lähestyy,
...valmistautukaamme tuota lopullista kutsua varten.

188 Jos se antaa epävarman äänen, niin kuka voi valmistautua taisteluun, jos se on epävarma? Mutta Se ei ole epävarma.

189 Ihmiset sanovat: "Mikä on tämä asia, josta he puhuvat, että Pyhä Henki lukee ihmisten ajatukset? Ja mitä ovat nämä asiat, joita Hän on te-

kemässä?" Se varmistaa Evankeliumin äänen. Kristus sanoi, että se tulisi olemaan sillä tavalla.

190 "Mutta, miksi eivät kaikki nämä suuret kirkot voisi olla sitä?" Kristus sanoi, että se tulisi olemaan sillä tavalla. Se ei ole epävarmaa. Se on varma asia. Meillä on juuri ollut kahdeksan päivän kokoukset siitä tietääksemme Raamatun selvästi sanovan, että tämä asia tulisi olemaan sillä tavalla. Suuret kirkkokunnat tulisivat nousemaan, ja ne kaikki tulisivat liittymään yhteen ja muodostaisivat kirkkojen liiton: meillä on se. Muodostaen eläimelle [pedolle] katoliselle hierarkialle kuvan. Siellä meillä on se, yhteenliittymä. Jokainen kirkkokunta on siinä. Se ei ole epävarma ääni. Se antaa todella totuudenmukaisen äänen. Se on varma ääni.

191 "Me uskomme suuresti YK:hon, Yhdistyneisiin Kansakuntiin." Mutta se on aivan sama kuin Kansainliito oli, aivan sama asia. Meillä oli Kansainliitto Ensimmäisen maailmansodan jälkeen. Heidän olisi tullut valvoa koko maailman rauhaa, mutta se ei onnistunut. Se mitä YK:ssa nyt todella keskustellaan, on niin epävarmaa, etteivät he tiedä, mitä tehdä. Kun Hruštšev otti siellä pois kenkänsä ja löi sillä pöytää, niin mitä hyötyä siitä on? Ja kaikki muu. YK:ssa on epävarmuus. YK on kyllä hyvä, niin pitkälle kuin siitä on kysymys, mutta se on liian myöhään. Se on liian myöhään saamaan mitään aikaan.

192 On vain yksi varma ääni, ja se on Evankeliumi. Valmistautukaa taisteluun! Mihin taisteluun? Herran Tulemukseen! Valmistakaa itsenne taisteluun pahaa vastaan nyt, kun paha on kietomassa ihmisiä joka puolelta, kun kaikki menee vikaan, kun kotielämä menee vikaan ja YK on kaatumassa. Kansakunnat murtuvat, atomipommit ovat kaikkialla ja kodit jakaantuvat ja äitiys on laskemassa ja on kaikenlaista moraalittomuutta ihmisten keskuudessa. Ei luoteta toisiinsa, ja kaikki kirkkokunnat hälisevät ja tappelevat. Mitä teidän tulee tehdä? Olla varmat ja valmistaa itsenne taisteluuni

193 Kun televisio on mädäntymässä ja radio ja sanomalehdet, kaikki mainonta. Jatkuvasti vain mainostetaan savukkeita, tupakointia, viskiä, ryyppäämistä, moraalittomasti pukeutuneita naisia, likaisia vitsejä ja vitsailijoita televisio ohjelmissa. Ja Amerikka lankeaa siihen aivan niin kuin Kuningas Nebucadnesaarin huone, joka piti iloa tuona yönä. Heillä oli suuret viini- ja tanssikutsut ja televisionsa, jos sellaista olisi ollut tuona päivänä, vitsailijansa siellä. Ja silloin siellä tuli kirjoitus seinälle.

194 Ja tänään, kun me ajattelimme olevamme niin turvattuja, ja että meillä oli maailman parhaat tiedemiehet, ja että meillä oli kaikki parasta maailmassa, ja nyt olemme tulleet huomaamaan, että olemme jäljessä ohjuskilvassa. Uh-huh! Mitä sitten on tapahtunut Yhdysvalloille? Ei ole ainoastaan kirjoitusta seinällä, vaan ohjukset kirjoittavat taivaalle, että me olemme kaukana, vuosia jäljessä. Missä on vika? Kirjoitus on seinällä.

195 Ja tuona päivänä tuo kirjoitus seinällä oli kirjoitettu tuntemattomalla kielellä. Siellä ei ollut kuin yksi mies koko kuningaskunnassa, joka pystyi tulkitsemaan sen. Mutta hänellä oli tulkitsemisen lahja. Ja hän tulkitsi sen sanoen: "Sinut on punnittu vaa'assa ja havaittu puutteelliseksi. Jumala lähetti sinne teidän keskuuteenne kansan, jota te kutsutte 'pyhiksi kieriskelijöiksi'. Te olette häväisseet heitä ja tappaneet heitä ja tukahduttaneet heidät pois ja olette ottaneet omat jumalanne ja epäjumalankuvanne ja palvoneet niitä ja eläneet herkutellen. Ja nyt te olette menneet ja ottaneet heidän Jumalansa temppelin astiat ja veistelleet vitsejä heistä ja tehneet pilaa kutsuen heitä "pyhäksi kieriskelijäksi ja kaljupäiseksi saarnaajaksi", ja kaikkea sellaista. Ja Jumala on saanut tarpeekseen siitä! Ja teidän tuomionne hetki on käsillä." Ja juuri silloin, tuo kansa, joka tulisi valloittamaan heidät, oli odottamassa siellä porteille. Vain vähän aikaa sen jälkeen heidät teurastettiin, heidän naisensa tapettiin, heidän vartijansa, heidän armeijansa ja kaikki valloitettiin. "Punnittuina vaa'assa ja puutteellisiksi havaittuina."

196 Ja me olemme olleet radio- ja televisiohulluja. Ja on vitsailua ja likaa ja saastaa ja rikollisuutta ja halpamaisuutta ja kaikkea, kunnes Jumala on väsynyt siihen. Vaikka Pyhän Hengen Seurakunnan todellinen Evankeliumi on kulkenut edes takaisin yli kansakunnan osoittaen Jeesuksen Kristuksen ja Hänen Tulemuksensa varmaksi, kunnes on tullut aika, jolloin Jumala kirjoittaa yli taivaittemme: "Punnittu vaa'assa ja puuttuvaksi havaittu." Aamen. Me olemme hirvittävässä tilassa. Kuunnelkaa varmaa Ääntä eikä epävarmaa YK:ta. Kyllä vaan.

197 Jopa nyt kun meillä oli vaalit. Kun he täällä jokin aika sitten laskivat poliittisen maailman ääniä, he sanoivat silloin: "Meillä on nyt kone, joten kaiken täytyy olla rehellistä, koska te vain vedätte jostakin vivusta, ja se äänestää teidän miehenne puolesta. Te vain vedätte vivun alas, kuuluu pieni kilahdus, ja teidän miehenne puolesta on äänestetty." Huh! He tulivat huomaamaan sen epävarmaksi.

198 Herra Edgar Hoover paljasti sen. hHän paljasti Demokraattisen puo-

lueen eräänä päivänä. Kun he olivat asentaneet nuo koneet, niin että joka kerta, kun he äänestivät herra Nixonia, heidän täytyi äänestää samalla Kennedyä. Ja miksi he sitten eivät tee jotakin sen kanssa, jos he näkevät, että se on sillä tavalla? Miksi? Koska siinä ei ole mitään varmaa. Kyllä. Te tiedätte sen tapahtuneen. Kun te katsotte kaikkea sitä, te näette, että kaikki on epävarmaa. Te ette voi sanoa kenet valittiin, oliko se Kennedy tai... Kennedyä kutsuttiin ”valituksi”, mutta minä en tiedä, valittiinko hänet tai ei. No niin, minä en ole mikään poliitikko, minä en tiedä siitä mitään. Mutta minä tiedän, mikä on oikein ja mikä väärin. Sen verran minulla on järkeä tietääkseni että se ei ole oikein, kun se on suoraan edessämme FBI:n miehen todistamana, että he olivat asentaneet nuo koneet tekemään sen. Se ei ollut toinen puolue, joka teki sillä tavoin. Se oli Kennedyn puolue, joka teki sen. Miksi? Sen täytyy olla sillä tavalla.

199 Ei ole mitään tässä maailmassa, joka voisi pysyä pystyssä paitsi Jumalan Kuningaskunta, sillä jokainen kuningaskunta on ”punnittu vaa’assa ja todettu puuttuvaksi”, myös meidän kansakuntamme. Miksi on niin?

200 Joitakin vuosia sitten, täällä eräässä paikassa minulla oli suuri vanha puu, jonka alla minulla oli tapana istua. Ja minä ajattelin: ”Kun olen vanha mies, jos saan elää, minä tulen istuskelemaan tuon puun varjossa.” Ja nyt se on vain kelottunut runko. Muistan isäni ja hänen lyhyet käsivartensa. Hän oli kentuckylainen ja teki tukkitöitä ja kaikkea sellaista. Hän oli vain pieni mies, noin seitsemänkymmentä kiloinen, mutta tukeva. Herra Coots, joka asuu täällä, kertoi minulle nähneensä hänen yksinään lastaavan noin neljäsataa kiloisen tukin. Hän oli tosi voimakas mies. Ja muistan, kuinka hän kääri hihojaan pestäkseen siellä, missä tuo särkynyt peilinpalanen oli kiinni omenapuussa.

201 Ja jotkut teistä indianalaisista ette ehkä tiedä, kuinka meidän täytyi elää siellä. Siellä oli vanha pesupalju pumpun vieressä. Ja äiti oli tehnyt pyyhkeen vanhasta jauhosäkistä ja vähän koristellut sitä vetämällä joitakin säikeitä ulos, koristellen vähän sen päätä. Hänellä oli tapana pestä minut harjalla ja sitten pyyhkiä tuolla pyyhkeellä. Se sai melkein selkänähän irtoamaan, tuo hierominen tuolla karkealla jauhosäkillä. Hän pesi minut harjalla ja sitten pyyhki tuolla vanhalla pyyhkeellä.

202 Nyt voin muistaa, kuinka isä tuli sinne ja kääri hihansa peseytyäkseen. Ja pojat, nähdä nuo lihakset! Minä sanoin: ”Tiedättekö, hän tulee elämään viisisataa vuotta. Hän on niin vahva!” Mutta tiedättekö mitä? Hän kuoli ollessaan viidenkymmenenkahden. Miksi? ”Täällä meillä ei

ole mitään pysyvää kaupunkia."

203 Seisoin erään kerran siellä Roomassa, jossa nuo suuret keisarit ovat seisseet, ja jonka kaduilla he ovat kävelleet suurin massoin. Ja kaikki tuo loisto ja kunnia ja kaikki mitä heillä oli. Tiedättekö, mistä heidän kuningaskuntansa nyt löytyy? Kaksikymmentä jalkaa maan alta, jonne kaksituhatta vuotta on sen upottanut.

204 Seisoin kerran Kairossa, Egyptissä, missä kerran seisoi tuo suuri faarao, joka vainosi Jumalan kansaa ja orjuutti heitä. Nyt nuo heidän raunionsa löytyvät kaksi- tai kolmekymmentä jalkaa maan alta.

205 Seisoin Lontoossa, Englannissa, missä kaikki arkkihierarkiat ja muut ovat seisseet. Ja tulin näkemään, että se oli uponnut maan alle. Mitä se on? "Täällä meillä ei ole pysyvää kaupunkia, vaan me etsimme Yhtä, joka on tuleva."

206 Miksi ovat nämä kuningaskunnat? Se on vain kertomaan teille Yhdestä, joka on Iankaikkinen. Miksi joku puu on kaunis? Se odottaa Jumalan poikien täyttä julkitulemista, kun tuo puu on elävä ikuisesti. On Kuningaskunta, joka on tuleva. Ja Raamattu sanoo: "Täällä meillä ei ole pysyvää kaupunkia, vaan me etsimme Yhtä, joka on tuleva." Ja siellä Jumala on antanut meille Kuningaskunnan, jota ei voida järkyttää.

207 Kaikki maan päällä, mikä on liikuteltavissa ja ravisteltavissa, on kaatuva. Kaikki mätänee. Me elämme kuolevassa maailmassa. Kaikki kuolee. Puut kuolevat. Ruoho kuolee. Kukat kuolevat. Kaupungit kuolevat. Maailma on kuolemassa. Te kuolette. Kaikki kuolee. Minä kuolen. Kaikki kuolee. Eräitä määrättyjä happosäteitä ja kemikaaleja on ilmassa.

208 Ottakaapa vaikka tämä suuri silta täällä. Kun minä näin sen noin kaksikymmentäkaksi vuotta aikaisemmin, ennen kuin se oli rakennettu sinne, minä näin noiden miesten menettävän elämänsä siinä, kun he rakensivat tuota siltaa, ja puhuin siitä. Äitini halusi viedä minut lääkäriin ajatellen, että olin saanut jonkinlaisen hermokohtauksen. Minä kerroin hänelle, että näin, kuinka tuo silta rakennettiin, ja laskin nuo miehet, jotka kuolivat siinä. Kaksikymmentäkaksi vuotta sen jälkeen tuo silta rakennettiin, ja juuri tuo sama määrä miehiä menetti elämänsä. Uskon, että se oli kuusitoista miestä.

209 Kun he asettivat noita suuria siltapalkkeja sinne, minä ajattelin: "Tuo silta tulee kestämään iäti." He ovat nyt maalanneet sen kolme tai neljä kertaa, ja juuri nyt ruoste tuhoaa sitä. Mitä se on? Nuo säteet ilmas-

sa, ne polttavat, syövyttävät sen.

210 Me voimme nähdä, kuinka joku kaunis nuori tyttö, kuusitoistavuotias, istuu jossakin kirkossa, puhaltelee purukumia ja tekee kaikenlaista, menee ulos ja pukeutuu näyttääkseen seksikkäältä, eikä kulu kuin muutama auringonlasku, kun hän jo on vanha ja ryppyinen ja liha riippuu hänen yllään. Ja tuo pieni ruumis, jota hän keinutteli kävellessään antaen siellä olevan hengen hallita itseään, se pilasi hänen moraalinsa, ja Tuomion Päivänä hänen täytyy vastata aviorikoksesta. "Kuka tahansa katsoo naista himoiten häntä, on jo tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan." Eikä hän käsitä, ettei hän ole mitään muuta kuin tomua, ja joka menee takaisin tomuun sillä: "Tomua sinä olet, ja tomuun sinä olet palaava takaisin." Mitä se on? Jos tuo tyttö vain käsittäisi ja lopettaisi sen. Se on epävarma ääni, joka aiheuttaa sen.

211 "Mutta se-ja-se televisiossa, se-ja-se koulussa." Hän yrittää jäljitellä jotakin määrättyä persoonallisuutta koulussa. Älkää koskaan antako sen olla esikuvananne. Katsokaa Jumalaan!

212 Oi, näitä epävarmoja ääniä! Vaalit. Kuinka aika onkaan nyt tullut epävarmaksi.

213 Jos meillä vain olisi aikaa. Menkäämme siihen kuitenkin. Näen sisarten siellä kirjoittavan muistiin raamatunpaikkoja. Lukekaamme nyt hetken. Timoteuksen 3. luvusta. Kuulkaapa tätä.

> *Tämä tiedä myös...* (No niin, tässä Henki puhuu) *Tämä tiedä myös, että viimeisinä päivinä on tuleva vaarallisia aikoja.*

214 Se on tuo sama Pyhä Henki, jonka te kuulitte täällä tänä aamuna, puhui siellä kaksituhatta vuotta sitten, vuonna 66 jKr., tästä päivästä.

> *Sillä ihmiset tulevat olemaan itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä, pilkkaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epäpyhiä,*

215 Katsokaa sitä tänään! Jos te puhutte jotakin pyhästä, he kutsuvat teitä "pyhäksi kieriskelijäksi". Katsokaa lapsia, mitä he tekevät. "Nuorisorikollisuus", he puhuvat siitä. Minä tulen nyt olemaan eri mieltä teidän vanhempien kanssa siitä. Se ei ole nuorisorikollisuutta, se on vanhempain rikollisuutta. Katsokaahan, sitä se on.

216 Jotkut teistä kutsuvat näitä vanhoja kentuckylaisäitejä "lukutaidottomiksi". Nuo vanhat äidit siellä huivit päässään. Ja sitten puhutaan hänen lukutaidottomuudestaan, ja kuinka hän ei tunne aakkosiaan. Hän ei eh-

kä ole niin korkeasti sivistynyt, mutta sanon teille, että jos hänen tyttärensä tulisi kotiin jonakin iltana, niin kuin jotkut teidän tyttäristänne tekevät, vaatteet riisuttuina ja huulipunaa ympäri naamaa ja hiukset sekaisin, ei hän tulisi sanomaan: "Oliko sinulla hauskaa, kultaseni?" Hän nappaisi riman pätkän jostakin, ja tuo tyttö tulisi tietämään, että se oli viimeinen kerta, kun hän meni ulos. Ja sitten te kutsutte häntä "lukutaidottomaksi". Kyllä. Siinä se on.

...kiittämättömiä, epäpyhiä,

Ilman luonnollista kiintymystä, rauhanrikkojia, vääriä syyttäjiä, hillittömiä, rajuja, ja niiden halveksijoita, jotka ovat hyviä, (he vihaavat ihmisiä, jotka yrittävät elää oikein, näettehän)

Pettureita, väkivaltaisia, pöyhkeitä, nautintoja enemmän kuin Jumalaa rakastavia;

217 Hyvänen aika, hehän tuhlaavat miljoonia dollareita pallopeleissä käymiseen tai johonkin sellaiseen tai kun joku filmitähti aikoo tehdä jotakin määrättyä asiaa, tai jotakin sellaista, aivan kuten entisajan Rooman sirkuksessa oli tapana monia vuosia sitten. Mutta jos täytyisi mennä kadun yli johonkin "Pyhä Hengen" kokoukseen, niin he tulevat istumaan portaillaan ja nauramaan sille.

218 Sitten te sanotte: "Mutta, veli Branham, nehän ovat kommunisteja." Hyvä on, katsokaamme mitä 5. jae sanoo.

Heillä on jumalisuuden muoto, mutta kieltävät sen voiman...

219 Kieltävät minkä Voiman? Jumalan Voiman. "Omaten jumalisuuden muodon, mutta kieltäen Jumalan Voiman." He käyvät kirkossa ja kuuluvat johonkin kirkkokuntaan, mutta kieltävät sen Pyhän Hengen olemassaolon, joka on Seurakunnassa ja joka saa heidät toimimaan ja tekemään niitä samoja asioita, joita he tekivät alussa. Oi! Näettekö, minkälainen tuo kirkkokunnalleen kirous on? Toivon, ettette suutu minulle, vaan toivon teidän vastaanottavan sen siinä valossa, jossa yritän tuoda sen. Ymmärrättekö? Huomatkaa nyt tämä:

Heillä on jumalisuuden muoto, mutta kieltävät sen voiman. Sellaisista (Mitä Hän sanoo tässä Seurakunnalle?) *kääntykää pois. (Kääntykää pois siitä! Tulkaa ulos siitä!*

220 Se on totta. Sillä kuulkaahan, lukekaamme vielä seuraavat pari jaetta. Kuunnelkaa vain, ja katsokaamme, kuinka varmoja tuonkaltaiset ihmiset ovat. Katsokaamme, onko se epävarmaa.

Sillä sen kaltaisia ovat ne, jotka hiipivät taloihin ja ottavat vangeiksi synneillä kuormitettuja typeriä naisia, joita erilaiset himot johtavat pois,

Opiskelevat aina eivätkä koskaan kykene tuntemaan totuutta.

221 Mikä on Totuus? Jeesus Kristus on Totuus. Hän sanoi: "Minä olen Totuus."

Pilatus kysyi: "Mikä on Totuus?"

"Minä olen Tie, Totuus ja Elämä."

222 Naiset, heillä on kaiken kaltaisia naisten seuroja, ompelevat ja puhuvat vitsejä ja pitävät kaikenkaltaisia myyjäisiä maksaakseen pastorille, ja niin edelleen sillä tavalla, koskaan kykenemättä tulemaan ja tietämään sitä, että Jeesus Kristus on olemassa tänään ylösnousemuksensa ja Pyhän Hengen Voimassa. Näettekö, eivät koskaan! "Typerät, ymmärtämättömät naiset!"

223 Hän ei nyt puhunut teille sisarille. Hän sanoi: "Typerät naiset, jotka ovat kaikenlaisten himojen kuormittamia." Te tiedätte sen paremmin, ja olen niin iloinen teidän, sisarteni puolesta…?...

224 Koskaan kykenemättä. Kuinka epävarmalta tuo muodollinen kirkkokunta silloin kuulostaakaan! Kuinka epävarma onkaan seurakunnan ääni tänään! Kuka tietää mitä tehdä? Sallikaa minun näyttää teille tämän päivän seurakunta. Sodan pilviä riippuu kaikkialla. Kaikkialla on vaikeuksia, ja ihmiset juoksevat kirkkoihinsa eivätkä voi löytää vastausta. Tulen saarnaamaan siitä jouluiltana: *Ei vastausta tähdelle idässä*. Huomatkaa nyt. Siellä Se riippuu, eikä heillä ole vastausta. He eivät tiedä mitä sanoa. Miksi? Ainoa asia, mihin he voivat viitata, on: "Me opimme tämän raamattuopistossa. "

225 Seurakunta ei ole riippuvainen siitä, mitä he tekivät jossakin opistossa. Vaan se on elävä Pyhä Henki Seurakunnassa, joka johtaa ja opastaa Sitä ja näyttää ennalta tulevia asioita, kuten Se teki Tiituksen päivinä varoittaen heitä tulevista asioista, varoittaen heitä pakenemaan tulevaista vihaa. Oi! "Jolla on korva, hän kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille."

226 No onko nyt sitten olemassa mitään? minä kysyn. En halua pitää teitä liian pitkään tänä aamuna. Mutta onko sitten mitään, mikä on varmaa? Jos olen kertonut teille niin monista epävarmoista asioista, niin onko sitten mitään, mikä on varmaa? Onko missään olemassa mitään

varmaa? Kyllä, varmasti on, ja olen niin kiitollinen, että on! Onko olemassa mitään varmaa?

227 Minäpä sanon teille, mikä on varma: se on Jeesuksen Kristuksen Evankeliumi. Ja jos haluatte kirjoittaa sen muistiin, vaikka emme luekaan sitä, se on Matteus 24:35. Jeesus, puhuessaan näistä päivistä ja siitä, mitä tulisi tapahtumaan, sanoo Matteus 24:35: "Taivaat ja maa tulevat katoamaan pois, mutta Minun Sanani eivät koskaan katoa pois." Ja se on varma, eikö olekin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Se on yksi asia, joka on varma, Hänen Sanansa. No niin, siinä on tuo yksi asia. Me näemme, ettemme voi rakentaa seurakuntamme varaan. Me emme voi rakentaa kansakuntamme varaan. Se on liian epävarmaa. Mutta on yksi asia, joka on varma, ja se on Jumalan Sana.

228 Joku sanoi: "On yksi varma asia, ja ne ovat verot." Oi, ei, verot eivät ole varmoja. Herra voi tulla. Eivätkä he voi periä niitä silloin. Silloin kaikki on ohitse.

229 He sanovat: "Kuolema on varma." Ei, kuolema ei ole varmaa, ei todellakaan. Voi olla Ylöstempaus, eikä silloin ole mitään kuolemaa. Kuoleminen ei ole liian varmaa. Ei, ei, ei tänä päivänä. Niin oli monia vuosia sitten, mutta ei nyt. Kuolema ei ole mitenkään varmaa.

230 Ja joka tapauksessa, tunnen erään miehen, joka vaelsi Jumalan kanssa näyttääkseen meille esimerkin. Ja yhtenä päivänä hän väsyi vaeltamaan ja hän tuli todella kevyeksi ja alkoi vaeltaa ylöspäin ja meni kotiin Jumalan kanssa. Näettekö? Tietääkö joku, kuka se oli? [Seurakunta sanoo: "Eenok."] Eenok. Ja mikä hän oli? Esikuva tämän päivän Seurakunnasta.

231 Myöskin Nooa on esikuva, niin kuin me opetimme viime viikolla. Nooa on esikuva Israelista, joka kulkee ahdistuksen läpi ja joka on oleva siellä Siinain Vuorella, Palestiinassa, ja odottaa. Kun Nooa näki, että Eenok oli kadonnut, hän ajatteli: "Mitä Eenokille on tapahtunut? Missä hän on?" Eenok oli Nooan isoisän isä. Ja hän sanoi: "Missä hän on? Mitä hänelle on tapahtunut? Me emme voi löytää häntä mistään. Ja Nooa alkoi rakentaa tuota arkkia. Hän tiesi, että aika oli käsillä, juuri silloin.

232 Ja nyt, kun Seurakunta on otettu ylös, tulevat ihmiset sanomaan: "Minä soitin poliisille. Soitin kaikkialle. Hän istui tässä pöydän ääressä ja katosi näkyvistä." Kyllä. "Minä en tiedä, mitä hänelle tapahtui." Eikä vain niin, vaan poliisi on sanova: "Me olemme tänä aamuna saaneet vii-

sisataa sellaista soittoa." Mitä on tapahtunut? Silloin se on ohitse pakanoiden osalta.

233 Jumalan Sana on varma. "Taivas ja maa tulevat katoamaan pois", Matteus 24:35: "Mutta Jumalan lupaukset eivät voi pettää." Jeesus sanoi: "Taivas ja maa tulevat katoamaan pois."

Te sanotte: "Taivasko?" Kyllä.

234 Ilmestyskirja 21. Johannes sanoo: "Minä näin uuden taivaan ja uuden maan, sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet pois, eikä siellä ollut enää merta. Ja minä Johannes näin pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, laskeutuvan alas taivaasta kuin morsian (sellainen se oli) kaunistettuna aviomiestänsä varten." Oi, siellä minä haluan olla. Jumala, auta minua olemaan siellä tuona päivänä! Hyvä on. Jumalan lupaukset ovat varmat. Me käsitämme sen.

235 Ottakaamme nyt pieni matka menneisyyteen ja katsokaamme joitakin niistä, jotka silloin uskoivat, nähdäksemme, kuinka he luottivat siihen, että Jumalan Sana oli varma ääni. Menkäämme aivan Raamatun alkuun ottaaksemme sieltä kaksi tai kolme henkilöä, ja sitten, noin viidentoista minuutin kuluttua, olemme valmiit rukousjonoa varten.

236 Menkäämme nyt ja ottakaamme veli Nooa siellä alussa 1. Mooseksen kirjassa. Me näemme, että siellä Nooan päivinä kuultiin monia ääniä. Yksi niistä oli se, jonka Nooa kuuli. Se oli Jumalan Ääni, joka sanoi: "Tulee satamaan."

237 Kuulkaa. Jumala tavallisesti sanoo teille jotakin, mikä on niin ehdottoman typerää maailman mielestä, että... Mutta Hän tekee sen saadakseen maailman ymmälle. Ymmärrättekö? He ovat niin ymmällä mielessään, että he sanovat: "Sehän on vain joukko pyhiä kieriskelijöitä, oi, voi hyvänen aika! Älkää yrittäkö saada minua uskomaan sitä, että Jumala, pyhä Jumalako eläisi tuonkaltaisessa joukossa?"

238 Se on sama asia, mitä Baalak ja Bileam sanoivat, kun he katsoivat sinne alas ja näkivät Israelin. He sanoivat: "Hehän ovat tehneet kaikkea, mikä vain on alhaista ja halpamaista." Mutta he epäonnistuivat näkemään tuota lyötyä Kalliota ja tuota Vaskikäärmettä eivätkä he nähneet noita merkkejä ja parantamisihmeitä ja muita asioita, joita heidän leirissään tapahtui. Fundamentaalisesti he olivat samanlaisia. Mutta Jumala tekee jotakin niin perusteellista. Jumala on radikaalinen. Tiedän, että se kuulostaa nyt oudolta, mutta Hän on. No niin, katsokaamme nyt muuta-

mia henkilöhahmoja.

239 Katsokaa Nooaa. Raamattu sanoo, että Nooan päivinä ei vielä koskaan ollut satanut vettä taivaasta. Jumala kasteli maan alhaaltapäin. Sadetta ei ollut vielä koskaan ollut. Ja tässä joku ”fanaatikko” on rakentamassa jotakin suurta alusta, noin kahden kaupunkikorttelin mittaista alusta, jonka tuli kellua vedessä, vaikka ei ollut mitään, missä se olisi voinut kellua. Siellä ei ollut mitään vettä. Ainoat ja suurimmat veden maassa olivat jotkut purot siellä. ”Minkähän tähden hän nyt rakentaa tuota ja tervailee sitä sisältä ja ulkoa ja tekee tuollaista? Miksi?” He sanoivat: ”Mistä se vesi tulisi, Nooa?”

”Sieltä ylhäältä.”

240 ”Mutta minä olen tiedemies. Ja minä voin todistaa, ettei siellä ylhäällä ole mitään vettä. Jos siellä olisi, putoisi se sieltä alas. Ei siellä mitään vettä ole. Minä voin tieteellisesti todistaa sinulle, ettei siellä ylhäällä ole mitään vettä.”

241 Mutta Nooa sanoi: ”Jumala on kykenevä panemaan vettä sinne.” Näettekö, sitä se on. ”Jumala sanoi, että sitä tulisi olemaan siellä. Ja sitä tulee olemaan siellä.”

”Mutta mitä sinä oikein olet tekemässä, Nooa?”

”Minä valmistaudun sitä varten. Katsohan, minä valmistaudun siihen.”

242 Siinä kuultiin tieteen ääni. Tiede sanoi: ”Tuo pyhien kieriskelijöiden joukko siellä ylhäällä mäellä, he ovat itse asiassa hulluja. He ovat poissa tolaltaan. He ovat siellä valmistamassa jotakin suurta alusta. Mitä maailmassa he tulevat tekemään sen kanssa? Jos me ottaisimme kaikki maailman purot ja panisimme ne yhteen, ei siinä vielä olisi tarpeeksi vettä kastelemaan edes sen keulaa. Ja he sanovat, että se tulee kellumaan. Ja että vesi tulisi alas sieltä ylhäältä.”

243 Mutta Nooa ei välittänyt siitä, kuinka typeräksi tiede sitä kutsui. Hän kuunteli tuota varmaa Ääntä. Jumala sanoi: ”Minä tulen hävittämään maailman vedellä.” Siinä ei ollut mitään epävarmaa. Se kuulosti silloin varmalta, koska se oli Jumalan Sana huolimatta siitä, kuinka jäljettömältä se kuulosti.

244 Jumala sanoi: ”Minä olen Herra, joka parantaa sinut.” Siinä ei ole mitään epävarmaa. Te uskotte sen.

245 Jumala sanoi: ”Minä tulen antamaan Pyhän Hengen kenelle tahansa,

joka tahtoo." Se tulee. Siinä ei ole mitään epävarmaa.

Sanotaan: "Minä olen juoppo. Minä olen prostituoitu. Minä olen..."

246 En ole väliä sillä, mitä te olette. "Kuka tahansa tahtoo, hän tulkoon." Ei ole mitään epävarmuutta siitä.

247 Haluan Hänen mieluummin sanovan niin, kuin että Hän sanoisi: "Jos William Branham tahtoo tulla vuonna 1960, niin Minä tulen antamaan hänelle Elämän Vettä lahjaksi." No niin, se kuulostaisi melko hyvältä ja näyttäisi kuin se olisin minä. Mutta saattaisi olla kaksi William Branhamia, joten en tietäisi olinko se minä.

248 Mutta kun Hän sanoi: "Kuka tahansa", silloin tiedän joka tapauksessa, että se olin minä, koska minä olin se, joka halusin tulla, näettehän.

Niinpä te näette, että Jumalan Sana on varma.

249 Nyt ulkopuoliselle maailmalle, tieteelliselle maailmalle, se kuulostaa hyvin epävarmalta. Koska he sanovat: "Kuka nyt voisi kuvitella sellaista. Katsokaahan nyt. Siellä on kuu yöllä. Siellä ovat tähdet. Siellä on ilmakehä." Tiedättehän, he olivat silloin paljon älykkäämpiä, kuin mitä he ovat nyt.

250 He rakensivat sfinksejä tuohon aikaan. Voisimmeko me rakentaa sellaista tänään? Jo yhtä sen käpälää kuljettamaan tarvittaisiin kuusitoista rautatievaunua, ja ulottuisi se korkealle ilmaan. Voisimmeko me rakentaa sellaista?

251 He rakensivat pyramidin tuona päivänä. Yksi noista lohkareista siellä painaa satoja tuhansia tonneja. Meillä ei ole maailmassa mitään, miten voisimme rakentaa sellaisen. Meillä ei ole mitään tarvittavaa voimaa, joka voisi nostaa niitä sinne ylös. Meillä ei voisi olla tarpeeksi suurta konetta tekemään sitä. Ja ne on niin täydellisesti sovitettu toistensa kanssa, ettei niiden välissä ole mitään laastia, vaan he leikkasivat ne maan päällä ja nostivat ne sinne ylös jotenkin. Ettekä te voisi saada edes partakoneen terää sopimaan niiden väliin. Ne sopivat niin tarkkaan toisiinsa. He olivat älykkäämpiä kuin mitä me olemme nyt.

252 Heillä oli silloin erästä väriä. He pystyivät tekemään silloin muumion, jollaista me emme kykene tekemään tänään. Me emme osaa tehdä ihmisruumiista muumiota. Me emme tiedä, mitä panna niihin saadaksemme ne näyttämään luonnollisilta. Heillä oli väriaine, jolla he väsäsivät kankaita, jollaista meillä ei nyt ole. Me emme osaa tehdä mitään sen kaltaista. On niin monia asioita, joita heillä oli silloin, ja joita meillä ei

ole.

253 Jokin aika sitten he kaivoivat esiin täällä Meksikossa nykyaikaisen vesijohtolaitoksen, joka oli uponnut vedenpaisumuksen aikana. Nykyaikaisen vesijohtolaitoksen. He olivat paljon älykkäämpiä kuin me tänään. Näettekö?

254 "Niin kuin oli Nooan päivinä", senkaltaisia älykkäitä ihmisiä, "niin tulee olemaan Ihmisen Pojan tulemuksessa." Toinen älykäs sukupolvi.

255 Kuinka älykkäitä nuo ihmiset olivatkaan. Tieteensä avulla he luultavasti saattoivat mitata, kuinka etäällä tähdet olivat toisistaan. He olivat niin älykkäitä, että he osasivat asettaa tuon suuren pyramidin niin maan keskipisteeseen, ettei ole väliä, missä aurinko on, sen ympärillä ei koskaan ole varjoa. Oli sitten aamu, ilta tai keskipäivä, sen ympärillä ei ole mitään varjoa. Olen ollut siellä.

256 Pankaa nyt merkille kaikki nämä asiat, joita he tekivät ja voimavarat, joita heillä oli käytössään. Ja kuvitelkaa sitten, ettei ollut koskaan satanut, eikä taivaissa ollut mitään aikaansaamaan sadetta. Kuinka maailmassa tuo mies olisi koskaan voinut saada heitä uskomaan sanomaansa? Hän ei saanut, siinä kaikki.

257 Mutta niin kuin Nooa seisoi arkin ovella ja varoitti ihmisiä tulevasta hävityksestä, niin on Evankeliumin saarnaaja tänään, joka on syntynyt uudestaan, seisoo Ovella, Kristuksessa Jeesuksessa, kääriytyneenä Pyhään Henkeen, varoittaen ihmisiä tulevasta hävityksestä. Yhtä varmasti kuin oli Nooan päivinä, täällä me seisomme tässä ajassa.

258 Kuinka tiede voikaan sanoa: "Tulisiko sieltä sadetta?" Mutta katsokaahan, Jumala tiesi, kuinka tuoda sieltä sateen. Hän joko aiheutti maanjäristyksen, tai jollakin oli käytössään atomivoima, ja he räjäyttivät jonkin osan maasta. Ja se muutti maan asentoa, ja nyt se on kallellaan. Ja kun he tekivät sen, saa kylmän ja lämmön vaihtelu, kun maa on kauempana tai lähempänä aurinkoa, syntymään pilviä. Hän on Jehova-Jireh. Hän voi järjestää itselleen mitä tahansa Hänen Sanansa sanoo.

259 Nyt Hän voi valmistaa itselleen Seurakunnan. Hänellä ei tarvitse siihen minua. Hänellä ei tarvitse siihen teitä. Hän voi järjestää jonkun toisen ottamaan teidän paikkanne. Varokaa, ettei joku toinen ota teidän kruunuanne. Hän ei tarvitse meitä, mutta meillä täytyy olla Hänet. Jos te koskaan olette eläneet, teillä täytyy olla Hänet. Koska Hän on tuo Yksi ainoa, niin kuin Pietari sanoi.

260 Niinpä kun Hän oli kertonut heille Totuuden, Hän sanoi opetuslapsilleen: ”Tahdotteko tekin mennä pois?” Hän oli suuri mies, kun Hän paransi kaikki heidän sairaansa. Oi, kun merkit ja ihmeet seurasivat Häntä, Hän oli suuri mies. Mutta kun Hän alkoi puhua heille Totuutta, mitä silloin tapahtui? Silloin Hänestä tuli fanaatikko, ja he menivät pois Hänen luotaan. Hän kääntyi opetuslapsiensa puoleen. Muistakaa, Hän oli hyvin itsenäinen, koska Hän oli Jumala. Hän kääntyi ympäri sanoen: ”Tahdotteko te myös mennä pois?”

261 Pietari sanoi: ”Herra, kenen tykö me voisimme mennä? Minne me menisimme? Sillä Sinä olet Ainoa, jolla on Iankaikkisen Elämän Sanat, ja me olemme varmoja siitä.” Katsokaahan, Siinä ei ole mitään epävarmaa. ”Me olemme varmat, että Sinä olet Ainoa, jolla on Se. Meitä ei heitellä kaikissa opin tuulissa. Me tiedämme, että Sinulla on Iankaikkisen Elämän Sanat, koska kukaan ei voi tehdä näitä asioita, joita Sinä teet, ellei Jumala ole hänessä, hänen kanssaan.” Se on totta. Nikodeemus sanoi samoin.

262 Kysykäämme sitten, oliko tuo ääni epävarma, jota Nooa kuunteli? Ei. Se oli oikein. Meillä oli vedenpaisumus, joka hävitti koko maailman. Jumala lähetti vedet aivan sillä tavalla kuin Hän oli sanonut. Miksi? Koska Jumalan Sana oli sanonut niin. Tiede hukkui ja tuhoutui.

263 Katsokaa, sama asia, joka pelasti Nooan, tappoi hänen arvostelijansa. Tiesittekö sitä? Tuo sama vesi! Jos siellä ei olisi ollut vettä, ei Nooa olisi pelastunut. Arkki oli se, joka kellui. Niinpä tuo sama vesi, joka kuljetti arkkia, hukutti arvostelijat.

264 Ja sama Pyhä Henki, josta ihmiset tänään tekevät pilaa, tulee pelastamaan Seurakunnan ja tuomitsemaan arvostelijat. Aivan sama asia, näettehän, aivan sama. Mikä pelastaa, se myös tappaa... Mikä pelastaa uskovaisen, tuomitsee uskomattoman. Kyllä. Niinpä pitäkää uskonne Jumalan Sanassa! Se on yksi asia, jonka varassa voitte seistä ja tietää, että Se on varma. Mitä Jumala sanoo, Se on varmaa. Vain uskokaa Se!

265 Ottakaamme nyt eräs toinen mies Mooseksen päivinä. Mooses oli yrittänyt koulutuksellisten ohjelmien kautta. Hän oli yrittänyt sotilasohjelmilla vapauttaa Israelin, koska hän tiesi syntyneensä tekemään sen. Ja oli aika hänen tehdä se. Mutta hän yritti tehdä sitä omalla tavallansa, koulutuksensa avulla, ja muodostamalla suuren yhdistyksensä, tai jotakin muuta, tekemällä siitä jonkinlaisen sotilaallisen yrityksen oman etiikkansa avulla. Hän epäonnistui. Kuunnelkaa nyt tarkasti.

266 Mutta yhtenä päivänä Jumala sai otteen hänestä palavan pensaan ääressä. Ja katsokaa nyt, kuinka järjenvastaisesti Jumala teki tuolle miehelle. Jumala veti hänet sinne palavan pensaan lähelle ja puhui hänelle. Jumala ei ollut koskaan aikaisemmin puhunut hänelle. Hän vain oli oppinut sen jostakin kirjasta. Niinpä Jumala nyt puhui hänelle.

267 Siitä syystä Nooa tiesi, mistä hän puhui. Jumala oli puhunut hänelle. Siitä hän tiesi sen. Hän oli kuullut Jumalalta. Ymmärrättekö?

268 Ja nyt, yhtenä päivänä, kun tämä koulutettu ja kiillotettu Mooses. Pojat, oliko hän oppinut! Ja oliko hän sotilas! Ja hän ajatteli: "Teen sen kaiken oppineisuuteni avulla! Minulla on PhD, DDD, LLD ja kaikki muut DD:t, jota vain voi ajatella. Varmasti minä tiedän, kuinka tehdä tämän. Minähän olen Egyptin aivot."

269 En välitä, millaiset aivot teillä on. Siitä ei ole hyötyä. Kun on kysymys Jumalasta, sellainen on hullutusta. Teidän järkenne on hullutusta Jumalalle. Ymmärrättekö? Koska "Minun tieni ovat korkeammat kuin teidän tienne, ja Minun ajatukseni ovat korkeammat kuin teidän ajatuksenne", sanoo Jumala. Niinpä ei ole kysymys teidän parhaista aivoistanne.

270 Kuten Paavali sanoi: "Minä en tullut luoksenne saarnaten lumoavin sanoin, niin kuin viisaus tekee. Koska, jos tekisin sen, teidän toivonne olisi rakennettu sen varaan." No niin, Paavali olisi voinut tehdä niin. Hän oli älykäs mies. Hän sanoi: "Voisin tehdä niin. Mutta silloin te lepäisitte jonkun miehen filosofian varassa. Mutta minä tulin luoksenne ylösnousemuksen voimassa Pyhässä Hengessä, jotta teidän uskonne voisi olla Jumalassa." Siinä se on teille. Tämä on varma Ääni, totta. Toinen ääni on epävarma.

271 Nyt Nooa oli, (suokaa anteeksi), Mooses oli yrittänyt epävarmalla äänellä, etiikallansa. Hänen koulutuksensa, se oli epävarma. Mutta yhtenä päivänä hän kuuli varman Äänen. Oi, nyt minusta tuntuu uskonnolliselta. Kyllä, hän kuuli varman äänen. Hän näki tuon Valon riippumassa siellä eräässä pensaassa. "Ota pois kenkäsi, sillä maa, jolla seisot, on pyhä maa." Hän sanoi: "Olen kuullut kansani huudon ja muistan Sanani." Aamen. Siinä ei ollut mitään epävarmaa. "Minä muistan mitä sanoin Iisakille, Jaakobille, Abrahamille ja kaikille heille. Minä muistan lupaukseni. Minä en unohda lupauksiani. Olen nähnyt noiden ihmisten huudon, ja aika on käsillä. Minä tulen lähettämään sinut sinne, Mooses."

Mooses sanoi: "Kuinka minä koskaan voisin mennä sinne takaisin?"

272 Kuunnelkaa. ”Varmasti Minä tulen olemaan sinun kanssasi.” Siinä ei ollut mitään epävarmaa.

273 ”Niin kuin Minä olin Mooseksen kanssa, niin Minä tulen olemaan sinun kanssasi.” Ymmärrättekö? Minä tulen olemaan sinun kanssasi. Siinä ei ole mitään epävarmaa. ”Minä tulen olemaan sinun kanssasi.”

274 Hän sanoi Joosualle vuosia myöhemmin: ”Niin kuin Minä olin Mooseksen kanssa, niin tulen Minä olemaan sinun kanssasi.”

”Kuinka minä tulen valtaamaan nämä suuret muureilla varustetut kaupungit?”

”Sitä sinun ei tarvitse miettiä. Minä olin Mooseksen kanssa. Minä tulen olemaan sinun kanssasi. Ja minne tahansa jalkasi astuu, se on omaisuuttasi. Kulje vain eteenpäin. Mikään ei ole seisova edessäsi kaikkina elämäsi päivinä.” Siinä ei ole mitään epävarmaa. ”Minä tulen olemaan kanssasi. Varmasti tulen olemaan kansaasi”, sanoi Jumala Moosekselle.

275 Haluan teidän nyt huomaavan, mitä tapahtuu, kun joku kuulee Jumalan äänen, kun hän henkilökohtaisesti kuulee Jumalan Sanan. Nyt te voitte kuulla Sen. Te sanotte: ”Mutta Jumala on kohdannut minut.” Kyllä vaan. Voin seistä täällä saarnaamassa, kunnes tipahdan kuolleena maahan, vaikka viisikymmentä vuotta, ettekä te tule koskaan kuulemaan, ellei Jumala paljasta Sanaa teille. Te voitte istua paikallanne. Ei teidän tarvitse olla minkään palavan pensaan ääressä. Ehkä te olette lähempänä kuin luulettekaan. Istukaa vain siellä ja antakaa Jumalan puhua itsellenne Sanassa.

276 ”Minun täytyy lakata elämästä tällä tavalla kuin elän. Minun täytyy elää oikein.” Se on Jumala, Sanassansa, tehden itsensä tunnetuksi teille. ”Minun tulee oikaista elämäni Jumalan kanssa.” Se on Jumala. Se on Jumala. Se on varmaa. ”Minun täytyy kuolla jonakin päivänä.” Tietenkin te tulette kuolemaan. ”Minun täytyy vastata Tuomiolla.” Varmasti te tulette vastaamaan Tuomiolla.

277 Missä silloin on teidän tuomionne? Sielläkö Valtaistuimen edessä, jossa teille ei ole mitään armoa vai täälläkö, missä voitte saada armon? Se on nyt teidän valittavananne. Se on tuo puu kuten oli Eedenin Puutarhassa. Yksi on Elämä, ja yksi on kuolema. Siirtää Sitä, ja te kuolette. Ottaa Se nyt, ja te elätte. Te olette itse nyt tuomarina, näettehän. Se riippuu teistä. Te olette tuomari nyt, mutta Hän on Tuomari silloin. Te voitte tuomita nyt, haluatteko te sitä tai ette. Hän on oleva Tuomari sil-

loin, haluatte te sitä tai ette. Niinpä teidän on tehtävä päätöksenne, mitä te haluatte tehdä, mutta se riippuu teistä. Aivan kuten Adamin ja Eevan kohdalla, jokaisen edessä on oikea ja väärä, ja teidän on itsenne päätettävä se.

"Varmasti Minä tulen olemaan kanssasi."

278 "Kuinka minä voisin koskaan mennä ja kertoa työnjohtajalleni, että olen pelastunut ja täytetty Pyhällä Hengellä?"

"Varmasti Minä tulen olemaan kanssasi."

"Kuinka voisin kertoa vaimolleni, että olen elänyt väärin ja tehnyt vääriä asioita?

279 Kuinka voisin koskaan tehdä niin? Kuinka voisin koskaan enää seistä perheeni edessä? Kuinka he enää koskaan uskoisivat minua, kun he tietävät, että olen kiroillut ja tehnyt kaikkea mitä olen tehnyt, ja sitten menisin ja sanoisin heille: 'Minä olen kristitty'?"

"Varmasti Minä tulen olemaan sinun kanssasi", sanoi Jumala.

280 "Kuinka tulen koskaan kertomaan miehelleni, että tulen lopettamaan ilkeyteni? Kuinka koskaan kykenisin tekemään sitä?

"Varmasti Minä tulen olemaan kanssasi."

281 Se on saava teidät tekemään asioita, joita ette uskoisi tekevänne. Katsokaa Moosesta, kuinka radikaalisesti se sai hänet toimimaan. Mitä hän teki, tuo kahdeksankymmentävuotias mies?

282 Te sanotte: "Mutta, veli Branham, minä olen tulossa keski-ikäiseksi. Minä olen vanha mies." Mutta minä en välitä siitä, kuinka vanhoja te olette. Sillä ei ole mitään tekemistä asian kanssa. Sinä päivänä, kun Jumala voi saada teidät hiljenemään tarpeeksi puhuakseen teille, ja te voitte kuulla Hänen Sanansa, se on tuo päivä, jolloin Hän puhuu teille huolimatta siitä, minkä ikäisiä te olette. "Kuinka voin koskaan tehdä sitä, veli Branham?"

283 Katsokaa Moosesta kahdeksankymmentävuotiaana. Egypti oli valloittanut koko maailman. Kaikki sotilassalaisuudet ja kaikki oli heidän käsissään. Ja Mooses nosti vaimonsa muulin selkään ja pani Gersomin hänen syliinsä ja tässä hän meni seuraavana aamuna käyrä keppi kädessään, valkoinen parta riippuen alhaalla, ja luultavasti kalju pää kiiltäen sillä tavalla. Ja siellä hän kulki vetäen tätä vanhaa muulia perässään huutaen: "Kunnia Jumalalle! Ylistys Herralle!"

284 Joku kysyi: "Mooses, minne sinä olet menossa?"

”Menen Egyptiin ottaakseni tuon asian hallintaani.” Kuinka naurettavaa!

285 Mutta kun mies on puhunut Jumalalle ja, hänellä on Jumalan ääni itsessänsä, Jumalan Sana itsessänsä! ”Jos te pysytte Minussa”, Johanneksen 15, ”jos te pysytte Minussa, ja Minun Sanani teissä, te voitte pyytää, mitä tahdotte, ja se tullaan tekemään teille.” Näettekö, ei mitään epävarmaa. Se tullaan tekemään. Se on totta. Siinä ei ole mitään epävarmaa.

286 Mooses on voinut sanoa Jumalalle: ”Kuinka minä tulen tekemään sen, olemaan yhden miehen maahanhyökkäys? Kuinka minä, lähes kahdeksankymmenvuotias, vanha mies, voin tehdä sen. Kuinka minä menisin sinne, kun heillä on tuo miljoonia miehiä käsittävä sotajoukko siellä, ja ottaisin johdon käsiini?”

”Varmasti Minä tulen olemaan sinun kanssasi.”

287 Se oli kaikki, mitä hänen täytyi tietää. Tässä hän nyt on menossa sinne. Ja hän myös otti johdon käsiinsä. Miksi? Hän oli varma siitä, että tuo Ääni, jonka hän oli kuullut, oli oikein.

288 Ja se Ääni, jonka te kuulette tänä aamuna, on oikein, koska Se on Jumalan Sana.

289 Nuo heprealaislapset tulisessa pätsissä, kuinka he tiesivät tulevansa vapautetuiksi? He sanoivat: ”Meidän Jumalamme on kykenevä vapauttamaan meidät tästä tulisesta pätsistä. Kaikesta huolimatta me olemme varmat, että Hän on kykenevä.” Siinä ei ollut mitään epävarmaa. ”Me tiedämme Hänen tahtonsa emmekä me missään tapauksessa kumarra sinun kuvapatsastasi.”

290 ”Me emme tule menemään ulos näille kutsuille. Me emme tule polttamaan noita savukkeita. Me emme tule juomaan tuota likööriä. Me emme tule puhumaan heille valheita. Me emme tule tekemään aviorikosta. Me emme enää tule juoksemaan ympäri ilman vaimojamme tai miehiämme. Me olemme varmat. Jumala voi vapauttaa meidät.”

291 ”Mutta, jos niin tehdään, tulevat he heittämään teidät ulos bingopeleistään. He tulevat heittämään teidät ulos korttiseuroistaan ja naisten killoista.”

”Minä en välitä siitä, mitä he tekevät minulle. Jumala on kykenevä vapauttamaan minut.”

292 ”Tiedätkö, mitä he tulevat tekemään? He tulevat kutsumaan sinua vanhanaikaiseksi. Jos te annatte hiustenne kasvaa ja käytätte noita pit-

kiä vaatteita ja toimitte kuin hieno nainen. Tiedättekö, mitä he tulevat tekemään? He tulevat kutsumaan teitä vanhanaikaisiksi.

293 ”Minä en välitä siitä, mitä he tekevät. Jumala on kykenevä vapauttamaan minut, ja se on asia, jota haluan tänään. Jumala on kykenevä vapauttamaan minut. Siinä kaikki.”

”Mutta jos sinä et käytä shortseja tänä kesänä, niin mitä Susie tulee sanomaan?”

294 ”Minä en välitä siitä, mitä Susie sanoo. Minä haluan tietää, mitä Jumala sanoo. Koska Susiella on epävarma ääni. Mutta Jumala on oikeassa, näettehän, se on varma Ääni.” Ja niin Jumala vapautti heidät.

295 Kuinka varma oli Abraham odotettuaan kaksikymmentäviisi vuotta tuota lasta, jonka Jumala oli sanonut hänen tulevan saamaan! Voitteko kuvitella Abrahamia, vanhaa miestä, jolla oli hyvä maine ihmisten keskuudessa? Ja yhtenä päivänä Jumala puhui hänelle sanoen: ”Abraham. Minä tulen tekemään sinut ‘kansakuntien isäksi’ ja tulen nyt muuttamaan nimesi Abramista Abrahamiksi. Ja vaimosi Saarain nimen tulen Minä muuttamaan Saaraksi. S-a- a-r-a, ”prinsessa”. Ja ”sinä olet nyt seitsemänkymmenenviiden ja vaimosi kuudenkymmenenviiden. Sinä olet elänyt hänen kanssaan siitä asti, kun hän oli noin kuusi-, seitsemäntoistavuotias, koska hän on sisarpuolesi. Ja sinä olet elänyt hänen kanssaan koko tämän ajan, mennyt naimisiin hänen kanssaan, kun hän oli vain pieni tyttö. Eikä teillä ole yhtään lapsia, mutta Minä tulen tekemään sen. Minä tulen antamaan sinulle lapsen. Uskotko sinä Minua, Abraham?”

”Kyllä Herra, minä uskon Sinua.”

”Mutta he tulevat sanomaan, että sinä olet hullu.”

”Oi, ei sillä väliä, Herra. Se kyllä sopii.”

”Mene ja kerro heille, että sinä tulet saamaan lapsen.”

296 Niinpä hän menee ja ottaa Saaraa vyötäisiltä ja sanoo: ”Kultaseni, tiedätkö mitä?

297 Sinä tulet saamaan lapsen! ”

”Minkä, lapsenko?”

”Kyllä.”

”Kuinka sinä sen tiedät?”

”Jumala sanoi niin.”

298 ”Aamen. Silloin se on hyvä, kultaseni. Me tulemme saamaan sen. Tiedätkö mitä minä tulen tekemään? Anna minulle vähän rahaa, niin menen ja ostan joitakin lapsenvaatteita, joitakin helistimiä ja neuloja. Ja me panemme kaiken valmiiksi tätä lasta varten, koska se tulee juuri nyt. Kyllä vaan.” Ja niin Saara lähti ostoksille.

299 Ja voin kuulla heidän menevän tapaamaan lääkäriä ja sanovan hänelle: ”Tohtori, tiedätkö mitä? Me haluamme tehdä paikkavarauksen sairaalaan. Me tulemme saamaan lapsen.”

300 ”Uh, uh, uh, uh, hmm! Minkä te sanoittekaan nimeksenne?”

301 ”Abraham.”

302 ”Hmm! Jaaha. Niinkö, mutta suokaa anteeksi, minulla on tänään niin kova kiire.”

303 Hän menee takahuoneeseen ja sanoo: ”Hei, teidän on parasta kutsua viranomaiset testaamaan tuon vanhan miehen mieli. Hänhän on seitsemänkymmenenviiden ja sanoo, että hän tulee saamaan lapsen tuosta vanhasta naisesta, joka istuu siellä shaali olkapäillään kuin jokin pieni isoäiti. Mutta eikö se ole tuo Terahin poika, joka tuli sieltä Sinearin maasta, sieltä missä tuo torni on? Eikö tämä ole hänen poikansa?”

”Kyllä.”

304 ”Hyvä on, tuo vanha mies on sitten ollut liian paljon auringossa ja on saanut auringonpiston. Hän on vähän hullu, näettehän. Niin sen täytyy olla.” Mutta se oli epävarma ääni.

Kun taas Abrahamilla oli varma Ääni: ”Jumala sanoi niin!”

305 Sitten viranomaiset sanoivat: ”Hän on ollut niin uskollinen vanha mies. Tiedän, kuinka hän on monta kertaa antanut apua leskille. Hän on niin antelias. Ja hänen vaimonsa on niin hirvittävän ystävällinen, etten halua panna heitä lukkojen taakse. Älkäämme panko heitä kahleisiin tai mitään sellaista. He tulisivat vain pahemmiksi. Mutta pitäkäämme heitä silmällä.” Ja he alkoivat pitää heitä silmällä. Mikä epävarma ääni!

306 Mutta Abraham tiesi, että tuo Ääni oli varma! Niinpä hän ensimmäisen kuukauden kuluttua sanoi: ”Miltä sinusta tuntuu, kulta? Onko mitään muutosta?” Muistakaa nyt, te naiset, nuo kahdenkymmenenkahdeksan päivän välit. Hän oli ohittanut sen pitkän aikaa sitten ollessaan noin neljäkymmentävuotias. Tässä hän oli kuudenkymmenenviiden, ja Abraham kysyy: ”Miltä sinusta tuntuu, kulta?”

”Ei ole vielä mitään muutosta.”

307 ”Kunnia Jumalalle, me tulemme saamaan sen joka tapauksessa!” Siinä ei ollut mitään epävarmaa. ”Minä olen ehdottoman varma! Kyllä! Olen varma, että me tulemme saamaan. ”Kuinka tiedät, Abraham, että tulet saamaan sen?” ”Jumala sanoi niin. Me saamme sen joka tapauksessa.”

Sitten kului toinen kuukausi, kolmas kuukausi, ensimmäinen vuosi. ”Tuntuuko yhtään erilaiselta, kultaseni?”

”Ei.” ”Eikö mitään ole vielä tapahtunut?”

”Ei ole.”

”Hyvä on, kunnia Jumalalle, me tulemme saamaan sen kaikesta huolimatta.”

308 ”Hei, Abraham! Kuulin sinun sanoneen, että saisit lapsen. Heh-heh-he!” Se on epävarma ääni, näettehän.

309 Mutta Abraham oli kuullut toisen Äänen, joka hukutti sen kaiken. ”Kunnia Jumalalle, minä en välitä siitä, kuinka kauan Hän antaa odottaa. Minä tulen saamaan sen joka tapauksessa.”

”Kuinka sen tiedät, Abraham?”

”Jumala sanoi niin!”

”Tuliko Jumala alas ja puhui sinulle?”

”Kyllä!”

”Kuinka sinä tiedät? Annahan minun kuulla Hänen puhuvan?”

”Hän puhui minulle eikä sinulle. Jatka sinä vain matkaasi, sinä vanha uskomaton!

310 Sinä et kuitenkaan uskoisi. Minä uskon Häntä. Niinpä jatka sinä vain matkaasi. Siinä kaikki. Me tulemme saamaan lapsen joka tapauksessa.” Kaksikymmentäviisi vuotta kului.

311 Mutta ennen kuin tuo aika tuli, he hihittelivät ja nauroivat häntä. Jumala sanoi: ”Tiedätkö mitä? Minä tulen ottamaan sinut pois heidän luotaan. Pakkaa vaatteesi ja tavarasi, valmistaudu. Sinun täytyy erottaa itsesi tuosta uskomattomien joukosta. Minä tulen antamaan sinulle pienen seurakunnan täällä, joitakin ihmisiä, jotka tulevat uskomaan sinua. Mene pois noista vanhoista kylmistä muodollisista kirkkokunnista. Tule tänne ulos ja vaella yksin Minun kanssani!” Jumala ei koskaan siunannut häntä ennen kuin hän oli täydellisesti tehnyt sen, erottanut itsensä kaikesta epäuskosta.

312 Eikä Hän tule koskaan siunaamaan teitäkään, ennen kuin teette samoin. Pankaa pois kaikki nuo vanhat taikauskot ja tuon ”ehkä se on niin ja ehkä se ei ole niin.” Jos tulette rukoiltavaksi tänä aamuna, tulkaa todellisen uskon kanssa: ”Jumala sanoi niin, ja se selvittää sen!” Ja siinä se on. Jumala sanoi niin! Siinä on kaikki, mitä tarvitaan, Jumala sanoi niin! Hän sanoi sen, ja se selvittää sen. Teidän ei enää tarvitse ajatella sitä. Hyvä on.

313 Nyt, kaksikymmentäviisi vuotta myöhemmin Abrahamista oli tullut vanha mies. Hän oli satavuotias ja Saara yhdeksänkymmenen. Ajatelkaa nyt sitä, pieni isoäiti, shaali olkapäillään. Ja tämä isoisä tulee ja kysyy: ”Miltä sinusta tuntuu, kultaseni?”

”Ei mitään muutosta.”

”Me tulemme saamaan sen joka tapauksessa. Kunnia Jumalalle!”

314 Yhtenä päivänä hän sattui kohottamaan katseensa, ja tässä tuli kolme miestä kävellen hänen luokseen. He istuivat. Ja kaksi heistä meni saarnaamaan alas Sodomaan.

315 Hän sanoi: ”Abraham, missä on vaimosi Saara?” Whew! Muistakaa nyt, Jeesus sanoi, että se tulisi tapahtumaan uudestaan, tiedättehän, tuo sama Enkeli. Hän tunsi heidät enkeleiksi, näettehän. Hän oli kuullut tuon Äänen. Ja kun hän kuuli tuon Miehen puhuvan, oli siinä jotakin, mistä hän tunsi, että se oli tuo sama Ääni. Katsokaahan, hän tiesi, että se oli tuo sama.

316 Hän livahti sisälle ja sanoi: ”Saara, kultaseni, mene nopeasti ja valmista taikina. Pane jauhot siivilän lävitse.” Muistatteko te sitä? ”Siivilöi vähän jauhoja.”

317 Kuinka monet teistä kentuckylaisista muistavat sen? Ainakin teidän tulisi muistaa! Olen nähnyt, kuinka äiti otti tuon vanhan siivilän ja löi ”bäng, bäng, bäng”, ja hieroi sitä ja hieroi sitä ja ”bäng, bäng, bäng”, ravisteli tuon jauhon lävitse ja valmisti meille kakkuja. Ja sitten hän keitti noita vanhoja lihannahkoja paistinpannussa ja pani rasvaa siihen. Ja mustasilmä papuja ja nauriin naatteja, melko hyvää syötäväksi.

318 Voin nähdä Saaran leipovan näitä kakkuja siellä... Ja Abraham meni ulos, etsi pienen lihavan vasikan, ja tappoi sen, toi sen sisälle ja valmisti sen.

319 Meni sinne ulos sanoen: ”Tuossa Miehessä on jotakin! Olen kuullut tuon Äänen jossakin aikaisemmin. Tiedän, että Hänellä on tomua vaat-

teissaan ja kaikkea muuta, ja siellä Hän istuu hieroen kasvojaan ja katselee ympärilleen sillä tavalla. Mutta minä tunnen tuon Äänen, eikä se ole mikään epävarma ääni, koska kuulin sen kaksikymmentäviisi vuotta sitten, ja kultaseni ja me olemme odottaneet koko tämän ajan... Tuossa Miehessä on jotakin erikoista! En tiedä miksi, mutta Hänessä on jotakin. Minä uskon niin."

320 Niinpä, kun hän meni ulos, otti hän pensaan oksan ja hätisteli kaikki kärpäset pois, tiedättehän, ja istui siellä sillä aikaa, kun he söivät. Sitten jonkin ajan kuluttua kaksi heistä alkoi katsella Sodomaan päin ja he lähtivät sinne. Nykyaikainen saarnaaja meni sinne alas ja saamasi heille Evankeliumin.

321 Niinpä Abraham oli siellä istumassa tämän Miehen kanssa. Ja Hänen selkänsä ollessa käännettynä telttaan päin Hän sanoi: "Abraham, missä on vaimosi Saara?"

Hän sanoi: "Hän on teltassa takanasi."

322 Hän sanoi: "Elämän ajan mukaisesti Minä tulen vierailemaan luonasi sinulle antamani lupauksen mukaisesti." Hän tiesi silloin, että tuo Ääni oli varma.

323 Mitä tapahtui? Välittömästi sen jälkeen, kun Enkeli oli lähtenyt, tuli Saara jälleen nuoreksi ja kauniiksi naiseksi osoituksena siitä, mitä Hän tulee tekemään jokaiselle Abrahamin Siemenelle. Tuo vanha isoäiti tuli nuoreksi naiseksi. Ja Abrahamin kumarainen selkä ja valkoinen parta hävisivät pois, ja hän oli jälleen nuori mies.

324 Ja he lähtivät pienelle matkalle kolmesataa mailia alas Gerariin. Ja kun he tulivat sinne, oli Abimelek, tuo filistealaisten kuningas siellä etsimässä itselleen vainoa. Ja hän katseli noita kauniita filistealaisia naisia ympärillään. Ja he olivat kauniita, mutta syystä tai toisesta hän ei osannut valita... Mutta yhtenä päivänä hän näki tämän pienen Saaran, satavuotiaan isoäidin, ja hän sanoi: "Hän on se, jota olen odottanut! Siinä hän on. Hän se on." Ja niin hän otti hänet ja aikoi mennä naimisiin hänen kanssaan.

325 Ja Jumala ilmestyi hänelle unessa sanoen: "Aiotko ottaa hänet? Hän on Minun profeettani vaimo. Sinä olet yhtä hyvä kuin kuollut mies."

326 Hän sanoi: "Herra, Sinä tiedät minun rehellisyyteni!"

327 Siinä ei ollut mitään epävarmaa. "Rehellisyytesi. Vie hänet takaisin hänelle, tai en tule kuulemaan rukouksiasi. Koska hän on profeetta, pa-

lauta hänet takaisin hänelle. Hän tarvitsee vähän rahaa, ja siksi tämä kaikki tapahtui. Niinpä hän tarvitsee vähän rahaa, joten mene sinä ja palauta hänen vaimonsa takaisin hänelle. Jos et tee sitä, olet yhtä hyvä kuin kuollut." Siinä ei ollut mitään epävarmaa, koska Jumala sulki jokaisen kohdun Abimelekin taloudessa. Niin se oli.

328 Hän meni ja sanoi: "Abraham, miksi sinä teit tämän?"

329 Hän sanoi: "Hän on minun sisareni, niin kuin sanoin sinulle hänen olevan, mutta hänestä tuli vaimoni."

330 Nyt, kuka hän oli? Kun tuo pieni lapsi oli syntynyt kaikkien näiden vuosien jälkeen? Jumala sanoi yhtenä päivänä: "Vie hänet ylös vuorelle ja leikkaa poikki hänen kurkkunsa." Oi.

331 1. Mooseksen kirja 22: hän vei tämän pienen Iisakin, joka oli noin neljäntoista vuoden ikäinen, sinne ylös vuorelle ja siirsi syrjään hänen pienet kiharansa sillä tavalla. Ja otti veitsensä tuohon vanhan isän vapisevaan käteen, epäilemättä nieleskellen kyyneleitään, tiedättehän. "Minun ainoa poikani! Odotin häntä kaikki nämä vuodet. Ja tässä hän nyt on, ainoa poikani, pikkumies raukka. Mutta Jumala, Sinä käskit minun tehdä sen. Ja minä tiedän luottaa Sinun sanaasi. Minä en tiedä, kuinka Sinä tulet tekemään sen. Mutta Herra, Sinä annoit hänet minulle kuin kuolleista."

Nyt, jos haluatte kirjoittaa sen muistiin, se on Hebr.11:17-19. Ottakaamme se nyt aikoessamme lopettaa hetken kuluttua, 11:17. Hyvä on.

Uskossa Abraham, kun häntä koeteltiin, uhrasi Iisakin, ja hän, joka oli saanut lupaukset, uhrasi ainosyntyisen poikansa,

Hän, jolle oli sanottu, että Iisakissa on sinun siemenesi oleva kutsuttu:

Päätellen... (19. jae) *... Päätellen, että Jumala oli kykenevä herättämään hänet jopa kuolleista, jonka takia hän myös sai hänet takaisin.*

332 Abraham sanoi: "Herra, aikaisemmin, kun olin hedelmätön, minulla ei ollut mitään. Minä olin syntinen. Ja Sinä annoit minulle jotakin. Sinä annoit minulle lupauksen. Ja tässä se on. Sinä annoit minulle tämän pojan. Odotin kaksikymmentäviisi vuotta hänen tuloaan. Ja nyt, neljätoista vuotta myöhemmin, tässä hän on, nuori mies, äitinsä sydämen ylpeys. Toin hänet salaa tänne, koska äiti ei ymmärtäisi sitä. Mutta minä ymmärrän Sinua, Herra. Minä tiedän, että Sinun Äänesi on totta. Ja Sinä käskit minua nyt uhraamaan hänet, tappamaan hänet. Ja Sinä kerroit

minulle, että minä tulisin olemaan monien kansakuntien isä, ja että Sinä ottaisit tämän pojan ja tekisit sen hänen kauttaan. Kun Sinä annoit minulle lupauksen tuona päivänä, kun tuo pieni Valo liikkui siellä tuon eläimen puolikkaiden välissä. Sinä annoit minulle lupauksen tästä lapsesta tässä, että hänen kauttaan Sinä toisit oman Poikasi. Aamen. Minun poikani siemenen kautta, Sinä toisit oman Poikasi, ja Hän tulisi pelastamaan kaikki kansat. Minä en tiedä, kuinka Sinä tulet tekemään sen, Herra, se ei ole minun asiani. Minä tunnen Sinun lupauksesi varmuuden ja olen vakuuttunut. Minä sain hänet kuin kuolleista. Ja olen täysin vakuuttunut, että Sinä kykenet herättämään hänet kuolleistakin. Ja uskossa siihen, että Sinä herätät hänet jälleen eloon, minä otan Sinun Sanasi, Herra."

333 Hän veti esiin veitsen ja sanoi: "Hyvästi, Iisak", suuteli häntä ja nosti ylös veitsen.

334 Jumala sanoi: "Hetkinen vain, Abraham. Hetkinen vain. Minä tiedän sinun uskovan Minua. Ja Minä tiedän, että sinä rakastat Minua. Pysäytä kätesi."

335 Suunnilleen sillä hetkellä hän kuuli jotakin takaansa. Hän katsoi, ja siellä oli oinas sarvistaan kiinni pensaassa. Mistä tuo oinas tuli? Mistä se tuli? Hän oli satoja maileja sivilisaatiosta siellä erämaassa, jossa on leijonia, susia, sakaaleja ja kaikkia noita eläimiä, jotka tappavat lampaita. Ja sitten vielä, se oli siellä ylhäällä vuorella, jossa ei ole mitään vettä eikä ruohoa, josta lampaat elävät. Ja minuuttia aikaisemmin sitä ei ollut siellä. Mutta hetkeä myöhemmin, katsoessaan taakseen, se oli siellä. Jumala on kykenevä, Hän on Jehovan-jireh!

336 Abraham nosti katseensa ja sanoi: "Sinä olet Jehovah-jireh!" Mitä "Jehovah-jireh" merkitsee? "Sinä voit järjestää, huolehtia kaiken, mitä sanot. Jos Sinä sanot, että se on niin, se riittää! Sinä olet kykenevä tekemään sen."

337 Ja mitä hän teki? Hänen on täytynyt kuulla tuo sana Ääni, jonka Nooa kuuli. "Mistä Hän saisi vettä siellä ylhäällä taivaalla?"

338 "Minä en tiedä. Mutta Hän on Jehovah-jireh. Hän voi järjestää tuon veden sinne."

339 Kuinka Hän nostava miehen tästä maailmasta ja otava hänet kirkkauteen? Minä en voi kertoa sitä. Me painamme. "Minä painan 150 paunaa." "Minä painan 200." En välitä siitä, kuinka painavia te olette, Hän

on Jehovah-jireh. Kuinka kuljetus tulee tapahtumaan. En voi kertoa sitä teille, mutta Hänellä on kuljetus sinne. Ja sieltä se tulee.

340 Sanon tämän värillisten veljieni puolesta, jotka istuvat täällä tänä aamuna. Alhaalla etelässä oli vanha, värillinen mies, joka kantoi Raamattua ympäriinsä. Hän sanoi… Hänen pomonsa pilkkasi häntä, koska hän sanoi, että hänellä sydämellä tunnettava uskonto. Hän sanoi: "Ei ole olemassakaan sellaista asia kuin sydämellä tunnettava uskonto." Hän sanoi: "Pomo, on yksi asia, joka sinulta puuttuu."

341 Hän sanoi: "Niin pitkälti kuin sinä tiedät, ei ole olemassa sydämellä tunnettavaa uskontoa." Näettekö? Mutta hän tiesi paremmin.

Hän sanoi: "Mitä sinä teet tuolla Raamatulla? Ethän sinä osaa lukea."

342 Hän sanoi: "Minä uskon sen. Minä uskon sen kannesta kanteen ja minä uskon myös kannen, koska siihen on kirjoitettu: 'Pyhä Raamattu'."

Hän sanoi: "Arvaan, että sinä uskot kaikki nuo Siinä olevat kertomukset?"

Hän sanoi: "Kyllä, herra. Minä uskon kaiken, mitä Jumala on sanonut. Ja kaiken, mitä Jumala sanoo minulle, minä uskon."

343 Hän sanoi: "Kuulehan nyt, Sambo, sitä sinä et voi tehdä. Mitä jos Jumala nyt käskisi sinun hypätä tuon kiviseinän lävitse tuolla, tekisitkö sinä niin?"

Hän sanoi: "Kyllä, herra, minä hyppäisin suoraan tuon kiviseinän lävitse."

344 Hän sanoi: "Kuinka sinä pääsisit tuon kiviseinän lävitse, kun siinä ei ole reikää?"

Hän sanoi: "Jos Jumala käskee minua hyppäämään, tulee Hänellä olemaan siellä, reikä kun pääsen sinne." Ja niin se suunnilleen on. Se on oikein.

345 Jumala tulee pitämään Sanansa. Sen kanssa ei ole mitään epävarmuutta. Kun te kuulette Jumalan pasuunan, Evankeliumin pasuunan korvissanne, se on varma. Aamen. Pysykää tarkkaan Sen kaiken kanssa. Oi, se on varma!

346 Miksi nyt kaikki nämä ihmiset…Ja me olemme ohittamassa aikaamme, mutta vielä yksi kommentti tai kaksi Kirjoitusta, jotka olen kirjoittanut tänne. Miksi nyt kaikki nämä ihmiset tekivät tämän? Koska he olivat kuulleet Jumalan Äänen. Menkäämme nyt nopeasti päättääksemme tämän noin kolmessa neljässä minuutissa.

347 Jeesus, kun Hän oli maan päällä, Hän sanoi: ”Minulla on valta antaa Elämäni. Minulla on valta ottaa se jälleen.” Siinä ei ollut mitään epävarmaa. ”Minulla on!” Ei että ”Minulla tulee olemaan”, vaan ”Minulla on nyt!” ”Minulla on valta antaa Elämäni. Minulla on valta ottaa se jälleen.” Hyvä on.

348 Martta, sen jälkeen kun hän oli menettänyt veljensä Lasaruksen, oli kuullut Hänen sanovan: ”Minä menen ja herätän hänet.” Hän kysyi: ”Minne te olette haudanneet hänet?”

349 Martta oli lähettänyt noutamaan Häntä sanoen: ”Jeesus, tule parantamaan veljeni. Hän on sairas.” Eikä Jeesus kiinnittänyt mitään huomiota siihen. Hän lähetti kutsun uudestaan, hän ja Maria, eikä Hän kiinnittänyt mitään huomiota siihenkään.

350 Sitten jonkin ajan kuluttua Lasarus kuoli, ja he panivat hänet hautaan. Hän jo haisi maattuaan siellä neljä päivää. Hänen nenänsä oli painunut sisään ja hänessä oli matoja, ja siellä hän makasi käärittynä näihin liinavaatteisiin. Sitten he laskivat kiven haudan päälle. Ja haudatessaan kuolleensa itämailla heillä on vain reikä, jonka päälle he asettavat kiven. Ja sellainen oli tuo hauta.

351 Niinpä jonkun ajan kuluttua heille tultiin sanomaan: ”Jeesus on tullut.” Ja niin Martta pani liinan päähänsä ja lähti menemään katua alas, tämä nuori, kaunis tyttö. Hän juoksi sinne ja sanoi: ”Herra!” Katsokaa tuota lähestymistapaa. Hän oli kuullut Äänen yhtenä päivänä, ja se oli varma Ääni. Hän tiesi, että Hänessä oli jotakin.

352 Mitä jos hän nyt olisi mennyt sanoen: ”Me tulimme ulos kirkkokunnastamme, koska Sinä saarnasit sitä vastaan. Ja me teimme kaiken tämän Sinun tähtesi. Ja me olemme uskoneet Sinua. Ja nyt me olemme kaupungin puheenaiheena. Jokainen sanoo: ’Missä nyt on teidän pyhä kieriskelijä pastorinne? Näettekö, kun Häntä tarvittaisiin, niin missä Hän on? Hän on juossut pakoon, näettehän. Missä Hän on? Missä ovat nuo jumalalliset parantajat?’”

353 Muistatko, veli Wright, kuinka sinun Kristuksen Kirkon saarnaajasi ja muut siellä sanoivat sinulle niin? Kyllä vaan!

354 ”Missä he ovat? Missä? Entä miten on nyt? Mitä te tähän kaikkeen sanotte?”

355 Niinpä näytti kuin hänellä olisi ollut oikeus nuhdella Häntä ja sanoa Hänelle jotakin sellaista kuin: ”Miksi Sinä et tullut, kun minä kutsuin?”

Mutta katsokaahan, se ei ole tapa lähestyä Jumalaa.

356 Älkää kyselkö. Tietäkää, että ääni on varma. Astukaa esiin ja sanokaa: "Kyllä, Herra!"

357 "Herra, jos he laskevat kätensä minun päälleni, niin kuinka minä tiedän, että tulen terveeksi?" Se ei ole teidän asianne, ymmärrättehän.

358 Ainoa asia teidän tehdä, on tuntea tuo varma Ääni, että Jumala sanoi niin, ja jättää se silleen ja mennä eteenpäin. Jumala sanoi niin, näettehän. Kyllä vaan, se on Jumalan Sana.

359 Nyt sitten, ensimmäinen asia, mitä tämä pieni Martta sanoi tultuaan sinne, hän sanoi: "Herra!" Oi, siitä minä pidän. Katsokaahan, hän kutsui Häntä siksi, joka Hän oli. Hän oli hänen Herransa. "Jos Sinä olisit ollut täällä, ei veljeni olisi kuollut." Näettekö? Hän sanoi: "Jopa nytkin, mitä tahansa Sinä pyydät Jumalalta, Jumala tulee antamaan Sinulle." Siinä ei ollut mitään epävarmaa. Ei. Näettekö?

360 Siinä kaksi positiivia kohtaa toisensa. Ymmärrättekö? Siinä kaksi kaikkivaltiasta kohtaa toisensa. Se, mitä Martalla oli, oli täydellinen kaikkivaltias usko Kristukseen. Ja Kristus oli kaikkivaltias, näettehän. Hänellä oli täydellinen usko Kristukseen, että Hän oli Herra, ja hän tiesi, että mitä tahansa Hän pyytäisi Jumalalta, Jumala antaisi sen Hänelle. Toisin sanoen, hän sanoi: "Puhu Sinä vain Sana. Siinä on kaikki, mitä Sinun täytyy tehdä. Mitä tahansa Sinä pyydät Jumalalta, Jumala tulee antamaan sen Sinulle." Se on kaikkivoipaa uskoa. Koska: "Jos Hän vain sanoo niin!" Näettekö? Hyvä on, Hän oli kaikkivoipa. Siinä nuo kaksi kaikkivaltiasta voimaa kohtaavat toisensa. Silloin syntyy kosketus.

361 Kun tässä johdossa on sataviisikymmentä volttia, ja tässä johdossa on sataviisikymmentä volttia. Kun ne tulevat yhteen, teillä on sataviisikymmentä volttia kumpaankin suuntaan. Näettekö?

362 Ja kun teillä on ylin Voima. Kun Jeesus sanoi: "Laskekaa kätenne sairasten päälle, ja he tulevat terveiksi", ja teillä on korkein usko siihen, että se on Totuus. Te tarvitsette korkeimman Jumalan, joka antoi korkeimman lupauksen, ja korkeimmat tulokset ovat tuleva. Aamen. Siinä se on. Näettekö?

363 Tarkatkaa nyt Marttaa. Hän tulee ja sanoo: "Herra, jos Sinä olisit ollut täällä, ei veljeni olisi tarvinnut kuolla. Mutta nytkin, mitä tahansa Sinä pyydät Jumalalta, Jumala tulee antamaan Sinulle."

Hän sanoi: "Sinun veljesi on nouseva ylös jälleen."

364 Hän sanoi: "Totta, Herra, hän tulee nousemaan viimeisenä päivänä." Miksi? Hän oli kuullut Sanan. Hän tunsi, että se oli varma Ääni. "Varmasti. Herra, hän tulee nousemaan viimeisenä päivinä. Hän oli hyvä poika. Hän on tuleva esiin yleisessä ylösnousemuksessa, viimeisenä päivänä."

365 Jeesus sanoi: "Minä olen!" Siinä ei ollut mitään epävarmaa. "Minä olen, sekä ylösnousemus että Elämä." Whew! "Minä olen ylösnousemus ja Elämä. Hän, joka uskoo Minuun, vaikka hän olisi kuollut, on hän kuitenkin elävä. Kuka tahansa elää ja uskoo Minuun, ei koskaan kuole." Siinä ei ole mitään epävarmaa. "Uskotko sinä sen?"

366 Hän sanoi: "Kyllä, Herra. Minä uskon, että Sinä olet tarkalleen se, joka sanot olevasi. Sinä olet Jumalan Poika, joka oli tuleva maailmaan, pelastamaan meidät. Ja minä uskon, että mitä tahansa Sinä teet tai sanot, on aivan täydellistä. Siinä ei ole ollenkaan mitään epävarmaa."

"Minne te olette panneet hänet? Minä menen ja herätän hänet."

367 Ei että "Minä tulen menemään nähdäkseni josko voin tehdä sen. Minä menen ja yritän. Minä menen ja katson, mitä voin tehdä sen kanssa." Ei, ei mitään epävarmaa. "Minä menen ja herätän hänet! "

368 Miksi? Isä oli käskenyt Häntä, ja Hänellä oli Jumalan lupaus, joka oli totta. Hänellä oli Jumalan lupaus. Koska Hän sanoi Joh.5:19 että: "Poika ei voi tehdä mitään Itsestänsä, vaan mitä Hän näkee Isän tekevän." Hänellä oli jo ollut näky siitä, mitä Jumala tulisi tekemään, joten Hänellä oli siitä positiivinen varmuus.

369 "Minä en mene yrittämään. Minä tulen tekemään sen!" Aamen, aamen, aamen. Oi, toivoisinpa voivani ottaa sen ja kiertää sen sisälle jokaiseen henkilöön kuin korkkiruuvin. Katsokaahan, ei "Minä tulen yrittämään. Minä menen ja katson jos voin", vaan: "Minä menen ja herätän hänet. Minä en mene yrittämään. Minä menen ja teen sen! Minä menen ja herätän hänet;" ja Hän teki sen. Oi, siinä ei ollut mitään epävarmaa. Ei, ei. "Minä en tule yrittämään. Minulla on lupaus!"

370 Ja sitten kun Hän lähti, niin Hän ei sanonut meille mitään sellaista kuin: "Minäpä sanon teille, mitä teette. Menkää te kaikki kaikkialle maailmaan ja organisoikaa suuria organisaatioita. Ja, oi, teillä tulee olemaan niitä useita satoja, mutta ei sillä väliä." No niin, se olisi epävarmaa. Näin ihmiset ovat tehneet.

371 Mutta tässä on se, mitä Hän sanoi ennen lähtöänsä ollakseen varma,

että meitä ei tultaisi pettämään. Hän sanoi: ”Vähän aikaa eikä maailma Minua enää näe. Nuo uskomattomat ihmiset, jotka ovat täynnä epäuskoa, he eivät tule enää näkemään Minua. Kuitenkin te olette näkevä Minut, sillä Minä, Minä, Minä tulen olemaan teidän kanssanne ja teissä, maailman loppuun asti.”

372 Johannes 14:12, Hän sanoi: ”Tekoja, joita Minä teen, olette te myös tekevä, ja suurempiakin tekoja kuin nämä olette te tekevä, enemmän niitä.” Tuo sana siellä, katsokaa sitä kreikan kielestä, siellä sanotaan ehdottomasti: ”Enemmänkin te olette tekevä.” Minkä vuoksi? Hänessä Jumala oli vain yhdessä Miehessä. Nyt Jumala on koko Seurakunnassansa. Katsokaahan, Jumala oli silloin yhdessä Miehessä, nyt kaikissa, jotka uskovat Häneen. ”Enemmänkin kuin tämä olette te tekevä, sillä Minä menen Isäni luo. Minä palaan takaisin Valoon, joka olin, joka johti Israelin lapsia erämaassa. Minä tulen palaamaan takaisin siihen, ja sitten vähän aikaa, ja Minä olen tuleva uudestaan.” Näettekö, Johannes 14:12: ”Tekoja, joita Minä teen, olette te myös tekevä”, jo sitten Hän sanoi, ”enemmänkin kuin tämä.”

373 Markuksen 16:ssa poismenneessään Hän sanoi: ”Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa Evankeliumia jokaiselle luodulle. Joka uskoo, ja on kastettu, on pelastuva; jos ei usko, on oleva tuomittu. Ja nämä merkit seuraavat!” Ehkäkö? Ei. ”Seuraavat!” Ne ovat varmat!

374 ”Hyvä on, tiedättehän, me uskomme Sen, mutta koska me elämme toisessa päivässä”, sanoo kirkkokunta. Se on epävarma ääni.

375 Mutta Jeesus sanoi: ”Ne tulevat, ne tulevat varmasti seuraaman niitä, jotka uskovat.” Mitä he tulevat tekemään? ”He tulevat ajamaan ulos perkeleitä, laskemaan kätensä sairasten päälle, ja he tulevat terveiksi.” Oi, veli!

376 Ei: ”Ehkä he tulevat tekemään sen. He saattavat muuttaa sen ja tehdä siitä kirkkokunnan.” Ei, ei. Oi, ei.

377 ”Nämä merkit tulevat varmasti seuraamaan heitä.” Hän on yhä sama Jumala. Hän ei ole kuollut. Kuinka voi kristillinen koodi sanoa, että Hän on noussut kuolleista, ja sitten kieltää, että Hän on sama eilen, tänään ja iäisesti?

378 Nyt Matteus 17:2, jos haluatte merkitä sen muistiin. Se koskee Jeesuksen muuttumista, ja siellä käytetään sanaa ”kirkastettiin”, mutta jos te otatte kreikan kielen sanakirjan, niin siellä sanotaan, että ”Hänet muu-

tettiin". Matteus 17.

> Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen, hänen veljensä, ja vei heidät korkealle vuorelle erikseen, ja Hänet kirkastettiin heidän edessänsä...

379 Nyt te tiedätte, mitä todellinen kreikan kieli sanoo Hänen tehneen "kirkastamisessa" heidän edessään, "Hän muutti muotonsa."

380 Oi, mutta kuinka paljon aikaa meillä on? [Veli Neville sanoo: "Koko päivä." Seurakunta sanoo: "Aamen."] Kestäkää vielä vähän aikaa, minun täytyy saada tämä sanotuksi. Jokin juuri osui minuun niin voimakkaasti, että minun on sanottava se. Suokaa anteeksi. Päivällinen ei pala pohjaan. Antaa sen olla. Hyvä on.

381 Hän on yhä sama. Hän ei ole milloinkaan muuttunut. Hän on yhä sama. Hebrealaiskirjeeessä 13:8 sanotaan: "Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja ikuisesti." Katsokaa nyt. Jos me uskomme, että Hän on ylösnoussut, niin silloin, jos Hän ei ole kuollut, Hän ei ole missään haudassa. Hän on elossa. Hän on sama eilen, tänään ja iäisesti. Te uskotte sen, ettekö uskokin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

382 Hyvä on. Mitä Hän teki tässä, kun Hän oli kirkastettu? Kreikankielinen teksti sanoo: "Hän muutti muotonsa." Oi, katsokaa ylösnousemuksen järjestystä. Se osui minuun juuri silloin. Mikä tuli näkyviin ensin?

383 Aikaisemmin, tässä 16. luvussa Hän sanoi heille, että "siellä seisoi joitakin, jotka eivät kuolisi ennen kuin he näkisivät Jumalan Valtakunnan tulevan Voimassa." Toisin sanoen mitä tapahtuisi? He tulisivat näkemään ennakkokatselmuksen Jumalan Valtakunnasta. He tulisivat tietämään, missä järjestyksessä ylösnousemus ja Jumalan Tulemus olisi. Näettekö, se on 16. luvussa.

384 Nyt tässä Hän menee ylös vuorelle, ja mitä tapahtui? Hänen muotonsa muutettiin. Toisin sanoen Hänet paljastettiin toisella tavalla. Seuraatteko mukanani? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

385 Mitä me totesimme tässä yhtenä iltana Ilmestyskirjan nimen merkitsevän? Kun kuvanveistäjä on saanut työnsä valmiiksi, seuraa patsaan paljastus. Sen edestä poistetaan verho ja: "Siinä se on! "

386 Mitä Hän oli tekemässä tässä? Paljastamassa Itseänsä toisessa muodossa. Missä muodossa? Kirkastetussa muodossa, kirkastetussa tilassa, millä tavalla Hän on tuleva Tulemuksessansa, kirkastettu Kristus, joka on muutettu. Hänen vaatteensa loistivat kuin aurinko. Oi, Hän seisoi pil-

vessä, ja Hän tulee kirkkauden pilvissä, pilvellä verhottuna. Ei jokin valkoinen ukonpilvi jossakin, vaan se pilvi, jossa Hän tulee, on kirkkauden pilvi ja kaikki Hänen enkelinsä Hänen kanssaan. Halleluja! Sillä tavalla Hän tulee. Hän tulee kirkkauden pilvessä.

387 Nyt huomatkaa, ennen kuin he näkivät hänet seisomassa siellä, siellä ilmestyivät Hänelle Mooses ja Elia. Tarkatkaa sitä.

388 Mitä Mooses merkitsi? Hän edusti niitä, jotka olivat kuolleet ja nukkuivat haudassa. Koska Mooses kuoli ja haudattiin, eikä kukaan tiedä, minne hänet oli haudattu. Mutta hän edusti niitä, jotka nukkuvat, kun Jeesus tulee.

389 Ja Elia edusti muutettuja, niitä, joiden ei tarvinnut kuolla. Näettekö? Siinä se on teille.

390 Ja Pietari, Jaakob ja Johannes. He edustivat Israelin jäännöstä seisoessaan siellä sanoen: "Katso, siellä on meidän Jumalamme, johon olemme uskoneet." Siinä on teidän sata neljäkymmentäneljä tuhatta. (Missä sinä olet, veli Wood? Siinä se on.) Näettekö, siinä se on teille. Pietari, Jaakob ja Johannes todistamassa, kun Hän palaa takaisin.

391 Mikä oli ensimmäinen asia? Ylösnousemus, Mooses *ja* (konjunktio) Elia ilmestyivät Hänelle. Näettekö, ylösnousseet kuolleet ja ne, joiden ei tarvinnut kuolla. He olivat muutettuja ja seisoivat siellä Hänen Läsnäolossansa. Oi! Ja siellä Hän seisoi kirkastettuna.

392 Ja siellä olivat Pietari, Jaakob ja Johannes, juutalaisten jäännös, katsomassa sanoen: "Se on Hän. Se on Hän." Se on Herran Tulemuksen järjestys. Näettekö sitä? Siinä se on, ylösnousemus! Siellä he olivat. Oi, eikö se olekin ihmeellistä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

393 Huomatkaa nyt, ainoa asia, mitä Hän teki, oli, että Hän otti pois naamionsa, inhimillisyyden naamionsa, ja tuli kirkastetussa tilassa. Näettekö, Hän muutti muotoaan.

394 Ei kolme persoonaa, niin kuin kirkkokunnat yrittävät sanoa tänään. Oi, veli! Ei kolme persoonaa, vaan kolme saman Persoonan muutosta. Oi, hyvänen aika! Yhden kerran Hän ilmaantui Isänä. Hän otti pois naamionsa ja oli Poika. Nyt Hän on ottanut pois lihan naamion ja on Pyhä Henki. Ei ole mitään kolmea jumalaa, vaan saman Jumalan kolme muutosta. Oi, siunattu olkoon Herran Nimi! Saman Persoonan kolme muutosta. Näettekö?

395 Nyt, kun Hän oli maan päällä, Hän oli Tulipatsas, joka johti Israelin

lapsia. Eikö niin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Sitten Hänet oli tehty lihaksi Jumalan Pojassa maistaakseen kuoleman ihmissuvun puolesta, suorittaakseen sovituksen. Uskotteko te sitä? ["Aamen."] Mikä Hän on nyt, tänään? Sama Jeesus! Mikä sama? Eilen Isänä, sama Poikana, ja sama täällä Pyhän Hengen muodossa, samana Valona!

396 Paavalin ollessa matkalla Damaskokseen, Valo löi hänet maahan. Ja hän kysyi: "Kuka Sinä olet, Herra?"

Ääni sanoi: "Minä olen Jeesus."

397 Mitä se on? Kolme kertaa Hän otti pois naamionsa.

398 Hän poisti naamionsa Tulipatsaasta ja tuli miksi? Mieheksi ottaakseen pois synnin.

399 Sitten Hän otti pois naamionsa ollakseen Mies ja meni jälleen takaisin Hengeksi, jota kutsutaan Pyhäksi Hengeksi, Miehestä Hengeksi, tullakseen takaisin teidän yllenne ja ollakseen teissä ja tehdäkseen samoja tekoja. Näettekö sitä, seurakunta, [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Siinä ei ole mitään epävarmaa. "Niitä tekoja, joita Minä teen, olette myös te tekevä. Sillä Minä tulen olemaan teidän kanssanne ja teissä maailman loppuun asti, täydellistämisen loppuun asti, ajan loppuun asti, kaikkien asioiden loppuun asti. Minä tulen olemaan teidän kanssanne tehden samoja tekoja." Siinä ei nyt ole mitään epävarmaa.

400 Mutta te voitte kuulla joidenkin sanovat: "Teidän täytyy olla presbyteeri. Teidän täytyy olla metodisti. Meillä baptisteilla on Se. Meillä helluntailaisilla on se." Se on kaikki väärin. Ne ovat valheita. Se on epävarma ääni. Kuinka helluntailaisilla voisi olla Se, Helluntaikirkkokunnalla, kun heitä on noin kolmekymmentä eri organisaatiota? Mikä niistä on Se? Kuinka metodisteilla voisi olla Se, kun heitä on Primitiiviset, Vapaat metodistit ja metodisteja kertaa metodisteja kertaa metodisteja? Ja sitten uskon, että on noin kuusikymmentä eri baptistiorganisaatiota ja niin monia erilaisia katolisia organisaatioita ja niin edelleen. Mitä ne kaikki ovatkaan? Mikä niistä on Se? Ne ovat epävarmoja ääniä.

401 Mutta kun te kuulette Hänen sanovan: "Minä olen sama eilen, tänään ja ikuisesti", niin se on varma Ääni.

402 Niinpä kuka tietäisi, kuinka valmistautua, jos pasuuna antaa epävarman äänen? Mikä se on? Kuinka he voisivat? Kuinka he voisivat tehdä niin, kun on yli yhdeksänsataa erilaista organisaatiota? Hyvä on, he eivät voi tehdä niin.

403 Kun Hän sanoo Apostolien tekojen 2:38:ssa: ”Tehkää parannus, jokainen teistä, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi”, niin Siinä ei ole mitään epävarmaa, ”te saatte Pyhän Hengen lahjan!” Ei mitään: ”ehkä teidän tulisi”, tai ”mahdolliset teidän tulisi saada”, vaan, ”te saatte!” Milloin? Kun olette katuneet. Te voitte mennä sinne ilman katumusta, ettekä te tule saamaan Sitä. Mutta kun te olette täysin katuneet ja uskoneet Herraan Jeesukseen Kristukseen, te tulette saamaan Sen. Siinä ei ole mitään epävarmaa, ”Te saatte Pyhän Hengen lahjan.” Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”]

404 Kun Hän sanoi: ”He laskevat kätensä sairasten päälle, ja he tulevat terveeksi. Mitä tahansa te pyydätte Minun Nimessäni, sen Minä tulen tekemään.” Ei ole mitään epävarmaa. Ne ovat varmoja, nämä merkit. ”Minä tulen olemaan kanssanne.”

405 Nyt te sanotte: ”Mutta meidän kirkkomme ei usko tuon kaltaisiin asioihin.” Hyvä on, se on vain epävarma ääni.

406 Raamattu sanoo sen. Hän sanoi itse: ”Minä tulen olemaan teidän kanssanne. Ja niitä tekoja, joita Minä kerran tein, tulen Minä aina tekemään teissä ja olemaan kanssanne aina maailman loppuun asti. Ja kun nuo, jotka uskovat Minuun, laskevat kätensä sairaiden päälle, tulevat he terveiksi.” He tulevat terveiksi! Ei mitään: ”Ehkä he tulevat.”

407 ”Jones parantui, mutta Johnson ei parantunut.” Sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Jos Johnson olisi uskonut kuin Jones, olisi hän myös tullut terveeksi. Eikö niin? [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”]

408 Ei mitään epävarmaa! Ei mitään epävarmaa! ”Häntä, joka Minun tyköni tulee, en Minä heitä pois.” Ei mitään epävarmaa!

409 ”Mutta jos Hän ei vastaanotakaan minua?” Oi, sinä eksytetty henkilö raukka!

410 Kuunnelkaa. Sallikaa minun sanoa teille Hänen palvelijanansa. Ei yksikään voi tulla Hänen luoksensa, niin ettei Hän vastaanottaisi häntä. ”Vaikka syntinne olisivat purppuran punaiset, ne ovat oleva valkoisia kuin lumi.” Ei. mitään epävarmaa! ”Minä tulen antamaan anteeksi osan niistä. Te ehkä olette tehneet tätä ja tehneet tuota, ja ne Minä tulen pitämään teitä vastaan.” Niinkö? ”Ne ovet oleva valkoisia kuin lumi.”

411 ”Mutta Hän ei tule antamaan anteeksi sitä, mitä olen tehnyt miehelleni, mitä olen tehnyt vaimolleni, mitä olen tehnyt sisarelleni, mitä olen tehnyt veljelleni.”

412 En välitä siitä, mitä olette telineet. Siinä ei ole mitään epävarmaa. Hän tulee anteeksiantamaan kaiken! "Vaikka ne olisivat purppuran punaiset, tulevat ne villan valkoisiksi." Ei mitään epävarmuutta!

413 "Katukaa, ja ottakoon jokainen teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntien anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Lupaus on teille, teidän lapsillenne ja niille, jotka kaukana ovat", (Tarkatkaa nyt, tarkatkaa, te äärimmäiset trinitaristit), "jokaiselle, jota Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." Tämä sama lääkemääräys. Se on toimiva kautta jokaisen sukupolven.

414 Ei että: "Se voisi olla, ja muuttuisi jonkin ajan kuluttua 'Isä, Poika, Pyhä Henki' muotoon." Sinä kurja eksytetty opettaja!

415 Jumala ei voi muuttua. Hän on ääretön. Resepti toimii jokaisena aikana, mutta antakaa Se oikealla tavalla. Kyllä vaan. "Katukaa nyt ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntien anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen." Sillä Sitä? Tämä Resepti on sama, tämä kaste, tämä kasteen muoto, tämä Pyhä Henki, tämä sama Voima! Ei vain puristaa kättä ja sanoa: "Minä käännän nyt uuden lehden ja teen paremmin." Ei niin, vaan: "Te saatte Pyhän Hengen lahjan, ja Jumalan Voima tulee yllenne muuttaen teidän tapanne, puhuen kielillä, laskien kädet sairasten päälle, ajaen ulos perkeleet, tehden samoin kuin Hän teki." Kuinka monelle, kuinka pitkään?

416 "Siihen asti kun opetuslapset elivät." Sinä olet väärä profeetta, jos sanot niin. Sinä olet väärä opettaja, jos sanot niin.

417 Sillä Raamattu opettaa meille, että "Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti." Ja apostoli sanoo tässä, että "lupaus on teille ja teidän lapsillenne ja niille, jotka kaukana ovat..." Sanokaa se kanssani. [Veli Branham ja seurakunta päättävät yhteen ääneen lainauksen Apt.2:39) "...-kaikille, jotka Herra meidän Jumalamme kutsuu!" Kenelle? Jokaiselle ajanjaksolle, jokaiselle sukupolvelle, jokaiselle värille, jokaiselle uskontunnustukselle, jokaiselle, mitä tahansa se onkin, jokaiselle, jota Jumala kutsuu! Ja jos Jumala kutsuu teitä, käskee Hän teitä ottamaan kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimessä ja vastaanottamaan Pyhän Hengen. Silloin Kristus itse elää teissä, eikä ole mitään epävarmaa ääntä, eikä mitään epävarmuutta Siitä. Teillä on Raamattu. Te voitte seistä luottaen Siihen. Te voitte elää luottaen Siihen. Te voitte kuolla luottaen Siihen. Te tulette nousemaan ylös luottaen Siihen. Kunnia! Se on Jumalan Sana! Whew!

418 Kuten Rebekka, joka juotti tuon kamelin. Tuo sama kameli, jota hän juotti, kantoi hänet kohtaamaan ylkäänsä. Ja sama Jumala, josta me saarnaamme, sama Sana, joka on Jumala, sama Jumala, joka on Sanassa, tulee nostamaan meidät ylös jonakin päivänä Pyhän Hengen kasteella. Ja arvostelijamme tulevat tapetuiksi samalla Voimalla, joka nostaa teidät Kirkkauteen. Ymmärrättekö? Oi! Nousta ylös, ja ratsastaa Sillä!

419 Te ihmiset, jotka olette sairaita, älkää epäilkö Jumalaa.

420 Antoivatko he teille rukouskortteja? En tiedä, tekivätkö he sitä. Onko yhtään rukouskortteja jaettu? Billy ei tullut tänä aamuna. Hän vilustui eilen. Hyvä on Me emme tule tarvitsemaan niitä. Kuulkaa.

421 Uskotteko, että minä olen saarnannut Totuuden? [Seurakunta sanoo, "Aamen."] Uskotteko sen koko sydämestänne? ["Aamen."] Onko se teille varma Ääni? ["Kyllä. Aamen."] Miltä tämä kuulostaa? Ensimmäinen tehtävä, jonka Jeesus, Matteus 10:ssä, antoi Seurakunnallensa... Minä en lue Sitä. Minä vain lainaan sitä Matteus 10:stä. Hän kutsui kaksitoista apostoliansa yhteen ja antoi heille voiman saastaisia henkiä vastaan, parantaa sairaat, herättää kuolleita, ajaa ulos perkeleitä ja puhdistaa pitaalisia." Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Saamalla ihmiset uskomaan sen ja sitten laskemalla kädet heidän päälleen. Saamalla ihmiset uskomaan sen, sitten laskemalla kädet heidän päälleen. Mikä oli Hänen ensimmäinen tehtävänsä noille seitsemällekymmenelle, jotka Hän lähetti?

422 Mikä oli Hänen viimeksi antamansa tehtävä? Markus 16, viimeiset sanat, jotka tulivat Herramme huulilta, kun Hän antoi tehtävän Seurakunnallensa. "Menkää kaikkialle maailmaan, saarnatkaa Evankeliumia kaikille luoduille. Hän, joka uskoo ja on kastettu, on pelastuva; hän, joka ei usko, on oleva tuomittu."

423 Muistakaa nyt: "Hän voi olla tuomittu. Hänellä saattaa olla mahdollisuus"? Niinkö? Hänellä ei tule olemaan mitään mahdollisuutta! Ei ole mitään epävarmaa ääntä koskien Sitä. Jos hän ei usko, hän tulee olemaan tuomittu!

424 Minkälaiset merkit nyt tulisivat seuraamaan heitä? Nämäkö: "No niin, jotkut niistä tulevat seuraamaan, ehkä, luultavasti" Niinkö? Nämä merkit seuraavat heitä: he tulevat uskomaan parantumiseen, he tulevat uskomaan perkeleiden ulosajamiseen, he tulevat uskomaan kielilläpuhumiseen. Oi, he tulevat uskomaan kaikki Jumalan yliluonnolliset teot

ylösnousseen Jeesuksen työskennellessä heidän kanssaan. Onko se Totuus? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Onko se Jumalan viimeinen Sana? ["Aamen."] Silloin kirottu on hän, joka yrittää lisätä Siihen tai ottaa pois Siitä. Sillä tavalla se on. Niin se on.

425 Oliko helluntai Seurakunta meluisa siellä alussa, kun Pyhä Henki ensin lankesi? Myöskin neitsyt Maria horjui siellä kuin humalainen Jumalan Voiman alla samalla tavoin kuin he muutkin. Ja ihmiset sanoivat: "He ovat täynnä uutta viiniä." Sillä tavalla Seurakunta vihittiin virkaansa. Sillä tavalla on tapahtunut jokaiselle Seurakunnalle. Joka, kerta kun Jumalalla on Seurakunta, se tulee olemaan samankaltainen Seurakunta. Koska siinä ei ole mitään epäselvää ääntä.

"Mutta hetkinen! Meidän piispamme sanoo..."

Minä en välitä siitä, mitä joku piispa sanoo. Kysymys on siitä, mitä Sana sanoo! Piispalla on epävarma ääni. Jos hänen äänensä kuulostaa samalta kuin Tämä, silloin hän on oikeassa. Ja sitten jos seurakunta ei toimi niin kuin Se teki, silloin hän on väärässä.

426 Jos te sanotte, että teillä on Se, ettekä toimi sillä tavalla, silloin jokin on kanssanne vinossa. Koska niin Raamattu sanoo sen toimineen jokaisen kohdalla.

427 Filippus meni alas Samariaan ja saarnasi samarialaisille. Pietari tuli ja laski kätensä heidän päälleen, ja he saivat Pyhän Hengen ja tekivät samoja asioita, joita he tekivät alussa.

428 Pietari meni Korneliuksen taloon, ja siellä olevat olivat pakanoita, kreikkalaisia ja niin edelleen, ja he saivat Pyhän Hengen ja tekivät samoin kuin he alussa.

429 Sallikaa minun sanoa teille jotakin. Minä olen lähetyssaarnaaja, niin kuin tiedätte. Ja minä uskon, että lähetyssaarnaaja on joku, joka menee ja tulee. Se on lähetyssaarnaaja. Jos te menette sinne pysyväisesti, he kutsuvat sitä lähetyssaarnaajaksi, mutta sellainen on asukas. Te olette vain muuttaneet asuinpaikkaanne, näettehän. Sellainen ei ole lähetyssaarnaaja. Paavali oli lähetyssaarnaaja eikä hän jäänyt mihinkään. Hän vain kulki paikasta toiseen, lähetyssaarnaajana. Ei ole kyse asuinpaikan muutoksesta, vaan kulkemisesta lähetyssaamaajana!

430 Nyt, lähetyskentällä, siellä pimeimmässä Afrikassa, noiden bushmannien luona. He eivät edes pitkään aikaan tienneet olivatko he inhimillisiä olentoja vai eivät. Englannin hallitus, kun he ottivat valtaansa Etelä

Afrikan… Menkää sinne viidakkoon ja nähdessänne bushmannin [Veli Branham päästää äänen ”burrrr”.] he vapisevat kuin apinalauma. Ja katsoessanne ympärillenne, ette näe mitään. Sitten voitte nähdä pienen mustan pään tulevan esiin jostakin hiekasta ja katsovan ympärilleen. Katsokaahan, hän oli haudannut itsensä hiekkaan. Hän oli juossut pakoon ja peittänyt itsensä nopeasti hiekalla. Pitkän aikaa he ajattelivat heidän olevan eläimiä. Mutta tiedättekö, miten he tulivat tietämään, että he olivat ihmisiä? Koska heillä oli koiria. Ja koirat eivät elä minkään muun kuin ihmisolennon kanssa, näettekö, ja he totesivat, että he olivat ihmisiä.

431 Ja ottakaa yksi noista pienistä kavereista tai yksi basutoista tai shangaaneista tai xhosaseista, mistä tahansa noista heimoista, jotka eivät erota oikeaa kättään vasemmasta, ja he ovat alasti, naiset, miehet ja kaikki. Mutta sanon teille mitä tehdä. Antakaa vain Pyhän Hengen langeta hänen ylleen, ja hän tulee tekemään saman asian, minkä te teette täällä, kun Pyhä Henki lankeaa ylleenne. Ei ole mitään epävarmaa ääntä Sen suhteen. Hän ei ole koskaan elämässään ollut kuullut sellaisesta asiasta kuin kielilläpuhumisesta, ja katsokaa, tässä hän on puhumassa teille kielillä.

432 Mutta kun tulkki seisoo siellä ja sanoo: ”Blaw?” ”Tahdotteko pelastua?” ”Blaw-ah!” ”Kyllä:”

”Onko siellä joku, joka…” ”Uh-blaw, blaw, blaw.” ”Kohottakaa kätenne ja vastaanottakaa Se!” ”Uh-blaw!”

433 Ja voi pojat! Tässä hän puhuu kielillä ilman, että olisi koskaan kuullut Sitä, tietämättä mitään Siitä! Siinä ei ole mitään epävarmaa. Se on Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja ikuisesti. Hän on menevä suoraan sinne heimonsa keskuuteen ja alkava rukoilemaan sairaiden puolesta. Teidän ei tarvitse käskeä häntä.

434 Ja meidän amerikkalaiset naisemme ja te seurakunnan jäsenet. Minä en puhu niinkään paljon teille täällä. Tämä nauhoitetaan, tiedättehän. Te seurakunnan jäsenet, jotka siellä ulkona käytätte shortseja ja teette niin kuin teette! Joka vuosi te otatte hiukan pois. Teillä on shortsit ja sitten lyhyet shortsit, sitten lyhyet, lyhyet shortsit, ja kaikkea muuta sellaista. Kyllä, te olette petettyjä seurakunnan jäsenraukkoja. Te olette pahempia kuin, mitä he ovat Afrikassa, kun nuo naiset seisoivat siellä tuona päivänä, kun kolmekymmentätuhatta vastaanotti Kristuksen henkilökohtaisena Pelastajanaan yhdellä kerralla. Ja te laulatte kuoroissa, käytätte shortseja pihalla ja mennessänne kaupungille ja leikatessanne nurmik-

koa. Te olette pahempia kuin he ovat. He tulevat nousemaan Tuomion Päivänä ja saattavat teidät häpeämään itseänne.

435 Ja olen nähnyt naisten seisovan siellä alasti vain pieni kankaanpalanen riippumassa edessään sillä tavalla. Ja ylempänä, heidän rintojensa peittona, ei ollut mitään. Vain pieni kaistale, noin kuusi tuumainen, riippui heidän edessään vyötäröllä. Ja samoin nuo miehet. He seisoivat siellä täysin alastomina. He eivät erottaneet oikeaa kättä vasemmasta. Mutta niin pian kuin Pyhän Hengen voima tuli, nuo naiset ristivät käsivartensa rintojensa peitoksi ja kävelivät häveten pois. Ja seuraavana päivänä heillä oli vaatteet yllään! Halleluja! Kyllä. Siinä ei ole mitään epävarmaa.

436 Pyhä Henki saa teidät pukemaan vaatteet yllenne, saa teidät toimimaan säädyllisesti. Siinä ei ole mitään epävarmuutta! Ettekö halua Häntä? Ettekö rakastaisi palvella jotakin sen kaltaista, Herraa Jeesusta? Jättäkää nämä epävarmat äänet!

437 Oi, te voitte olla suosittu ja viimeisen muodin mukainen ja kaikkea. Te ajattelette olevanne suosittu. Mutta kultaseni, sinä olet kuolemassa. Sinä ajattelet eläväsi ja olet kuolemassa. Raamattu sanoo: "Nainen, joka elää nautinnossa, on kuollut eläessään." Raamattu sanoo niin. Se ei ole mikään epävarma ääni. Sanotaan: "Sellainen nainen on kuollut." Niin on. Siinä ei ole mitään epävarmaa ääntä.

438 Jumala on pyhä Jumala. Ja kun mies on syntynyt Pyhästä Hengestä, on hänestä tullut kandinaatti. Eikä ainoastaan sitä, vaan hän on kuningas, hän on prinssi. Hän kuuluu toiseen Kansaan. Hänen Kuningaskuntansa on Ylhäältä. Hänet on täytetty Jumalan Voimalla, Jumalan läsnäololla. Naisen kohdalla se saa hänet pukemaan vaatteet ylleen. Mies elää säädyllisesti ja uskollisena vaimolleen. Vaimot elävät uskollisesti ja säädyllisesti miehelleen. He eivät halua mitään maailmasta. Heidän kiintymyksensä kohdistuu Ylhäältä oleviin asioihin. He ovat lopussa maailman asioiden kanssa. He ovat uusia luomuksia Kristuksessa. He ovat pyhiä ja elävät sen. Ei niin, että he ovat pyhiä, vaan Pyhä Henki hallitsee heitä. Heillä ei ole omaa mieltä. Pyhä Henki liikkuu heissä. Siitä syystä he maailman ihmisten mielestä toimivat hullusti, koska heitä liikuttaa toisen Kuningaskunnan Henki.

439 Oi, minä tiedän sen olevan sellainen, ystävät. Minä olin kerran kadotettu, mutta nyt olen löytynyt. Olin sokea noille asioille, mutta nyt näen ne. Armo opetti sydämeni pelkoon, armo pelkoni lievitti. Kuinka kalliil-

ta tuo armo näyttikään sinä hetkenä, kun ensi kertaa uskoin, kun tulin Kristuksen luo.

440 Sallikaa minun nyt lopettaessamme sanoa nämä sanat sekä pelastumista varten että parantumista varten.

441 Paul Rader oli ystäväni. Tunsin hänet vain vähän aikaa. Olin vain poikanen istumassa hänen jalkojensa juuressa. Hän oli suuri sananpalvelija, joka kuoli äskettäin täällä Kaliforniassa. Hänellä oli syöpä ja hän oli kuolemassa siellä Kaliforniassa. Tuo tabernaakkeli, joka nyt on O.L.Jakkersilla. Hänellä oli se siellä... Olen unohtanut, mikä sen nimi oli silloin, mutta nyt se on Maailman Kirkko. Se on Paul Radesin vanha tabernaakkeli. Se oli sivuun Eldorado kadulta, kun tulette kaupunkiin, siellä vastapäätä McPhersonin temppeliä, puiston laidassa. Ja Paul Rader oli sen paimenena.

442 Ennen kuolemaansa hän pani kätensä erään veljen olalle, jonka tunnen erittäin hyvin, joka on Ern Baxterin ystävä, ja sanoi hänelle: "Jos minä olisin ottanut sanomani armosta ja myynyt sen tulikuumille helluntailaisille sen sijaan, että olisin yrittänyt hullutella teidänkaltaisenne baptistijoukon kanssa, niin minä olisin elossa tänään. Mutta olen ollut niin huolissani teistä ja olen tullut niin rikkirevityksi kaiken ollessa sellaisessa tilassa, että nyt minä olen kuolemassa."

443 Niinpä kun hän makasi siellä huoneessa, he vetivät alas kaihtimet ja seisoivat siellä laulamassa: "Lähemmäksi Jumalani Sinua." Ja hän oli hyvin huumorintajuinen. Hän kysyi: "Kuka oikein on kuolemassa, minäkö tai te? Te kuulostatte enemmänkin siltä kuin te olisitte kuolemassa enkä minä." Hän sanoi: "Älkää tehkö niin. Laulakaa minulle joitakin todella reippaita Evankeliumin lauluja." Ja tuo pieni kvartetti Moodyn Raamattuopistosta alkoi laulaa: "Siellä Ristin juuressa, jolla minun Pelastajani kuoli." Hän sanoi: "Se kuulostaa paremmalta. Ylistys Jumalalle! "

444 Hän sanoi: Missä on Luke?" Luke ja Paul olivat aina yhdessä, aivan niin kuin poikani Billy ja minä. He olivat veljeksiä ja pitivät aina yhtä. Hän kysyi: "Missä on Luke?" Ja Luke oli siellä sairaalassa, viereisessä huoneessa, koska ei halunnut nähdä veljensä kuolevan. Hän sanoi: "Menkää noutamaan hänet. Sanokaa hänelle, että tulee tänne."

445 Ja tultuaan sinne, missä Paul makasi, Paul otti häntä kädestä. Ja Luke yritti kääntää päätään. Hän sanoi: "Luke, me olemme käyneet monen kovan taistelun lävitse yhdessä emmekö olekin?"

446 Hän sanoi: ”Kyllä, niin olemme. Me olemme raataneet nämä vuodet, veli. On ollut monia raskaita taisteluja!”

447 Mutta hän sanoi: ”Luke, ajattele sitä! Viiden minuutin kuluessa tulen seisomaan Jeesuksen Kristuksen Läsnäolossa vaatetettuna Hänen vanhurskaudessansa.” Hän puristi veljensä kättä ja kuoli. Siinä ei ollut mitään epävarmuutta. Hän tiesi, mitä tietä oli menossa. Hän tiesi sen. Hänellä oli Pyhän Hengen kaste, Jumalan Voima, elämässään.

448 Hänellä oli tapana olla metsämies. Hän kaatoi puita ja muuta sellaista.

449 Hän oli myös lähetyssaarnaaja, niin kuin minäkin mennessäni meren taa. Ja hän ja Luke, kun he olivat siellä saarilla, hän sai mustanveden kuumeen [leishmaniaasi] tartunnan. Jos joku tietää, mikä se on, se on todella paha tauti ja merkitsee kuolemaa. Niinpä hän sai tämän mustanveden kuumeen, ja he olivat siellä kaukana viidakossa, jossa ei ollut mitään apua saatavissa. Hän ja hänen suloinen pikku vaimonsa olivat siellä. Ja tiedättekö, mitä hän sanoi? Olen kertonut teille siitä, kuinka hän sanoi: ”Minusta tuntui siltä, kun vaimoni viimeisen kerran suuteli minua hyvästiksi.” Ja siellä he olivat. Ja siellä huoneessa oli tulossa pimeämpää ja pimeämpää, ja hän tiesi menevänsä tai ajatteli olevansa menossa.

450 Hän sanoi vaimollensa: ”Kulta, täällä on tulossa niin pimeää. Minä olen kuolemassa.”

451 Tämä sanoi: ”Oi, Paul! Paul!” Ja hän lankesi kasvoillensa ja alkoi itkeä.

452 Hän sanoi: ”Kultaseni, jatka itkemistä. Huuda Jumalan puoleen ja anna minun kuulla äänesi. Rukoilkoon joku. Minä en enää voi rukoilla.” Hän sanoi: ”Minä haluan kuula sitä kuollessani.”

453 Ja hänen vaimonsa huusi Jumalalle: ”Oi Jumala, älä anna hänen kuolla! Hänen työnsä ei ole vielä päättynyt.” Hän jatkoi huutamista: ”Oi Jumala, ole hyvä, älä anna Paulin kuolla!” Ja hän makasi pitkittäin hänen päällään sillä tavalla.

454 Tuli pimeämpää ja pimeämpää. Hän sanoi: ”Rakkaani, on tulossa pimeämpää ja pimeämpää ja pimeämpää.” Ja lopulta hän meni tajuttomaksi. Hän sanoi: ”Kun olin menettänyt tajuntani, uneksin, että olin jälleen nuori mies. Minä olin siellä ylhäällä metsässä.” Siellä ylhäällä Oregonissa, josta hän oli kotoisin. Hän sanoi: ”Olin juuri kaatanut puun. Ja pomo käski minua sanoen: ‘Mene tuonne mäen päälle ja kaada sieltä tuo mää-

rätty puu, josta tulemme saamaan niin ja niin paljon lankkua."

455 Ja hän sanoi sanoneensa: "Hyvä on, pomo."

456 Ja hän sanoi, että hän saattoi haistaa sen tuoreuden, ja kuinka hyvältä se tuntui. Hän sanoi juosseensa metsän halki ja otti kirveensä ja sanoi, kuinka hän voi tuntea tuon vanhan kirveen pureutuvan tuohon pehmeään Oregonin mäntyyn. Tehän tiedätte, kuinka heillä etelässä on tuota samaa puuta, ja siellä se on erittäin kovaa. Mutta kun te menette pohjoiseen, niin mitä kylmemmäksi ilma tulee, sitä pehmeämmäksi puu tulee. Sitten kaadettuaan sen hän sanoi karsineensa siitä kaikki oksat pois ja hän sanoi, kuinka hän löi kirveen kiinni siihen ja sanoi: "Minä otan ja kannan sen suoraan mäkeä alas."

457 Ja hän otti siitä otteen ja sanoi, ettei voinut nostaa sitä. Hän ei yksinkertaisesti voinut nostaa sitä. Hän sanoi yrittäneensä ja yrittäneensä. Hän sanoi muistaneensa, että miehen parhaat lihakset ovat hänen selässänsä. Niinpä hän sanoi panneensa polvet yhteen, ettei reväyttäisi itseänsä, ja hän kumartui sen yli ja otti siitä otteen. Ja hän sanoi panneensa siihen kaikki jalka-, selkä- ja käsivarsilihaksensa ja hän sanoi vetäneensä ja vetäneensä, mutta ei kyennyt liikuttamaan sitä. Ja hän sanoi raataneensa ja yrittäneensä ja yrittäneensä. Hän sanoi: "Minun täytyy saada tämä tukki sinne alas! Minun on pakko! Pomo määräsi sen vietäväksi sinne alas, ja minun täytyy viedä se sinne!" Hän sanoi: "En tiedä, minne kaikki voimani olivat menneet. Tavallisesti olisin voinut nostaa sen olalleni ja kävellä alas sen kanssa, mutta nyt minä en kykene nostamaan sitä." Ja hän yritti ja yritti ja yritti. Ja hän sanoi, ettei hän yksinkertaisesti voinut tehdä sitä. Hän vain väsytti itsensä loppuun.

458 Hän sanoi vain langenneensa maahan tuota puuta vasten ja huohottaneensa sanoen: "Olen raatanut ja raatanut ja raatanut, kunnes en enää jaksa enempää. Ja minun on saatava tuo tukki sinne alas, mutta en tiedä, miten voisin tehdä sen. En saa sitä nousemaan." Hän sanoi vain istuneensa siellä ja sanoneensa: "Minä en yksinkertaisesti tiedä mitä tehdä."

459 Ja hän sanoi kuulleensa Hänen Äänensä, Pomonsa *Äänen* sanovan: "Paul", ja hän sanoi, että se oli suloisin Ääni, mitä hän koskaan oli kuullut.

460 Ja hän sanoi: "Kun käännyin katsomaan, se ei ollut minun työnjohtajani, vaan todellinen Työnjohtajani." Hän sanoi: "Se oli Jeesus."

461 Ja Hän sanoi: "Miksi sinä niin raadat tehdäksesi sen, Paul? Näetkö

tuota virtaa siellä? Tuo virta kulkee suoraan leirin ohitse. Miksi et vain työnnä sitä veteen ja ratsasta sillä alas?"

462 Niinpä hän sanoi ottaneensa tuon tukin ja vierittäneensä sen veteen ja hypänneensä sille ja kulkeneensa virran mukana huutaen: "Minä ratsastan sillä! Minä ratsastan sillä!"

463 Ja hän tuli tajuihinsa vaimonsa maatessa hänen päällään rukoillen. Hän hyppäsi huoneen keskelle huutaen: "Minä ratsastan sillä! Minä ratsastan sillä!"

464 Veli, salli minun sanoa sinulle jotakin tänä aamuna. Alkaa raatako sen kanssa. Minä en yritä raataa sen kanssa. Se tulee vain uuvuttamaan teidät kokonaan. "Minä olen metodisti tai minä olen baptisti ja minä olen tätä." Vain vastaanottakaa Jeesus. Armosta minä otin Hänen lupauksensa. Hän tuli tyköni, ja minä ratsastan Sillä! Minä en välitä siitä, mitä tapahtuu, tai miten monta kertaa meitä kutsutaan "hulluiksi tai fanaatikoiksi."

465 Mitä tulee parantumiseenne tänä aamuna, kun meidän puolestamme on rukoiltu. Meillä ei ole aikaa erottamista varten. Kello on jo lähes yksi. Mutta me tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta, ja me rukoilemme jokaisen puolesta täällä. Jeesus sanoi: "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat!" Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] "Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveeksi!" Onko se oikein? Minä ratsastan Sillä! Oletteko te valmiit ratsastamaan Sillä? Kumartakaamme päämme hetkeksi.

466 Armollinen Jumala. Oi, nämä viimeiset päivät, kun tunnit ovat pimenemässä, seurakunta on pyörinyt Sanan ympärillä ja väännellyt sitä kirkkokuntien kautta. Ja he tietävät, ettei se ole oikein, Herra. Voikoot he lakata vääntämästä Sitä. Täällä on mahdollisesti ihmisiä tänä aamuna, jotka ovat menneet seurakunnasta seurakuntaan. Kerran he olivat metodisteja, sitten baptisteja, sitten helluntailaisia, sitten Church of God -laisia, sitten nasarealaisia. Oi Jumala, voikoot he lopettaa tekemästä sitä.

467 Tulkoot he ja ratsastakoot lupauksella tänä aamuna, Herra. He vain rentoutukoon ja ottakoon Jumalaa kiinni lupauksestaan, kun Hän sanoi: "Jos te kadutte ja olette kastetut Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan." Jumala, suo niin, että he voivat vain ratsastaa tuolla lupauksella tänä aamuna, niin et-

tä he tipahtavat suoraan Hänen hyvyytensä valtamereen, Hengen Veden, ikuisen Elämän kuohuihin. Suo se, Herra.

468 Voikoon Pyhä Henki nyt tuoreena virrata heidän ovensa edestä, ja voikoot he astua tuohon Jumalan lupauksen Virtaan ja sanoa: ”Herra, minä ratsastan Sillä. Tässä minä tulen. Minä ratsastan Sillä!”

469 Voikoot sairaat ja vaivatut nyt tietää, mitä tehdä, ne, joista lääkärit ovat luopuneet. He ovat painiskelleet sairaalasta sairaalaan, ovelta ovelle tai paikasta paikkaan. He eivät tiedä mitä tehdä, Herra. Mutta Elämän Virta vyöryy heidän ohitsensa tänä aamuna. Voikoot he ottaa tuon Kirjoituksen, Markus 16: ”Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveiksi.” Uskovaiset tulevat terveiksi, kun kädet on laskettu heidän päälleen.

470 Herra, voikoot he harkita sitä tänä aamuna, astua Sille ja sanoa: ”Herra, tässä minä olen. En tiedä, kuinka olen menevä, mutta minä ratsastan Sillä. Minä kuljen Virtaa alas iloiten, loiskutellen käsiäni Elämän Vesissä, heitellen sitä sieluuni ja pääni yli ja kylpien Sinun hyvyydessäsi ja iloiten mennessäni, ratsastaen Sinun lupauksellasi, kun Sinä sanoit: ”He tulevat terveeksi.” Suo se Isä.

471 Nyt päidemme ollessa kumarrettuina. Onkohan rakennuksessa täällä tänä aamuna joku henkilö. Kuinka monet täällä tänä aamuna eivät tunne Kristusta Pelastajanaan, ja te uskotte, että Elämän Virta on tuotu teille? Teillä on ollut kaiken kaltaisia epävarmoja ääniä. Te olette rakentaneet huoneanne asioille, jotka ovat upottavaa hiekkaa. Te käsitätte, että jonakin päivänä te tulette kuolemaan, te lähdette tästä maailmasta. Ja te todella haluatte kuulla varman *Äänen* ja uskotte kuulleenne Sen tänä aamuna, että Kristus yhä rakastaa teitä. En välitä siitä, kuinka syntinen te olette, Hän yhä rakastaa teitä. Ja haluaisitteko te minun muistavan teitä rukouksessa?

472 Ja juuri siellä missä seisotte. Me emme voi kutsua teitä tänne alttarille. Ei ole alttaria, koska se on täynnä lapsia. Mutta te uskotte haluavanne vastaanottaa Kristuksen juuri nyt henkilökohtaisena Pelastajananne ja haluaisitteko te minun muistavan teitä rukouksessa? Kohottakaa kätenne sanoen: ”Minä nyt...” Jumala siunatkoon sinua, Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua, Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon teitä siellä takana, aivan takana, Jumala siunatkoon teitä täällä keskellä. Tällä puolella. Jumala siunatkoon teitä. ”Minä nyt vastaanotan Kristuksen henkilökohtaisena Pelastajanani. Minä haluan, että Hän on

hyvä minulle." Jumala siunatkoon sinua, siellä aivan takana. Siellä tämän käytävän päässä, näen sinut siellä. Jumala siunatkoon sinua. Olisiko vielä joku? Kohottaisitko kätesi? Ei ole väliä sillä, missä olet. Päiden ollessa kumarrettuina. Jumala siunatkoon sinua, nuori nainen.

473 Jumala siunatkoon sinua siellä takana, sisar. Jumala siunatkoon sinua siellä, sisar. Sinun kätesi ei ollut ylhäällä. Mutta minä menin tapaamaan miestäsi eilen illalla siellä sairaalassa, jossa hän oli hyvin huonossa kunnossa. Sieltä tuon veljen seurakunnasta. Älä huolehdi, hän tulee olemaan kunnossa. Herra kosketti häntä siellä eilen illalla. Minä näin, mikä hänellä oli vikana. Lääkärit olivat yrittäneet neljä päivää, mutta eivät olleet löytäneet röntgenkuvassa mitään. Mutta Pyhä Henki menee syvemmälle kuin röntgenkuva. Hän on Jumala. Se tulee olemaan kunnossa. Hän tulee olemaan kotona. Hän ehkä tulee kotiin tänään.

474 Hyvä on. Olisiko vielä ketään toista? Siellä aivan takana. Jumala siunatkoon sinua. "Minä haluan vastaanottaa Kristuksen henkilökohtaisena Pelastajanani. Haluan olla valmis. Tiedän kotielämäni epävarmuuden. Tiedän työpaikkani epävarmuuden. Tiedän oman elämäni epävarmuuden. En tiedä minä hetkenä tulen kuolemaan. Saatan kuolla vielä tänään. En tiedä sitä. Se on epävarmaa. Mutta minä haluan varman Äänen. Uskon kuulleeni Sen tänään Evankeliumin kautta, että Jeesus Kristus rakastaa minua. Ja haluan vastaanottaa Hänet henkilökohtaisena Pelastajanani." Onko joku, joka ei ole nostanut kättään ja haluaisi tehdä sen? Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Hyvä on. Nostaisiko vielä joku kätensä, joka ei ole nostanut aikaisemmin. Kohottakaa kätenne ja sanokaa: "Muista minua, veli Branham, rukouksessa." Jumala siunatkoon sinua. Hyvä on.

475 Taivaallinen Isä, se on ollut varma Ääni, jonka nämä ihmiset ovat kuulleet. Heitä on tänä aamuna ollut kirjaimellisesti monia, jotka ovat vastaanottaneet Sinut henkilökohtaisena Pelastajanaan. Nyt, Isä, on perinteenä tuoda ihmiset ylös alttarille rukoilemaan, mutta se ei ole Kirjoitusten mukaista, koska Kirjoitus sanoo: "Kaikki, jotka uskoivat Häneen, kastettiin." Niinpä rukoilen Isä, että nämä, jotka ovat uskoneet Sinuun, joille olet paljastanut Itsesi, tuon varman *Äänen* Äänessä, niin että he tietävät, että se olet Sinä. Ja he haluavat Sinut Pelastajaksi. He kohottivat kätensä, että minä muistaisin heitä rukouksessa.

476 Oi Jumala, tietäen että aika on päättymässä, valot ovat nyt sammumassa. Sivilisaation valo on sammumassa. Amerikan valo on sammu-

massa. Kansojen valot ovat sammumassa, sillä maailman Valo on tulossa. Minä rukoilen, Jumala, että Sinä sallisit heidän vastaanottaa tämän suuren Valon. Me käsitämme, ettei mikään pimeys voi pysyä Valon läsnäolossa. Valo on niin paljon voimakkaampi kuin pimeys.

477 Ja anna heidän tietää, että noin viisitoista tuntia sitten tämä rakennus oli niin pimeä kuin vain voi olla, niin ettei edes istuinta voinut nähdä. Silloin tässä rakennuksessa oli keskiyön pimeys. Mutta kun aurinko nousi, niin minne tuo pimeys meni? Etsikää se minulle. He eivät voi löytää sitä. Missä sen kemiallinen osa on? Mitä sille tapahtui? Sitä ei voida löytää. Se on poissa.

478 Niin ovat nyt heidän syntinsä. Kaksikymmentä minuuttia sitten heidän sielussansa oli pimeys, mutta nyt he ovat vastaanottaneet Sinut henkilökohtaisena Pelastajanaan, ja kaikki pimeys on ajettu ulos. "Teidän syntinne, jotka olivat monet, ovat puhdistetut, ja nyt ne ovat valkoiset kuin lumi." Niitä ei enää voida löytää. Ne ovat poissa Kirjasta. Ne ovat poissa rekisteristä. Jeesuksen Kristuksen Veri antoi anteeksi heille heidän syntinsä. Voikoot he puolestaan nousta ja tulla kastetuiksi tänä iltana Jeesuksen Kristuksen Nimessä ja vastaanottaa Pyhän Hengen ja huutaa avuksi Herran Nimeä. Suo se, Isä. Minä jätän heidät Sinulle tämän Sanoman voittopalkintoina tänä aamuna Sinun Poikasi Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

479 Nyt päänne kumarrettuina. Jokainen teistä, jotka kohotitte kätenne, jos teitä ei vielä ole kastettu Jeesuksen Kristuksen Nimessä, seurakunnalla tulee olemaan kastepalvelu tänä iltana. Valmistautukaa nyt, antakaa nimenne pastorille tänä aamuna. Olikohan teillä kastetilaisuus tänä aamuna, veli? [Veli Neville sanoo: "Kastan myöskin tänä aamuna."] Kyllä, tänä aamuna myöskin kastetaan. Välittömästi tämän kokouksen jälkeen on kastetilaisuus. Tulkaa suoraan tänne. Meillä on kastevaatteet valmiina teitä varten tullaksenne kastetuiksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

480 Te olette nyt kristitty. Jumalan Valo on tullut sydämeenne. Muistakaa, kuinka hyvä asia se on! Jeesus sanoi: "Ei kukaan voi tulla Minun luokseni, ellei Isäni häntä vedä." Miksi te kohotitte kätenne? Koska Jokin käski teitä. Ja tuo Sama, joka käski teitä, antoi lupauksen: "Joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, hänellä on iankaikkinen Elämä." Siitä ei ole mitään epävarmuutta. Teillä on nyt iankaikkinen Elämä. Jos olette uskoneet koko sydämestänne, te olette nyt siirtyneet kuolemasta Elämään. Te elätte aina ja iäisesti.

481 Ottakaa nyt vastaan Hänen Pyhä Henkensä, Jumalan Voima, toimimaan elämässänne ja saamaan teidät työskentelemään Hänelle. Vastaanottakaa Se tänä aamuna, kun teidät kastetaan Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

482 Niille, jotka ovat sairaita ja tahtovat puolestaan rukoiltavan. Haluaisin nähdä kuinka monta teitä on... Kohottaisitteko kätenne. Nähdäksemme kuinka monta on, josko meillä voisi olla erottamista. Ei, heitä on liian monta. Siellä on noin sataviisikymmentä tai kaksisataa ihmistä, joiden puolesta rukoillaan. Hyvä on.

483 Kuinka monet ovet joskus nähneet erottamista? Kohottaisitteko kätenne. Hyvä on, kaikki teistä. Niinpä te tiedätte, mistä siinä on kysymys. Uskotteko te nyt, että olette tänä aamuna kuulleet Jumalan Äänen?

484 Nyt haluaisin pyytää veli Woodin, veli Fred Sothmannia ja joitakin luotetuista tulemaan tänne hetkeksi. Jotkut teistä luotetuista tai diakoneista, tulisitteko tänne hetkeksi. Täällä tulee nyt olemaan hieman ahdasta, ja haluan teidän auttavan. Nyt te ihmiset tällä oikealla puolellani, joiden puolesta tullaan rukoilemaan, haluan teidän tulevan tälle sivulle tähän. Veli Collins, tahtoisitko seistä siellä ja ohjata heidät suoraan tästä ohitse, niin että heidän puolestaan rukoiltaisiin.

485 Nyt pyytäisin teitä pieniä lapsia tällä sivualttaria, jos te menisitte tälle toiselle puolelle muutamaksi hetkeksi. Tekisittekö sen veli Branhamille, ei minulle, vaan Herralle Jeesukselle?

486 Nyt te veljet seisokaa tässä, niin että ihmiset voivat tulla lävitse, ja me tulemme ottamaan kaikki tältä puolelta. Nyt tämä ensimmäinen rivi tässä, voisitteko siirtyä hieman taaksepäin? Nyt sitten ensimmäiset tässä rivissä nousevat ylös ja alkavat tulla tuota puolta seinänvierestä, kun me rukoilemme, nyt kun me valmistaudumme aloittamaan. Mutta ei vielä. Ja sitten kun tulee tämän puolen vuoro, me haluamme teidän kaikkien menevän tälle puolelle ja tulevan tältä sivulta. Ja nämä luotetut tulevat osoittamaan teille oikean paikkanne.

487 Nyt jos tuo nainen on raajarikkoinen eikä voi seistä, kuten tämä pieni tyttö tässä pyörätuolissa, niin istu siellä, missä olet, ja minä tulen tykösi. Ja tunnen pienen Edithin. Hän on siellä takana. Ja me tulemme tuomaan hänet tänne eteen. Nuo, jotka eivät voi nousta seisomaan, minä tulen teidän luoksenne.

488 No niin, mitä hyötyä meidän olisi seistä täällä ja puhua? Mitä hyö-

tyä meidän olisi saarnata tätä Jumalan Sanaa, jos te ette kuule Sitä? Ymmärrättekö? "Hän, joka kuulee ja uskoo." Hän, joka kuulee! Onko jokainen teistä valmis uskomaan itsenne Jumalalle ja sanomaan: "Se on Jumalan Sana. Minä en välitä siitä, mikä on tilani sen jälkeen, kun puolestani on rukoiltu. Minä olen parantunut joka tapauksessa"? Tuletteko uskomaan sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

489 Nyt monet ihmisistä odottavat jotakin, tiedättehän. Kuten sellaista kuin tuon naisen kohdalla, jonka puolesta rukoilin siellä takaporteilla katsoen alas häntä, ja se mitä sitten tapahtui. Mitä jos hän olisi sanonut: "Ensimmäinen kuukausi on nyt ohitse, ja se kasvaa suuremmaksi vain koko ajan"? Näettekö? Ei, hän ei tehnyt sitä. Hän oli kuullut Äänen, ja hän oli kaikesta sydämestään uskonut sen, mitä tuo Ääni oli sanonut hänelle. Ja jonkin ajan kuluttua tuo kasvain laski häviten pois. Ja nyt hän on normaali ja terve.

490 Leo, missä sinä olet? Onko hän täällä jossakin? Olen unohtanut tuon naisen nimen. Ehkä joku muistaa sen. Minulla on hänen osoitteensa ja tulen tuomaan sen seurakunnalle. Leo, muistatko hänen nimeänsä? [Veli Leo sanoo: *"Pearl, Pearl..."]* Onko se Redford tai Redfem? Meillä on hänen nimensä ja osoitteensa, jos haluatte kirjoittaa hänelle.

491 Hän parantui täällä kasvaimesta, jonka arvioitiin painavan yli kolmekymmentä paunaa. Eikä hänessä ole yhtään veitsen naarmuakaan. Siellä on valokuva hänestä tuon kasvaimen kanssa, ja tässä hän nyt on ilman naarmuakaan ruumiissaan: Jumala paransi hänet ja otti sen pois häneltä. Siellä on lääkärin lausunnot, kun hän luovutti hänet "kuolemaan syövän syödessä hänen munuaisiaan", ja nyt hän on normaali ja terve ilman minkäänlaista munuaisvaivaa.

492 Hän on yksi kymmenistä tuhansista. Mikä se on? Se ei ole mikään epävarma ääni, Mutta kysymys on siitä, ystävä, voitko sinä kuulla Sitä?

493 Nyt jos pasuuna antaa epävarman äänen sanoen: "No niin, jotkut parantuvat ja jotkut eivät." Silloin se on epävarma ääni, näettekö, älkää uskoko sitä.

494 Jeesus sanoi: "Kuka tahansa." Se on varma Ääni. "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Heidän päälleen lasketaan kädet, ja he parantuvat." Uskotteko sen nyt? [Seurakunta sanoo: "Aamen"] Uskokaa se koko sydämestänne.

495 Ja tulen pyytämään pastoria nyt... Meillä tulee olemaan kastepalve-

lus tämän jälkeen. Niinpä meillä ei silloin ole liian paljon aikaa.

496 Mutta tulen rukoilemaan seurakunnan puolesta, jokaisen sairaan henkilön puolesta täällä. Ja kun tulen... Uskotteko minun olevan Hänen palvelijansa? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Jos te uskotte sen, silloin Pyhän Hengen voitelu on tuleva suoraan sisälle teihin. Ymmärrättekö? Se on pakko, ystävät. Minä en sano sitä, minä en ole mitään... Minä olen vain teidän veljenne.

497 Minä olen vähäisin joukossanne, mutta sellainen minun täytyy olla. "Hän, joka on vähäisin joukossanne..." Sallikaa minun olla teidän palvelijanne, näettehän. Sellainen haluan olla. Minä olen teidän palvelijanne. Te olette Jumalan lapsi. Minä olen vain Hänen palvelijansa. Minä yritän palvella teitä, näettehän. Minä olen vähäisin. Minussa ei ole mitään, mutta katsokaahan, jonkun täytyy laskea kädet teidän päällenne. Ja sitten, jos Hän antaa minun tuoda Sanan, ja, te uskotte, että Sana tulee minulle. Niin monet teistä kutsuvat minua uskovaiseksi, ja sitten Sanan tullessa minulle, tuomitkaa itse onko Se oikein tai ei. Katsokaahan, antaa Jumalan tuomita se Sanallaan. Sitten, jos se on niin, silloin jokainen lupaus on niin. Sen täytyy olla, näettehän.

498 Nooa, hän vain jatkoi arkin rakentamista. He sanoivat: "Hän on fanaatikko. Ei siellä ylhäällä mitään vettä ole. Kuinka sinä tulet saamaan sitä?"

499 "Ei sillä ole merkitystä. Jumala voi panna veden sinne ylös", ja hän vain jatkoi vasarointiaan.

500 Kenestä muusta minä puhuin? Mooseksesta. Kuinka Mooses menisi sinne ja ottaisi valtaansa tuon armeijan? Kuinka hän tulisi valloittamaan Egyptin? Kuinka hän voi tehdä sen, yksi mies, kahdeksankymmentävuotias, vaimo ja lapsi mukanaan? Kuinka hän tulisi tekemään sen? "Se ei ole minun asiani. Jumala sanoi: 'Mene ja ota se haltuusi', ja nyt minä olen menossa."

501 "Kuinka sinä nyt tulet vapauttamaan heidät faaraon käsistä?" "Varmasti Minä tulen olemaan kanssasi.'" Ei mitään epävarmaa.

502 "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat." Ei mitään epävarmaa. Jos te uskotte sen ja annatte laskea kädet päällenne, teidän on pakko tulla terveeksi. Uskotteko sen koko sydämestänne? [Seurakunta sanoo. "Aamen."]

503 Nyt haluan, että jokainen henkilö täällä, joka voi rukoilla, haluan tei-

dän kumartavan päänne, ja haluan, että rukoilette äänettömästi. Tulen nyt rukoilemaan näiden nenäliinojen puolesta täällä, koska tunnen Pyhän Hengen läsnäolon.

504 Taivaallinen Isä, me olemme aikeissa lopettaa yhden palveluksen ja aloittaa toisen. Monet ovat vastaanottaneet Sinut tänä aamuna, Herra. Monet kädet kohosivat ylös. He ovat siirtyneet kuolemasta Elämään tuossa pienessä hitaassa ohimenneessä hetkessä, kun pieni Valo kulki heidän ohitseen. Pieni tunne tuli heidän tajuntaansa. Mitä se oli? He olivat kuolemassa ja he siirtyivät silloin kuolemasta Elämään.

505 Niin kuin jyvän pudotessa maahan. Ensimmäiseksi se kuolee ja mätänee pois. Sitten pieni elämänitu nousee esiin siitä ja tuottaa toisen viljan.

506 Nyt Herra, tänä aamuna, kuolema kulki heidän ylitseen. Ja kun se teki sen, he heräsivät ja kohottivat kätensä. Tuntien itsensä Jumalan Sanan tappamiksi jonkin sanoessa heille: "Sinä olet tuomittu. Sinä olet syntinen. Sinä tulet kuolemaan ja menemään helvettiin. Sinä olet tuhoutuva etkä ole koskaan nouseva uudestaan", kuoleman tullessa heidän ylleen. Lopulta he kuolivat siinä paikassa, kunnes he kuulivat erään Äänen sanovan: "Mutta Minä olen sinun Pelastajasi. Tulkaa Minun tyköni kaikki te, jotka teette työtä ja olette raskautetut."

507 Ja he kohottivat kätensä: "Minä haluan vastaanottaa Hänet henkilökohtaisena pelastajanani", ja silloin Elämänitu tuli heidän sieluihinsa. He nousivat jälleen ylös tuottaakseen uuden kristityn.

508 Jumala, voikoot he nyt mennä veteen kuulijakunnan edessä ja tulla kastetuiksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntiensä anteeksi saamiseksi, antaakseen ihmisten nähdä, että he ovat täysin hylänneet maailman asiat ja tulevat palvelemaan tästedes Kristusta. Sillä he ovat kuolleet ja haudatut Hänen kanssaan kasteessa noustakseen uuteen Elämään ja vaeltaakseen uudessa elämässä.

509 Minulla on tässä monia nenäliinoja käsissäni, Herra. Ne edustavat sairaita ihmisiä.

510 Nyt Raamatussa kerran, niin kuin olen usein lainannut sitä, Israel oli velvollisuutensa polulla, menossa luvattuun maahan, ja Punainen Meri tuli heidän tiellensä. Jumala katsoi alas vihaisin silmin tuon Tulipatsaan lävitse. Ja Punainen Meri alkoi pelätä, koska Jumala oli antanut lupauksen. Se ei ollut epävarma ääni. Meri tiesi, ettei Jumalan Sana ollut

epävarma. He tiesivät sen varmaksi. Israel oli matkalla luvattuun maahan. Mikään ei voinut seistä heidän tiellään, koska Jumala oli sanonut niin. Meri pelästyi ja vetäytyi taaksepäin valmistaen kuivan polun sen keskitse. Ja he kävelivät ylitse kuivaa myöden.

511 Nyt, siellä on monia kristittyjä, jotka ovat sairaita, Herra. Tässä ovat heidän nenäliinansa. Raamatussa sanotaan, että "he ottivat Paavalin ruumiilta nenäliinoja ja esiliinoja." Me tiedämme, ettemme ole Pyhä Paavali. Mutta me tiedämme, että Sinä olet yhä sama Jumala, saman Sanan ja saman lupauksen kanssa. Kun minä lähetän nämä nenäliinat näille sairaille ja vaivatuille, voikoon tuo perkele, joka on sitonut heidät, pelästyä ja vetäytyä pois. Voikoot Jumalan lapset astua hyvän terveyden lupaukseen. Suo se, Herra.

512 Monia heistä on nyt tässä rakennuksessa. Tässä on Sinun pastorisi tänä aamuna, veljeni Neville. Tässä seisovat Sinun diakonisi ja luotettusi, tämän seurakunnan virkaan asettamat, joita Sinä niin armollisesti siunaat, vaikka me olemmekin arvottomia, Herra. Mutta me näemme Sinun Henkesi liikkuvan keskuudessamme ja me olemme siitä niin onnelliset. Näyttää kuin herätys olisi lähdössä ulos viimeisen kerran. Oi Jumala, me olemme lähteneet Egyptistä ja olemme nyt matkalla luvattuun Maahan. On vain muutaman päivän matka jäljellä nyt, ja me tulemme ylittämään Jordanin.

513 Ja nyt, Isä Jumala, me rukoilemme, että Sinä siirtäisit kaikki esteet tieltämme. Monet näistä ihmisistä eivät ole marssikunnossa, koska he ovat sairaita ja kiusattuja. Kuinka voisi tuo sairaus pidättää noita ihmisiä? Kuinka voivat nuo vaivat pitää heitä raajarikkoisina ja pyörätuolissa, kun he ovat marssimassa luvattuun Maahan? Halleluja! Jumala, kun me laskemme kätemme heidän ruumiillensa, voikoon perkele pelästyä ja vetäytyä pois. Voikoot he olla marssikunnossa.

514 Minä kiitän Sinua tuon naisen puolesta, josta olen koko aamun puhunut. En voi saada häntä pois mielestäni. Nähdä tuo nainen, kuinka hän ei voinut edes seistä tuon suuren kasvaimen kanssa lääkärien tehdessä pilaa hänestä.

515 Mutta hän oli kuullut Äänen, joka ei ollut epävarma. Se oli varma Ääni, ja hän uskoi Sen! Nyt Herra, voikoon jokainen sairas henkilö täällä nähdä Sen, kuulla tuon saman Äänen tänä aamuna ja olla marssikunnossa, valmiina lähtemään matkalle, Herra. Suo se, Herra. Meillä on nyt kaikki pakattuna. Me olemme valmiit marssimaan, Herra. Me olemme

valmiit erämaata varten ja ylittämään Jordanin. Vain muutaman päivän matka ja me tulemme olemaan siellä. Jumala, salli meidän kulkea Pyhän Hengen Voimassa. Voikaamme aina seurata, kun me näemme tuon Valon loistavan siellä, Herra, johtamassa tiellä, ylösnousseen Kristuksen loistaessa tuohon täydelliseen Päivään. Suo se, Isä.

516 Nyt kun voitelemme kätemme, voitele meidät, että Pyhä Henki, joka on meissä, loistaisi näkyviin, että Jumalan Valo loistaisi kosmisen valon kautta näihin sairaisiin ja heikkoihin ruumiisiin, ja jokainen heistä olisi parantunut.

517 Me astumme nyt esiin, Herra, kohtaamaan perkelettä. Me astumme esiin kohtaamaan Punaista Merta, se on tuota sairauden merta, joka estää näitä ihmisiä marssimasta. Me astumme esiin Pyhän Hengen loistaessa edessämme kohdataksemme perkeleen Jeesuksen Kristuksen Nimessä, jotta sairauden täytyy väistyä, koska Sinä katsot alas Sanasi Voiman lävitse. Ja heidän täytyy parantua. Me tulemme Jeesuksen Nimessä, kohdataksemme vihollisen. Aamen.

branhaminsaarnoja.fi